

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/14 • 8 Nisan 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Haklarımız ve
geleceğimiz için

1 Mayıs'a!

İÇİNDEKİLER

Seçim oyununu bozmak için devrimci sınıf seferberliğini büyütelim!	3
Savaş aygıtı NATO ve tetikçilerine karşı mücadeleye!	4
Şifreleme skandalının üstü örtülemiyor.	5
Sivil itaatsizlik eylemleri büyüyor	6
Konak Belediyesi direnişçileri: Zafer bizim olacak!	7
"Kaşarlanmış hain" uslanmıyor	8
Metalde grev uygulamaları askıya alındı	9
3 Nisan mitingi üzerine.....	10
Türk-İş'te değişen bir şey yok!	11
TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk'le direnişler ve sendikal bürokrasi üzerine.....	12
Direnişler birleşiyor mücadele büyüyor	13
Haklarımız ve geleceğimiz için BDSP: 1 Mayıs'ta alanlara!	14
İşçiler kurultaylara yürüyor... ..	15
Yüzlerce işçi kurultaylarda tek yürek oldu!	16-19
İşçi kurultayları geleceğe kurulan köprüdür - K. Ali	20
Casper işçileri direnişle kenetlendi.....	21
BTS'den oturma eylemi.	22
Sağlık emekçileri grevle kazandı! . . .	23
Arap halkları saldırı, savaş ve gericilik kıskacından çıkış yolu arıyor!	24-25
Fildişi Sahili'ne emperyalist müdahale	26
"Polis-idare-faşist işbirliğine son!" ..	27
Öğrenci Kurultayı'na doğru.	28
Edirne'de ulaşım eylemlerinde yaşanan ayrışma üzerine.....	29
Asimilasyon ve inkara devam!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/14 * 8 Nisan 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye ve uşakları işçi sınıfı karşısında acımasız bir mücadele yürütüyor. Bu mücadelede son derece bilinçli, planlı ve örgütlü davranıyorlar. İşçi sınıfının ileri mücadele mevzileri kazanmaması için tüm güçleriyle yükleniyorlar. Varsa böylesi mevziler, ne yapıp edip düşürmeye çalışıyorlar. Böylelikle de işçi sınıfının bu mevzilere dayanarak toparlanmasına engel olmak istiyorlar.

Bunun son örneği ÇEL-MER'de yaşanıyor. Militan mücadele yoluyla kopara kopara kazanılan bu ileri sınıf mevzisi bugün yoğun bir abluka altında. Bunun için ÇEL-MER patronu ile birlikte devlet güçleri elbirliği yapıyor. Polis yakınlarının işe sokulmasından işten atmalara ve gözaltı-tutuklama tehditlerine kadar bir dizi yöntemi kullanıyorlar.

Bu saldırının hedefinde aynı zamanda sınıf devrimcileri bulunuyor. Öyle ki yoldaşlarımızın attığı her adımı takip eden polis, taciz ve gözaltılara başvuruyor. Beraberinde ise ÇEL-MER işçilerinin gözünü korkutarak sınıfı devrimcilerinden uzaklaştırmaya çalışıyor. Bu sınıf düşmanları böylelikle asıl derterini de ortaya koymuş oluyorlar. Sınıf devrimcilerinden uzaklaşmış bir sınıf mevzisinin uzun süre ayakta kalamayacağını biliyor ve buna göre davranıyorlar.

ÇEL-MER mevzisini düşürmek amacıyla uygulanan bu ablukayı boşa çıkarmak acil bir görevdir. Çünkü ÇEL-MER işçi sınıfının geleceğidir. ÇEL-MER'i savunmak bu nedenle geleceğimizi savunmak demektir.

Bu noktada belirtmek gerekir ki sınıfın ileri ve örgütlü güçleri cephesinden bu mevziyi savunmak konusunda henüz elle tutulur bir dayanışma pratiği gösterilmiş değildir. ÇEL-MER işçilerinin örgütlenmek için işgal eylemine başvurdukları Birleşik Metal yönetimi göstermelik bazı adımlar dışında neredeyse hiçbir şey yapmamaktadır. Dikkat çekici bir kayıtsızlık içindedir. Bu tutumları onların da taban örgütlülüğü güçlü bu ileri sınıf inisiyatifinin ezilmesinden memnun oldukları düşüncesini akla getirmektedir. Eğer böyleyse ortada büyük bir suç ortaklığı var demektir, değilse sendika yönetimi tutum ve davranışlarıyla bunun böyle olduğunu göstermek zorundadır.

Devam eden diğer direnişlerde de sınıf güçleri, sermaye ile devlet güçlerinin saldırılarına uğruyor. Bu ölçüde de dayanışmanın önemi de artıyor. Direnişçi işçiler bu bakımdan da örnek bir pratiğe imza atıyorlar. Ortak eylemler örgütlemenin yanısıra işçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a yürüdüğümüz bir dönemde bir dayanışma gecesi örgütleniyorlar. Direnişçi ÇEL-MER, Ontex ve PTT işçileri tarafından örgütlenen geceye güç katmak, destek olmak ve bu gecenin sermaye ve uşaklarına karşı güçlü bir yanıt olabilmesi için elimizden geleni yapmak durumundayız. Direnişçilerin soluğunu geniş sınıf bölüklerine yaymak ve 1 Mayıs'a taşımak için bu olanağı en iyi biçimde değerlendirebilmeliyiz.

Ekim Gençliği'nin 131. sayısı çıktı! Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlere, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslediği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Düzenin seçim oyununu bozmak için devrimci sınıf seferberliğini büyütelim!

Düzenin seçim oyunu başladı. Burjuva düzen partileri bu oyunda, hünerlerini sergilemek üzere seferber olmuş durumdadır. İç iktidar mücadelesinin de özel bir sahası olacak olan seçimlerde, yalan üzerine kurulu seçim kampanyalarıyla işçi sınıfı ve emekçilerin umutları seçim sandığına gömülmeye çalışılacak.

Burjuva partiler arasındaki yarışta, yaşanan bir dizi gelişme AKP'nin rahatını büyük ölçüde bozmuştur. Bu gelişmelerden biri Libya'ya yönelik emperyalist saldırıda maşalık rolünün üstlenilmiş olmasıdır. Üstlenilen bu rolün kendilerini zora sokabileceğini bilen AKP'nin şefleri, bir süre direnmeye çalıştırlarsa da, emperyalist efendilerinin önünde boyun eğmekten başka bir çare göremediler. Sonuçta kendileri açısından tam bir ikiyüzlülük ve uşaklık örneği olan adımları attılar. Şu durumda AKP hükümeti eliyle sermaye iktidarı, emperyalistler hesabına Libya'daki gerici saldırganlığın basit bir aleti durumundadır. Burjuva medya organları eliyle uygulanan sistematik manipülasyon ve düzen solunun yardımı olmasa, içerisine düştükleri bu utanç verici durumun altından çıkmaları da öyle kolay olmayacaktı.

AKP'ye bu konuda en büyük yardımı yapan anamuhalefet partisi CHP'nin yönetimi, savaş tezkeresine onay vermiştir. Bu ise düzen partileri arasındaki ortak eksen konusunda son derece çarpıcı bir görüntü sunmuştur. Bu eksen emperyalistlere uşaklıktır. CHP yönetimi emekçilerin sosyal duyarlılıklarını istismar etmek için dayanaksız vaatlerini sıralarken, emperyalistlerle ilişkiler sözkonusu olduğunda oldukça gerçekçidir. Bu nedenle emperyalistler cephesinden olası her türden "yanlış anlamaya" yol açabilecek davranıştan uzak

durmaktadır.

Düzen solunun bu katkılarına rağmen AKP'nin işi yine de oldukça zordur. Çünkü önümüzdeki günler içerisinde Libya'nın bir batağa düşmesi olasılığı yüksektir. Emperyalist müdahale şu haliyle sonuç almak için daha da ileri gitmeyi zorunlu kılmakta, bu da bir kara hareketine girmek anlamına gelmektedir. Ayrıca Ortadoğu'ya çeki düzen vermek isteyen emperyalistler Türk devletini daha etkin bir maşa olarak kullanmaya çalışmaktadır. Bu nedenle AKP şefleri emperyalistler adına halk hareketleriyle sarsılan bölgede yangını söndürmek için mekik dokumaktadırlar.

AKP hükümeti için asıl büyük tehlike yangının içeriye sıçrama olasılığıdır. Bu bakımdan da en büyük işaretler şu an Kürt halkı cephesinden verilmektedir. Öyle ki, Kürt halkı AKP'nin Kürt hareketini hareketsiz bırakarak 12 Eylül referandumunda olduğu gibi bu süreci atlatma hesabını, Newroz'dan başlayarak ortaya koyduğu militan kitle eylemleriyle bozmaya yöneldi. Hareketin daha da ileri gitmesine bizzat Öcalan engel olurken, yine de bu cepheden sular durulmuş değil. Çünkü Kürt halkının düzene yönelik beklentileri büyük ölçüde çökmüştür. Ayrıca Ortadoğu'daki halk isyanları da Kürt halkında, hakların ancak mücadeleyle koparılıp alınabileceği düşüncesini olgunlaştırmaktadır. Bu nedenle de Kürt halkı üzerinde güçlü bir isyan ruhu dolaşmaktadır. Bunun ise ne zaman ve hangi biçimlerde patlak vereceğini kestirmek bugünden zor olsa da, şu durumda bir kıvılcımın bile yeterli olabileceğini söyleyebiliriz. Seçim süreci olası bir patlamayı geciktirmekte düzenin en etkili silahı olacaktır. Fakat tersinden de Kürt halkının sokakların yolunu tutmasıyla seçim oyununun bozulmasının imkanları çoğalacaktır.

Ancak seçim oyununu bozabilmek bakımından sınıf hareketinin oynayabileceği rolü başka hiçbir güç üstlenemez. Eğer işçi sınıfı bu süreçte mücadelenin yolunu tutabilmiş olsa, mevcut siyasal durum her bakımdan farklı olacaktır. Sınıf cephesinden siyasal alanı belirleyebilecek düzeyde olgunlaşmış bir hareketin olmaması, şu durumda düzen için en büyük olanak durumundadır. İşçi sınıfı bağımsız-politik bir hareket olarak örgütlenemediği ölçüde meydan burjuva düzen partilerine ve reformizme kalmaktadır.

Bu şartlarda yapılması gereken

de işçi sınıfından uzaklaşarak çareyi başka kapılarda aramak değil, aksine tüm güç ve enerjiyi işçi sınıfını örgütlemek üzere seferber edebilmektir. Öyle ki bu, diğer tüm olanakları devrimci bir doğrultuda değerlendirebilmenin ve düzeni sarsmanın da yegane yoludur.

Bu tür bir seferberlikle sonuç alınabileceği bugünkü sınırlı örneklerden de görülmektedir. Öyle ki sayısal olarak ne kadar sınırlı olursa olsun, örgütlenen mevzi direnişler, sınırları belli de olsa siyasal alana etkili müdahalelerde bulunma olanağı haline gelebilmektedir. İşleri ve örgütlenme hakları için mücadele veren işçi bölükleri, kararlı mücadeleleriyle hem sağ ve hem de soluyla düzen partilerinin maskesini indirmektedirler.

İşte seçim oyununu bozmak için yapılması gerekenler de özelde bu alandadır. Direnişlerin yaygınlaştırılması, politik sahneye çıkmak üzere ileri ve militan bir mücadele sürecine sokulması gibi adımlar, büyük olanaklardır. Bunun için tüm politikalarını yalan ve aldatmaca üzerine kuran düzen partileri karşısında sokağı ve militan mücadele bayrağını yükseltmek gerekir. Dolayısıyla düzen partileri ve onlara soldan destek verenler, seçim oyunu için sandıklar kurarken, devrimci ve öncü sınıf güçleri ise grev ve direniş çadırlarını çoğaltarak sınıf mücadelesini büyütmelidirler.

Zaten düzenin seçim oyununu bozmak demek, her türden parlamenter yanılısamaya karşı kararlılıkla karşı koymak, işçi-emekçilerin dikkatlerini mücadele görevleri üzerinde toplamak, işçi sınıfı ve emekçi hareketinin bağımsız politik-örgütsel kapasitesini güçlendirmek demektir. Devrimci seçim taktiğinin hedefinde esas olarak bunlar vardır.

Bilindiği üzere mevcut siyasal koşullarda esaslı bir değişim yaşanmadığı ölçüde, seçim sürecinde olanaklı olan her durumda işçi sınıfının devrimci-sosyalist adaylarıyla çıkmak bu taktiğin bir gereğidir. Fakat düzen güçlerinin engeller koyarak işçi sınıfının devrimci adaylarla seçim oyununa müdahale etmesini engellediği her durumda ise, mücadeleyi sokakta büyütme ve seçim sandıklarında her türlü burjuva ve reformist sözde seçeneğin üzerine çizmek bu taktiği uygulamanın somut-pratik gereği olacaktır.

Savaş aygıtı NATO ve tetikçilerine karşı mücadeleye!

Libya'yı hedef alan emperyalist saldırının komutası, ABD-İngiliz emperyalistleri ve Ankara'daki suç ortaklarının isteğiyle fiilen NATO'ya devredildi. Emperyalizmin vurucu gücü NATO'nun Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen, devir işinin hemen ardından Ankara'da boy gösterdi.

Emperyalizmin saldırı üssü

NATO şefi Başbakanlık binasına geldiğinde Bakanlar Kurulu toplantısında bulunan Başbakan Tayyip Erdoğan, toplantıyı yarıda keserek, şefinin huzuruna çıktı. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ü yanına alan AKP şefi, Rasmussen'le, devam eden Libya saldırısıyla ilgili görüşmelerde bulundu.

NATO'nun "en aktif üyesi" olmakla övünen Tayyip Erdoğan'la müritleri, sadakatini ispatlamış tetikçi rahatlığıyla, Rasmussen'in huzuruna çıktılar. Türk devletiyle AKP hükümetinin Libya saldırısında oynadıkları uğursuz role bakıldığında, gerçekten de "NATO'nun en aktif tetikçisi" ünvanını hak ettikleri görülmektedir.

NATO şefiyle kapalı kapılar ardında görüşen AKP şefleri, görüşmelerin içeriği hakkında açıklama yapmasalar da gündemde Libya saldırısı, füze kalkanı ve 14-15 Nisan'da Berlin'de yapılacak olan NATO Dışişleri Bakanları toplantısı vardı.

Bosna, Afganistan, Lübnan gibi ülkelerde bulunan NATO güçlerinin emrine binlerce asker veren Türk devleti, füze kalkanı projesine onay vererek, suç ortaklığını bir derece daha yükseltmişti. Libya saldırısında üstlendiği uğursuz rol ile tetikçilik mertebesini daha da yükselten sermaye iktidarı ve AKP hükümeti, ülkeyi baştan sona emperyalizmin saldırı üssü haline getirmeye kararlı görünüyor.

Emperyalistler için aktif maşalık

Komutanın NATO'ya devrini "zafer" edasıyla sunan AKP şefleriyle medyadaki borazanları, bu adımın ABD-İngiliz emperyalistlerinin planı olduğu gerçeğinin üstünü örtmeye çalıştılar. Zira Libya saldırısı, emperyalistlerin olduğu yerde, uşakların efendiden gelen emre itaat etmek dışında bir çıkar yolu olmadığını tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdi. "NATO'nun Libya'da ne işi var" diye efelenen Tayyip Erdoğan'ın, Pentagon'dan emir gelince nasıl da, savaş aygıtının "en aktif üyesi" olmakla övünmeye başladığını dünya alem ibretle izledi.

Bu alçaltıcı pozisyon, "istediğimizi NATO'ya kabul ettirdik" safatasıyla dengelenmek istendi. Oysa ortaya çıkan tablo, sermaye iktidarı ile AKP hükümetinin, halklara karşı işlenen suçlar dosyasının daha da kabardığını gözler önüne sermiştir. Zira komutanın NATO'ya geçmesinden sonra ABD ile diğer emperyalist güçler savaş aygıtlarını kısmen geri çekerken, Türk ordusu, saldırıda günden güne daha aktif bir rol üstlenmeye başladı.

Bu gözü dönmüş saldırganlık, Türk burjuvazisi ile devletinin 60 yıldır sürdürdüğü tetikçilik misyonunun yeni bir safhaya ulaştığına işaret ediyor.

Vahşi emek sömürüsü ile son yıllarda palazlanan burjuvazinin "bölgesel güç" olma heveslerine denk düşen bu politika, Amerikancı rejimin bölgedeki

gericiliğin kalesi olma hevesiyle de bağlantılıdır. Zira Ortadoğu'da "bölgesel güç" olmak, Libya'da görüldüğü üzere "aktif tetikçilik"ten geçiyor. Bu ise hem daha da gericileşmeyi hem de ülkede ve bölgede gelişen halk hareketleri ve ilerici-devrimci güçlere karşı daha saldırgan bir tutum almayı kaçınılmaz kılıyor.

Emperyalist saldırganlığa "incir yaprağı"

NATO şefiyle görüşükten sonra diktatör Kaddafi'nin Dışişleri Bakanı'nın yardımcısını ağırlayan Ahmet Davutoğlu, yakında Bingazi'deki muhaliflerin temsilcileriyle de görüşeceğini belirterek, "bunu bizden başka yapabilen kimse yok" diye de övünmektedir.

Saldırgan NATO'nun merkez üssünün İzmir'de kurulmasını isteyen, Türkiye'deki üsleri emperyalist saldırı için açan AKP hükümetinin Dışişleri Bakanı, aynı anda farklı ipler üzerinde oynayarak başarılı bir akrobat olduklarını ima edip bununla övünüyor.

Sermaye iktidarı ile AKP hükümetinin, sermayenin sefil çıkarlarını korumak için, "amaç için her araç mubahtır" zihniyetiyle hareket ettikleri görülmektedir. Herhangi bir ilke veya ahlaki değerden yoksun olan bu sefil tutumun, bir başarı olarak sunulması, dahası bunu Libya halkını korumak amacıyla yaptıklarını iddia etmeleri, ikiyüzlülükte sınırlanmadıklarının yeni bir ilanından başka bir şey değildir.

Genelde Türk devletinin özelde dinci gericilik odağı AKP'nin oynadığı bir diğer alçaltıcı rol ise, savaş aygıtı NATO'nun halklar nezdindeki iğrenç imajını düzeltmek için "din kardeşliği" söylemini kullanmasıdır. Bu utanç verici misyonu övünç kaynağı sayan AKP şefleri, emperyalist saldırılara maruz kalan halkların tepkisini hafifletebilmek için her kılığa girmektedirler.

Ülkedeki tüm üsleri emperyalist saldırı için açan sermaye iktidarı, aynı anda Kaddafi güçlerinin zayıflarını azaltmak için de çaba harcıyor. İsyancılar Kaddafi güçlerini hedef alan saldırılara karşı çıktığı için Türk devletini eleştirirken, Bingazi'ye yardım gemisi gönderen AKP hükümeti, Kaddafi güçlerinin saldırılarında yaralanan isyancıları Türkiye'ye getirerek tedavi de ediyor.

Her fırsatta farklı ipler üzerinde oynama konusundaki yetenekleri ile övünen AKP şeflerinin bu "kurnazlığı"nın bir nedeni sefil bölgesel çıkarlarını korumaksa diğeri ise, vahşi NATO saldırılarını örten "incir yaprağı" olmayı başarmaktır. Bu noktada vurgulamak gerekiyor ki, AKP şeflerinin aynı anda "birçok ipte oynama" taktiği artık Arap halkları

tarafından da görülmektedir. Bu ise, "biz NATO'nun incir yaprağıyız" şeklinde kendini pazarlayan dinci gericiliğin piyasa değerini, en azından bu alanda dramatik bir şekilde düşürecektir.

İsyan eden Arap halklarıyla dayanışmaya!

NATO saldırısının Libya'dan öte, isyan eden Arap halklarının iradesine indirilen vahşi bir darbe olduğuna kuşku yoktur. Bu ise dünyaya umut veren Arap dünyasındaki ayaklanmaları bastırma, yozlaştırma veya yolundan saptırma planının temel ayaklarından biridir.

Diktatörleri savunmak için yapılan emperyalist saldırı, sonucu itibarıyla dünya işçi ve emekçilerini de hedef almıştır. İşte Türk devletiyle AKP hükümeti bu saldırının "aktif tetikçisi" olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu durum Türkiye işçi sınıfına, emekçilere ve ilerici-devrimci güçlere özel sorumluluklar yüklemektedir. Başka bir ifadeyle bu güçlerin önündeki temel görevlerden biri, isyan eden Arap halklarıyla enternasyonal dayanışmayı örmek, Ankara'daki NATO tetikçilerine ve emperyalist saldırganlığa karşı birleşik, militan direnişi yükseltmektir.

"Libya'dan defolun!" çağrısı

Emperyalist haydutların Libya'ya yönelik saldırısı 2 Nisan akşamı ilerici ve devrimci güçler tarafından protesto edildi.

İşbirlikçi-uşak Türk devletinin emperyalist saldırıya destek vermesini de teşhir eden kurumlar, Galatasaray Lisesi önünde buluşarak İstiklal Caddesi girişindeki Fransız Konsolosluğu önüne yürüdüler. Yürüyüşte "Emperyalistler ve işbirlikçi-uşak TC devleti Libya'dan defolun" pankartı taşındı.

Fransız Konsolosluğu önüne gelindiğinde bina önündeki çevik kuvvet barikatına yüzünü dönen kitle burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Emperyalizmin vurucu gücü NATO'nun, saldırının komutasını eline almasının ardından Libya üzerine yağın bombalarla yüzlerce insanın katledildiğine dikkat çekilen açıklamada NATO'nun, Libya halkının katili olduğu söylendi.

TC devletinin, Libya'ya yönelik emperyalist saldırıdaki suç ortaklığına da değinilen açıklamada İzmir'deki NATO üssünün saldırının komuta merkezi olduğu, Libya halkının üzerine yağın bombaların altında artık TC devletinin ve düzen partilerinin imzasının olduğu söylendi.

"Bizler bu ülkenin devrimcileri, demokratları, emperyalizmin ezilen dünya halklarına yönelik saldırılarına sessiz kalmayacağız! Var gücümüzle Libya halkının yanında olduğumuzu haykıracağız" denilen açıklamada emperyalist haydutlara ve işbirlikçilerine karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Bu haftaki eylem; NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, Partizan, İşçi Cephesi, SODAP, İşçi Kardeşliği Partisi, KÖZ ve FHDD tarafından örgütlendi.

Şifreleme skandalının üstü örtülemiyor

ÖSYM yeni bir skandala daha imza attı. KPSS sorunlarının sızdırılmasından sonra, geçtiğimiz hafta sonu gerçekleştirilen Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) sorularının şifrelenmiş olması nedeniyle kolayca çözüldüğü ortaya çıktı. Basına dağıtılan soru kitapçığıyla birlikte açığa çıkan bu gerçek, sınav sorularının kimlere servis edildiği sorusuna ve toplumda büyük bir öfkeye neden oldu.

Şifreleme düzenbazlığı

YGS sorularının çözümü günlerdir burjuva basında dolaşıyor. Soruların çözümüne ilişkin birkaç şifreleme yöntemi bulunurken, bunlar içerisinde en yaygın olarak kullanılan "Mod-Medyan" adı verilen sistem. Yapılan açıklamalara göre, bu istatistiksel yöntemle göre, cevap şıkları sayısal olarak küçükten büyüğe doğru sıralanıp, soruyla eşleştirildikten sonra çakışan şık sorunun doğru cevabı. Şıkların küçükten büyüğe doğru sıralandığı sorularda cevap genellikle A ve E şıkkı oluyor. Eğer seçeneklerin hiçbiri çakışmıyorsa cevap D ya da E şıkkı oluyor. Bu yöntemlerle özellikle sayısal cevapları olan matematik ve fizik sorularını çözmek 5-10 dakikada tamamlanıyor.

Soruların birtakım kişilere ve gruplara servis edildiğini güçlendiren birçok gösterge var. Özellikle sınavdan 1-2 gün önce internet arama motorlarında "Mod-Medyan nedir?" şeklinde arama yapanların sayısının normal bir günde yapılan aramaya göre 5 kat arttığı belirtilmektedir. Forum sitelerinde "sınavda Mod-Medyan" çıkacak bilgisi paylaşılırken, karşılıklı malleşmelerde sınava ilişkin şifreleme yönteminin paylaşıldığı bilgileri bulunmaktadır. Ayrıca bazı kentlerdeki sınav salonlarında haremlik selamlık uygulamasına gidilerek sadece erkek ya da kadın adayların alınması da kafalardaki soru işaretlerini çoğaltmaktadır.

Şifreleme yönteminin ortaya çıkması üzerine açıklama yapan ÖSYM başkanı Ali Demir, "basına dağıtılan sınav kitapçığı üstünkörü hazırlandığı için böyle bir sonuç ortaya çıkmıştır" diyerek olayı pişkinliğe vurdu. Konunun uzmanlarıysa sorunun bu olmadığını, şifre ihtimalinin güçlü olduğunu belirtiyorlar.

Hükümet rezaletin üstünü örtmeye çalışıyor

AKP hükümetinin kurmayları, ÖSYM Başkanı ve "yandaş" medya elbirliğiyle, bu büyük skandalın üstünü örtmeye çalışıyor. Fakat her söyledikleri ve yazdıkları birbiriyle çelişmekte, yalana daha fazla batmaktadır.

ÖSYM Başkanı sınava giren öğrencilerin her birinin cevap anahtarı farklı derken, gazetecilerin "yani binlerce farklı cevap anahtarı mı var" sorusuna "hayır öyle bir şey yok" diyebildi. Gazetecilerin "bağımsız kurumlarca denetim yapılacak mı?" sorusuna "hayır o bilgiler kamuoyundan paylaşılmaz" biçiminde yanıt verdi. Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu "araştırmaya gerek yok" derken, hükümet adına konuşan Cemil Çiçek de, "endişe edecek bir şey yok" diyerek halkı avutma çalıştı. "Yandaş" medya da skandalın üstünü örtme çabasında.

Öyle görünüyor ki, gelinen yerde özel kurslara para vermek, dershanelere gitmek sınavları kazanmanın yolu olmaktan çıkıyor. Ayrıca cemaate ait olmak da gerekiyor. Böylece tüm bunlara gerek kalmadan, istenilen yere kolaylıkla girebilmenin önu açılıyor.

YGS skandalına tepkiler büyüyor

YGS'de soruların şifreleme yöntemiyle servis edilmesine tepki gösteren liseliler, eylemler ve açıklamalarla çürümüş eğitim sistemini protesto ediyorlar.

Ankara

4 Nisan günü Milli Eğitim ve Adalet Bakanlığı'nın önünde eylemler gerçekleştirildi. 4 Dev-Lis'li kendini MEB önündeki demir parmaklıklara zincirledi. Adalet Bakanlığı önünde de 2 Dev-Lis'li eşzamanlı olarak pankart açarak kendilerini zincirlediler. Eylemi görüntüleyen SDP muhabiriyle beraber toplam 7 kişi gözaltına alındı.

Didim

Didim Anadolu Lisesi'nden öğrenciler 5 Nisan günü Merkez Camii önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. Liselilere Eğitim Sen Didim Temsilciliği ve Eğitim İş Didim Temsilciliği de destek verdi.

Açıklamanın ardından liseliler ve destekçi kurumlar oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Antalya

5 Nisan günü 'ÖSYM'ye Baş Kaldırıyoruz Platformu' tarafından Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada, "Kopyanın bu kadar rahat çekildiği, adaletsizliğin bu kadar gözler önünde olduğu bir sınav sistemine ne kadar güvenilmesi gerekir? Bu yüzden YGS'nin iptal edilmesini talep ediyoruz" denildi

6 Nisan günü ise Halkevleri ve Genç Umut üyesi 6 kişi kendilerini Milli Eğitim Müdürlüğü önündeki demir kapıya zincirledi. Polis demir makasıyla zincirleri keserken arbede çıktı. Öğrenciler yaka-paça gözaltına alındı.

İstanbul

ÖSYM'nin Levent'te bulunan İstanbul Bürosu önünde 4 Nisan günü bir eylem yapıldı. Kendilerini binanın önündeki aydınlatma direklerine zincirleyen

5 Nisan 2011 | Didim

Dev-Lis'liler sloganlarla eğitim sistemindeki eşitsizliği protesto ettiler. Polis liselilerin zincirlerini kestikten sonra 9 kişiyi gözaltına aldı.

6 Nisan günü ise İstanbul'da da Facebook'ta örgütlenerek Taksim'de buluşan yaklaşık bin öğrenci ÖSYM'yi protesto etti. "Parasız sınavsız eğitim!", "Eğitim sisteminiz batsın ÖSYM altında kalsın!", "Eşitlik adalet özgürlük istiyoruz!" pankartları ve dövizlerle İstiklal Caddesi'nde yürüdü. Yer yer oturma eylemi yapan öğrenciler Taksim'de basın açıklaması gerçekleştirdi.

Van

Hacıbekir Caddesi üzerinde bulunan Mavi Plaza önünde toplanan lise öğrencileri, Cumhuriyet Caddesi'ndeki Sanat Sokağı'na yürüdü. Yapılan basın açıklamasının ardından öğrenciler sınav giriş belgesini yıktı, kalem kırdı, eyleme destek vermeyen bir dershanenin önünde oturma eylemi yaptı.

Urfa

Yaklaşık 150 lise Ali Şelli Parkı'nda toplanarak Ahmet Bahçivan İş Merkezi önüne kadar yürüdü. "Satılık ÖSYM istemiyoruz!", "YGS hakkımız söke söke alırız!" yazılı dövizler taşıyan lise öğrencileri yürüyüş boyunca sloganlar attı.

Öğrenciler basın açıklamasının ardından test kitaplarını parçalayıp, kalemleri kırdı ve 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi.

Balıkesir

Balıkesir'in Edremit İlçesinde de lise öğrencileri basın açıklaması yaptı, şifre çözücü cihazı (dekoder) parçaladı. Cumhuriyet Meydanı'nda biraraya gelen 300 öğrenci "Yeter ulan, isyan var / Liseli Genç Umut" pankartı açtı.

Muğla

Dev-Lis'li 4 öğrenci "YGS'nin şifresi üzerimize çöküyor" yazılı tişörtlerle kendini AKP İl Binası önüne zincirledi. Parasız eğitim istediklerini belirten lise öğrencileri zenginlerin şifreleri satın alarak eğitimde eşitlik ilkesini bozduğunu belirtti. Polis çekiçle öğrencilerin zincirleri kırarken çıkan arbedede polislin öğrencilere uyguladığı şiddet dikkati çekti. Tekme, tokat ve copla dövülen öğrenciler gözaltına alındı.

6 Nisan 2011 | Taksim

Sivil itaatsizlik eylemleri büyüyor

Kürt halkının, Türk sermaye devletinin imha ve inkar politikalarına karşı gerçekleştirdiği sivil itaatsizlik eylemleri, devlet terörüne rağmen sürüyor.

Diyarbakır'da kitlesel yürüyüş

1 Nisan'da Diyarbakır'da 10 bini aşkın kişinin katıldığı yürüyüşe polis saldırdı. Koşuyolu Parkı'nda kurulan demokratik çözüm çadırında kılınan 'Sivil Cuma Namazı'na katılan binlerce kişi yürüyüşün başlayacağı Özgür Yurttaş Derneği önünde toplandı. Aralarında BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel'in de bulunduğu binlerce kişi buradan Koşuyolu Parkı'na yürüdü. Polis ise kitlenin önüne panzer, akrep ve TOMA'ların yanı sıra yüzlerce çevik kuvvet polisiyle barikat kurdu. Polis barikatına tepki gösteren eylemciler ile polis arasında çıkan gerginlik bir anda çatışmaya dönüştü. Polis tazyikli su ve biber gazıyla kitleye saldırdı. Polise ise taş ve molotofkokteylleri ile karşılık verildi.

Urfa'da taziye çadırı

31 Mart'ta Urfa'da binlerce kişi 1994 yılında Kars'ın Çemçe kırsalında çıkan çatışmada yaşamını

PKK'li Selami Şimşek (Şiyar Suruç) için açılan taziye çadırına sloganlar eşliğinde yürüdü.

Yürüyüşte "Demokratik çözüme doğru yürüyoruz" pankartı açıldı ve PKK'li Şimşek'in fotoğrafları taşındı. Çadırda konuşma yapan Şimşek'in annesi Fatma Şimşek, oğlunun Kürt halkının özgürlük talebi doğrultusunda yaşamını yitirdiğini söyledi. "Oğlum yaşıyor. Kardeşleri, yeğenleri, tüm akrabaları onun yolunda ilerliyor" dedi.

Mersin'de polis terörü protestosu

Mersin'de 30 Mart Çarşamba günü Akdeniz Belediye binası önünde gerçekleştirilen oturma eylemine polisin saldırması ve 82 kişiyi gözaltına alması protesto edildi. 1 Nisan günü öğlen saatlerinde yüzlerce kişi, Akdeniz Belediye binası önünde toplanarak oturma eylemi gerçekleştirdi.

"Türk mahkemesinin aldığı kararı tanımıyoruz"

Başkale Belediye Başkanı BDP'li İhsan Güler'e, 2006 yılında Ankara'da bir PKK'linin mevlidinde yaptığı konuşmasından dolayı 'örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle 1 yıl hapis cezası verilirken, İçişleri Bakanlığı da gönderdiği yazıyla Güler'i görevden aldı.

BDP Van Milletvekili Özdal Üçer, belediye önünde basın açıklaması yaparak şunları söyledi: "Onlar Türk milleti adına bu tür haksız ve hukuksuz kararlara imza atıyorlarsa, bizler de Kürt halkı adına bu hukuksuz, kanunsuz ve meşru olmayan mahkeme kararlarını hiçe sayıyoruz. Bu mahkeme kararının bizim için hiçbir değeri yoktur. Belediye Başkanımız Sayın İhsan Güler'i seçen Başkale halkıdır. Onu görevden alabilecek tek merci de Başkale halkıdır."

Kürt halkının iradesinin kırılmayacağını herkes bilmesini isteyen Üçer, "O yüzden belediye başkanımız Sayın İhsan Güler yeniden bir halk seçimi yapılana kadar bu halkın belediye başkanıdır" dedi. Üçer, İçişleri Bakanlığı'nın gönderdiği karar yazısını yırtarak çöpe attı.

"Amara Yürüyüşü" yapıldı

Öcalan'ın doğum gününü kutlamak amacıyla gerçekleştirilen Amara Yürüyüşü 4 Nisan günü yapıldı. Urfa'nın Halfeti ilçesinde biraraya gelen onbinler, yürüyüşten bir önceki gece kutlamalara başladılar.

Aralarında BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, BDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel ve DTK sözcülerinin de bulunduğu 3 bin kişilik temsilci grup, 4 Nisan sabahı Amara Köyü'ne hareket etti. Köy girişi sırasında sayıları onbinleri bulan kitle, Öcalan'ın doğduğu evi ziyaret ederek burada basın açıklaması yaptı.

Burada Mehmet Öcalan ve Kışanak birer konuşma yaptılar. Daha sonra ise TUHAD FED adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada, Kürt sorununda muhatabin Öcalan olduğu vurgulandı. "Demokratik Çözüm Çadırları Platformu" tarafından Kürt sorununun çözümüne ilişkin kamuoyuna sunulan 10 maddelik talepler de hatırlatıldı.

Öte yandan, 2009 yılındaki yürüyüş sırasında

katledilen Mustafa Dağ ve Mahsum Karaoğlan da etkinlikle anıldı. Onbinlerce kişi, Dağ ve Karaoğlan'ın katledildiği Karataş mevkinde geçti. Burada da bir basın açıklaması yapılarak karanfiller bırakıldı.

Yürüyüşler devlet terörünün hedefi olmuştu

2004 yılından bu yana düzenli olarak Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile Yardımlaşma ve Dayanışma Federasyonu (TUHAD-FED) tarafından düzenlenen ve "Güneşe yolculuk" adı verilen Amara Yürüyüşü'ne Türk sermaye devleti 2009 yılında da azgınca saldırmış, saldırı sonucunda Mahsum Karaoğlan ve Mustafa Dağ isimli iki kişiyi katletmişti. Karaoğlan açılan ateş sonucu plastik merminin vücuduna isabet etmesi sonucu hayatını kaybederken, Dağ başına isabet eden gaz bombası sonucu yaşamını yitirmişti.

2010 yılında yapılan yürüyüşte ise Türk devleti geri adım atmış, kitlenin bir bölümünün Amara'ya girmesi için yolu açmıştı.

HPG'ileri binler uğurladı

Hatay'ın Hassa ilçesinde başlatılan operasyonda katledilen 7 HPG gerillası, 6 Nisan günü eylemler ve cenaze törenleriyle uğurlandı.

Ergani

Katledilen 7 HPG'liden Aydın Baran (Mazlum Amed) 10 bini aşkın kişi tarafından uğurlandı.

Diyarbakır Yeniköy Mezarlığı'nda kılınan cenaze namazının ardından Baran'ın cenazesi, yüzlerce araçlık konvoyla Ergani'ye doğru yola çıkarıldı. Kitle Ergani'de binlerce kişi tarafından büyük boyutlarda PKK ile KCK bayrakları ve Abdullah Öcalan posterleri ile karşılandı. İlçe merkezine gelen kitleye ara sokaklarda bekleyen çevik kuvvet gaz bombaları ile saldırdı. Müdahaleye taş ve molotofkokteyli ile karşılık verilirken, cenaze aracına kenetlenerek yürüyüşe devam edildi. Kitle tüm kepenklerin kapalı olduğu ilçe çıkışına kadar yürüyüşe devam etti.

Yağan şiddetli yağmura rağmen katledilen 7 gerillanın fotoğraflarının bulunduğu "Kürdistan şehitleri ölümsüzdür" pankartı ve HPG'li Baran'ın posterleri ile yürüyen kitle, ardından araçlara binerek, konvoy eşliğinde yola devam etti.

Cenazenin köy mezarlığına getirilmesinin ardından kitle zafer işaretleri eşliğinde, "Çerxa şoreşê" marşı okuyarak Baran şahsında saygı duruşunda bulundu. Baran'ın cenazesi alkış, zılgıt ve sloganlar eşliğinde toprağa verildi. Cenaze töreninin ardından Tuğluk ve Kışanak birer konuşma yaptı.

Bismil

HPG gerillalarından Şehmus Özalp'ın (Cigerxwin Mardin) cenazesi Bismil'de 20 bin kişi tarafından karşılandı. Diyarbakır Yeniköy Mezarlığı'ndan sabah saatlerinde Özalp'ın cenazesi yüzlerce araçlık konvoyla Bismil'e götürüldü. Kitle buradan Akpınar Mezarlığı'na yürüdü. Yürüyüşte BDP Batman Milletvekili Bengi Yıldız da katıldı. Yürüyüşte 7 HPG'linin fotoğrafları, PKK bayrakları ve Öcalan posterleri taşındı.

Özalp'ın cenazesinin defnedilmesi esnasında mezarlıktan ilçe merkezine doğru "İntikam" sloganlarıyla yürüyüşe geçen binlerce kişiye polis gaz bombaları ve tazyikli su ile müdahale etti. Kitle de polise taş ve molotofkokteylleriyle karşılık verdi.

Bitlis

Diyarbakır'dan yola çıkarılan Emrullah Atalmış ve Bülent Döner'in cenazeleri, Bitlis girişinde BDP Bitlis Milletvekili Nezir Karabaş, Van Milletvekili Özdal Üçer'in de aralarında bulunduğu binlerce kişi tarafından karşılandı.

Karşılamadan sonra ise cenazeler Tatvan'ın Yassıca Köyü'ne getirildi. Atalmış'ın PKK bayrağına sarılmış tabutu binlerce kişi tarafından omuzlara alınarak, sloganlar eşliğinde köy camine, ardından köy mezarlığına getirildi.

Atalmış ailesi adına konuşan Atalmış'ın dayısı Mehmet Salih Yel "Kürt gençleri kendi halkının özgürlüğü için bedenini toprağa vermekten geri kalmadı. Kürt halkı da Sayın Abdullah Öcalan ve PKK'li şehitlere layık olmak için onların değerlerine sahip çıkmalı ve çıkacak da" dedi.

Konak Belediyesi direnişçileri: Zafer bizim olacak!

İzmir'de CHP'li Konak Belediyesi'nin işçi düşmanlığına karşı mücadelelerini sürdüren işçiler belediye yönetimini ve düzen partisi CHP'yi hedef alan etkili eylemlere imza atıyorlar.

Konak Belediye işçileri direnişlerinin 37. gününde (2 Nisan) Konak Belediyesi önünden İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdüler.

İBB önüne yürüyüş

“Onurlu direnişimizin 37. günü” pankartının açıldığı yürüyüşün ardından belediye önünde yapılan açıklamayı direnişçi işçi **Gülbeniz Deniz** okudu. Deniz, taşeronla hayır dedikleri için, sendika ve iş güvencesi istedikleri için direnişte olduklarını söyledi. Direnişe başladıkları günden itibaren taleplerini anlatmak, sorunlarını çözmek için CHP İl Yönetimi ve Konak Belediyesi yetkilileri ile görüştiklerini ama olumlu bir adım atılmadığını söyleyen Deniz, yetkililerin “gelin taşeronda çalışın” sözlerini eleştirdi.

Direniş süresi boyunca saldırılara maruz kaldıklarından söz eden Deniz açıklamasına şöyle devam etti: “Bizlerin kaybedecek hiçbir şeyi yok. Bizim birliğimiz ve gücümüz siz karaladıkça, bölmeye çalıştıkça güçleniyor. Zaman sizin aleyhinize işliyor. Biz işçi arkadaşlar arasındaki birlikte mücadele gücümüzü, birbirimize olan güvenimizi, kararlılığımızı bozamayacaksınız. Biz işçilerin bugün yaşadığı taşeron sorunu ayrıtırsa, bu sorunların nedeni de aynı şeyden kaynaklanıyorsa bunu ancak biz işçilerin birlikte mücadelesi çözecek. Zafer bizim olacak”

Basın açıklamasında ayrıca sendikalara da seslenildi. Sendikaların, direnişlerine neden destek olmadıklarını soran Deniz, sendikaların sessiz kalmasını protesto etti. Açıklamanın son bölümünde ise CHP'nin “emek dostu” ve “taşeron karşıtı” söylemleri teşhir edildi.

“Batıgöl Tunç'tan zincirli eylem”

Basın açıklamasının ardından yürüyüş Kemeraltı'na doğru sürdürüldü. Büyükşehir Belediye binası önüne gelindiğinde Buca direnişçisi Batıgöl Tunç kendini elektrik direğine zincirlemek istedi. Bunu farkedemeyen sivil polisler, Tunç'un ellerini ve kollarını tutarak kendini zincirlemesini engellediler. Batıgöl Tunç bir yandan kolluk güçlerine direnirken, diğer yandan da ajitasyon konuşmaları eşliğinde Buca Belediyesi'ni ve CHP'yi teşhir etti. 23 gündür CHP il binası önünde eylemde olduğunu ve çocuklarını göremediğini belirterek mağdur olduğunu söyledi.

Polislerin kendisine karşı uyguladığı şiddeti teşhir etti.

Bu sırada baygınlık geçiren Tunç, başını taşa çarptı ve yaralandı. Çevredekiler kolonya ile Tunç'a yardım etmeye çalıştı. Ambulans ise çağrılmasına rağmen gelmedi. Polis, Tunç'un kendine gelmesinin ardından onu yaka paça gözaltına aldı ve hastaneye götürdü. Hastanede muayene edilen Tunç'un beyin travması geçirme ihtimali olduğu söylenerek 2 günlük müşade altında tutulması gerektiği ifade edildi. Daha sonra Batıgöl Tunç kendi isteği ile hastaneden ayrıldı.

Kendilerini ‘dünya’ya zincirlediler

İşçiler, direnişlerinin 40. gününde bu kez de zincirleme eylemiyle seslerini duyurdular. Konak Belediye bina kapısı önüne yığılarak slogan atmaya başlayan işçiler, yarım saat boyunca İzmir polislerinin dikkatini belediye önüne çekti. Binanın işgal edileceğini düşünen İzmir Emniyet Müdürlüğü, çevik kuvvet polislerini bina önüne yığıdı. Ancak tam bu esnada dört direnişçi işçi belediyenin karşısında, İzmir Fuarı girişinde bulunan Basmene Meydanı'ndaki

dünya heykeline çıkarak buraya kendilerini zincirlediler. Dünya heykeline pankart asan işçiler “Ölmek var dönmek yok!” sloganını haykırdılar.

Zincirleme eylemi başarıyla gerçekleşince diğer işçiler de direniş alanına geri döndüler ve sloganlarla arkadaşlarına destek verdiler.

Zincirleme eylemi sırasında 3 Mücadele Birliği çalışanı Basmene yolunda pankart açarak trafiği engelledi. Direniş alanındaki işçilerin etrafı çevik kuvvet polislerince çevrilirken, Mücadele Birliği çalışanları gözaltına alındı.

Dünya heykeli üzerindeki zincirleme eylemi bir buçuk saat sürdü. Bu süre zarfında oturma eylemi yapan işçiler, sonrasında ise halaylar çektiler. Sloganların hiç durmadığı iki saatin sonunda itfaiye ekipleri aracılığıyla dört işçi heykelden indirilerek gözaltına alındı.

Konak Belediye işçileri eylemlerinin daha da sertleşerek devam edeceğini dile getirerek, “Seçim çalışmalarının tümünde bizleri karşılarında bulacaklar. Bizleri attıkları sokakları onlara dar edeceğiz!” dediler.

Kızıl Bayrak / İzmir

MAS-DAF'ta işgal ve gözaltı saldırısı

Düzce'nin Beyköy beldesindeki 1. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu MAS-DAF fabrikasında sendikal örgütlenme mücadelesi yürüten DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası yeni bir saldırıyla karşılaştı.

MAS-DAF patronu, toplu sözleşme görüşmeleri sürecinde baskılarını daha da arttırdı. Sendikayla toplu sözleşme görüşmelerini başlatmayan patron, sendika düşmanı tutumunu her fırsatta gösterdi.

İşçiler fabrikayı işgal etti

4 Nisan Pazartesi günü işlerine gitmek için yola çıkan işçiler servislerinin iptal edildiğini öğrendi. Kendi olanaklarıyla fabrikaya giden işçiler içeri alınmak istemediler. Fabrika giriş kapısında asılı fesih yazısıyla karşılaşan işçiler, fabrikaya girerek kendilerini içeriye kilitlediler.

Patron talimat verdi

Patron, iş akitleri sona erdirilen 109 işçinin fabrikayı terk etmediği iddiasıyla Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Bunun ardından ise jandarma aracılığıyla gözaltı terörü devreye sokuldu.

Başsavcılığın kararı doğrultusunda sabah saatlerinde fabrikaya jandarma ekipleri ile itfaiye araçları ve ambulanslar sevk edildi. Gözaltına alınan işçiler Düzce İl Jandarma Alay Komutanlığı'na götürüldü. İşçilerle beraber Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Sekreteri Telat Çelik de gözaltına alındı.

109 işçi, işçi kıyımını ve gözaltı saldırısını 4 Nisan akşamı fabrika önünde gerçekleştirdikleri eylemle protesto ettiler. İşçiler fabrika önünde 24 saat nöbet tutmaya başladılar. Patron talimatıyla jandarma güçleri tarafından gözaltına alınan işçiler saatler süren ifadelerinin ardından aynı gün içinde serbest bırakıldılar. Telat Çelik ise 24 saati aşkın süre Düzce

il Jandarma Alay Komutanlığı'nda gözaltında tutuldu.

Telat'ın gözaltında tutulmasına gerekçe olarak, “işyerine zarar vermek”, “olayı yönlendirmek ve kurgulamak” gibi iddialar gösterildi.

Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı ise MAF-DAF'taki mücadelelerini kararlılıkla sürdüreceklerini belirtiyor.

Gazetemize konuşan Baltacı fabrikadaki işçi kıyımını ve gelişmeleri şöyle aktardı:

“MAS-DAF'ta çalışan sendika üyesi arkadaşlarımızın tamamının iş akdi 4857 sayılı kanunun 25/2. maddesine dayanılarak feshedildi. Tüm bunlar yaşanırken işyerinde çete bozuntusu belli silahlı 10 kişi işbaşı yaptırılıyor. İşveren orada özellikle kavga ve kargaşa çıkartıp fiili olarak 25/2'ye dönüşmesi için bir kumpas kurmaya çalıştı. Jandarma yüzbaşı da bunun tetikçiliğini yapıyor. Böyle bir tabloyla karşı karşıya geldik. Fabrika önünde 24 saat nöbet tutuyoruz. Arkadaşlarımızın tamamı fabrika önünde bekliyorlar. Eylemlerimiz ve direnişimiz kararlılıkla devam edecek”

Kızıl Bayrak / Kocaeli

“Kaşarlanmış hain” uslanmıyor

Birleşik Metal Sendikası'nın eski genel başkanlarından olan Ziya Yılmaz'ın Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak Yazı İşleri Müdürü Ayten Özdoğan hakkında açtığı “hakaret” davasının ilk duruşması 6 Nisan günü Fatih Sulh Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Ziya Yılmaz'ın da katıldığı duruşmada Özdoğan savunmasını yaptı. Savunmasında “hakaret” içerdiği iddia edilen yazıların Ziya Yılmaz'ın kişiliğiyle değil, işçi sınıfına karşı işlediği suçlarla ve çürümüş sendikal bürokrasiyle ilgili olduğunu ifade etti.

Özdoğan'ın savunmasının ardından konuşan Ziya Yılmaz ise davada ısrarcı olduğunu ve duruşmalara sürekli katılma talebinin olduğunu söyledi. Mahkemeye heyeti davayı Aralık ayında görülecek ikinci duruşmaya erteledi.

2003 yılına kadar Birleşik Metal'in başkanlık koltuğunda oturan Ziya Yılmaz, işbirlikçi sendikacılık çizgisinde işçi sınıfına yönelik sayısız saldırının altına imza atmıştı. 2003 yılında genel kurulda koltuğunu kaybettikten sonra, defalarca koltuğunu yeniden kazanmak için denemede bulduktan sonra 2009 yılında saf değiştirerek Türk Metal çetesinin emrine girmişti. Bu aşamadan sonra ise tüm tecrübesini ve bağlantılarını kullanarak Birleşik Metal örgütlülüğünü içeriden çökertme politikasının maşası olmuştu.

Ayten Özdoğan'ın mahkemede yaptığı savunmanın tam menti şöyle:

Fatih Sulh Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na;

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğum Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak gazetesinin 21 Ağustos 2009 tarihli 32. Sayısında yayınlanan “Birleşik Metal ve bürokratik yozlaşma” başlıklı yazı hakkında açılan “hakaret” davası ile ilgili olarak savunmam şöyledir:

Dava konusu edilen ilgili yazıya ilişkin “hakaret” iddiasını kabul etmiyorum. Yazı tümüyle eleştiri sınırlarında kalmakta ve davacı Ziya Yılmaz'ın kişiliğiyle ilgilenmemektedir. Yazıda Ziya Yılmaz sendika yöneticiliği kimliği ve pratiği nedeniyle eleştirilmektedir. Çünkü kendisi bir dönem DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda başkanlık yapmış ve 2003 yılında başkanlık koltuğunu kaybettikten sonra çeşitli dönemlerde yeniden yönetime girmek üzere girişimlerde bulunmuştur. İlgili yazının yayınlanmasından bir süre önce ise, işkolundaki diğer bir sendika olan Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'nda “örgütlenme uzmanı” olarak işbaşı yapmıştır. Ziya Yılmaz'ın işe alınma nedeni Birleşik Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarla olan yakın teması ve bağlantılarıdır. Nitekim Yılmaz işe başladıktan sonra Birleşik Metal Sendikası'nda örgütlü olan işçileri Türk Metal'e geçirmek üzere seferber olmuştur.

Bu noktada belirtmek gerekir ki Türk Metal

Sendikası'nın sendika olduğu da işçi sınıfı için tartışmalıdır. Çünkü bu sendika işçiden çok sermayenin yanındadır, ona hizmet etmektedir. Bunun için de “karun” kadar zengin başkanlara sahiptir. Tüm bir tarihi de bu bakımdan gerçekleştirilmiş sayısız suçla doludur. Dahası bu “sendika”nın çetelere özgü yöntemlere başvurduğuna dair sayısız örnek bulunmaktadır.

Dolayısıyla gazetemizde yayınlanan yazıda yer alan çetecilik yapmak iddiası bu somut durumu özetleyen bir ifadedir ve Ziya Yılmaz'ın kişiliğini hedef almamaktadır. “Kaşarlanmış hain” ifadesine gelince, bu ifade de tümüyle bir pratiğin ve davranışın eleştirisi mahiyetindedir.

Çünkü Ziya Yılmaz, yıllarca genel başkanlığını yaptığı sendikada koltuğunu kaybettikten sonra uzun süre yeniden bu konumu kazanmak için çalışmış, fakat olmayınca da sendikadan istifa ederek onu zayıflatmak -altını oymak- örgütlülüğünü dağıtmak yolunu tutmuştur. Yıllarca Türk Metal Sendikası'nda temsil edilen sendikacılık anlayışı ve pratiğine karşı mücadele ediyor iddiasındayken, bir anda Türk Metal'in bir memuru haline gelmiştir. İşte “hain” ifadesiyle kastedilen de böylesi bir saf değiştirmeyi ve yöneticiliğini yaptığı sırada edindiği bilgileri aynı sendikaya karşı kullanma tutumunu anlatmaktadır.

“Kaşarlanmış” ifadesine gelince... Türk Dil Kurumu sözlüğü, “Kaşarlanmak” sözcüğünü, “Bir işte, bir hareketle çok tecrübe kazanmak. Hoşa gitmeyen bir harekete veya bir işe alışıarak artık ondan üzüntü duymaz olmak.” biçiminde açıklamaktadır.

Ziya Yılmaz'ın sendikal yaşamındaki pratiği, onun işçi sınıfına ihanette ve koltuğunu korumakta gösterdiği manevralar bakımından ne denli tecrübeli olduğunu gösteriyor. Çünkü kendisi Birleşik Metal'in başkanı olduğu dönemde metal işçileri büyük hak gasplarına uğramış, toplu sözleşme dönemlerinde hep kaybeden olmuştur. Çünkü genel başkanlığını yaptığı bir sendikadan koltuğunu geri alamayınca, sendikanın örgütlülüğünü dağıtmak üzere ücret karşılığı bilgisini ve tecrübesini başka bir sendikanın hizmetine sunmuştur.

Belirtmek gerekir ki bu ifadelerle birlikte ilgili yazı, Ziya Yılmaz'ı değil, onun gibi sendikaların yönetici kademelerinde bulunanların pratikleri üzerinden, genel olarak sendikalardaki bürokratik yozlaşma ve çürüme sorununu tartışmakta, bu çerçevede ortaya çıkan kimi anlayışları ve pratikleri eleştirmektedir. Bunun için de bu yazı ancak eleştiri sınırlarında değerlendirilebilir.

Mahkemenizden tüm bunları dikkate alarak tarafımın beraatine ve açılan davanın düşürülmesine karar vermesini talep ederim.

Ayten Özdoğan
6 Nisan 2011

Asil Çelik'te saldırı püskürtüldü

Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şubesi'nin örgütlü olduğu Asil Çelik fabrikasında Türk Metal çetesinin saldırısı geri püskürtüldü. Mayıs ayında başlayacak toplu sözleşme öncesi patronun işçileri bölmeye dönük bu saldırısı işçilerin sendikasını sahiplenmesiyle boşa düşürüldü. Bu süreçte Türk Metal çetesinin tehdit, baskı ve rüşvetlerine boyun eğmeyen işçiler bu çeteye de gerekli cevabı vermiş oldular.

Birleşik Metal-İş bu saldırıyı protesto etmek ve kamuoyuna duyurmak için 1 Nisan günü Bursa'nın Orhangazi ilçesinde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Orhangazi otogarından yürüyüşe başlayan işçiler sloganlar ve alkışlarla Orhangazi Meydanı'na geldiler. Burada işçilere **Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu** seslendi. Asil Çelik işçilerini bölmeye çalıştıklarını ama başaramadıklarını vurguladı.

Serdaroğlu şunları söyledi: “*Tam toplu sözleşme dönemine girerken onları bölüp başarılı bir sözleşme dönemi geçirmelerini engellemeye çalıştılar. Ama başaramadılar. Asil Çelik işçileri bu oyunu boşa çıkardı. Asil Çelik işçileri birliğine, ekmeğine, işçilik onuruna ve geleceğine sahip çıktı. Asil Çelik işçisini kimse satın alamaz. Bunu deneyenler en güzel yanıtı yine Asil Çelik işçisinden alır. Tıpkı bugün olduğu gibi.*”

Gebze, Kocaeli, Eskişehir, İstanbul'dan temsilcilerin katıldığı eyleme KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK Tekstil Bursa Şube yönetimi ve üyeleri, Dev Sağlık-İş Bursa Şubesi, BDSP, ESP, DHF, Halkevleri, ÖDP de destek verdi. Eyleme 200'ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sincan'da bülten dağıtımı

Sincan'da Metal İşçileri Bülteni dağıtımları sürüyor. 5 Nisan Salı sabahı Sincan Pilevne'de servis noktalarına bülten dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım sırasında Sincan Organize'de çalışan bir grup metal işçisiyle fabrikalarında yaşadıkları sorunlar üzerine konuşmalar gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen dağıtımda 100 adet bülten kullanıldı.

Kızıl Bayrak / Sincan

Metalde grev uygulamaları askıya alındı

Metal işkolunda 2010-2012 grup TİS sürecinde grev uygulama kararının alındığı fabrikalarda 'ek protokoller' konusunda birer birer anlaşma sağlanıyor. Grev uygulama kararı aldığı 21 fabrikadan 11'inin greve çıkış tarihlerini MESS'e noter kanalıyla tebliğ eden DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası şimdiye kadar Bekaert, Standard Depo, Bosal Mimaysan, Doruk, Çimsataş, ABB ve Areva fabrikalarında anlaşmaya vardı. Kroman'da grev uygulaması ileriki bir tarihe ertelendi. Anlaşma sağlanan fabrikalardaki grev uygulama tarihleri sendikanın takviminden çıkarıldı.

Diğer yandan, Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu **Paksan Makina**'daki grev uygulama tarihi de MESS'e noter kanalıyla tebliğ edildi. Sendika, Paksan Makina'da 11 Nisan 2011 tarihinde grev uygulamasının başlatılacağını duyurdu.

Eskişehir'de kurulu **Süsler Doruk** fabrikasında ise 22 Mart'ta başlayan grev sona erdi. İtalyan sermayeli Candy Grubu'na ait işyerinde başlayan grevin sona erdiği duyuruldu. 2 Nisan sabah saatlerinde işçilerin de katılımıyla yapılan toplantıda Doruk patronuyla yürütülen görüşmeler ve gelinen son nokta işçilere aktarıldı. Toplantının ardından, grevin sonlandırılmasına karar verildi.

Üzerinde anlaşma sağlanan protokol hayata geçirildiği koşullarda işçilerin ücretlerine Türk Metal

çetesinin MESS'le imzaladığı sözleşmenin oldukça üzerinde ekonomik ve sosyal kazanımlar sağlanacak. Sendika yöneticilerinin verdiği bilgilere göre; Türk Metal'in MESS'le imzaladığı sözleşmedeki ücret zammının ortalama iki katı oranında bir zamma ulaşıldı.

Ayrıca sosyal haklarda da iyileştirme sağlandı. Tüm işçiler için 3. grupta olan sosyal hak statüsü MESS'in 1. grubuna yükseltildi.

Metal işçileriyle dayanışma

Doruk grevi sürerken Eskişehir yerelindeki sendikalar, meslek odaları ile ilerici ve devrimci kurumların oluşturduğu Eskişehir Grev Dayanışma Platformu 2 Nisan günü gerçekleştirdiği eylemle grevin sesini şehir merkezine taşıdı.

Yaklaşık 500 kişi Adalar Migros önünden Hamamyolu Caddesi Saatli Park'a yürüyüş düzenledi. Eylemde grevci işçiler Birleşik Metal flamaları taşıdı. Ayrıca yürüyüş sırasında temsili grev çadırı da taşındı.

Yürüyüş sırasında kısa bir oturma eylemi ve metal işçisine desteğe çağırın bildirimlerin dağıtımı gerçekleştirildi. Saatli Park'a gelindiğinde basın açıklamasına geçildi.

Bianchi'de direniş

Manisa'da kurulu Accell Bisiklet Sanayi A.Ş. (Bianchi) fabrikasında Türk Metal'e üye oldukları için işten çıkarılan 19 işçi kapı önünde direnişe geçti. İşçilerden 6'sı ilk gün, 13'ü ise onlara destek verdikleri için ertesi gün atıldılar. Bianchi önünde çadır kuran işçiler hakları verilinceye kadar direneceklerini belirtiyorlar.

Direnen işçilere destek vermek amacıyla Türk Metal'e ve Türk-İş'in diğer sendikalarına üye yüzlerce işçi fabrika önünde eylem yaptı.

Eylem sonunda açıklama yapan Türk Metal Manisa 1 Nolu Şube Başkanı Hüseyin Özben şunları söyledi: "Accell Bisiklet San. A.Ş. de çalışan işçiler hukuki yollardan haklarını arayacaklardır. Accell Bisiklet San. A.Ş. işyeri yetkilileri sendikaya özellikle sendikamıza karşı şüpheli yaklaşımı, işyeri ile sendika arasında sosyal diyalog yollarını tıkamaktadır. Buradan işveren ve vekillerine sesleniyorum; *Türk Metal olarak sendikal anlayışımız gereği sizleri diyaloga davet ediyoruz. Gelin masa başında çözüm arayalım. Tıpkı*

ülkemin önde gelen sanayi kuruluşlarının yöneticileri ile yaptığımız gibi. Biz Türk metal olarak örgütlü olduğumuz işyerlerinin zor günlerinde yanlarında durarak karşılıklı çözüm üreterek, elimizi taşın altına gözümüz kapalı koyarak bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Fakat gerektiğinde de üretimden gelen gücümüzü kullanmaktan da hiç çekinmeyeceğimizi bilmenizi isteriz. Diyalog yollarını kapatırsanız eylemlerimiz artarak devam edecektir."

2006 yılından beri bu fabrikada örgütlenmek istediklerini söyleyen Özben, daha önceki yıllarda da 84 işçinin sendikalaştıkları için işten çıkarıldığını söyledi.

Basın açıklaması sırasında işçiler, "Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız, ya siz!", "Bianchi işçisi yalnız yeğildir!", "İşveren şaşırma sabrımızı taşıрма!", "Bianchi'ye sendika girecek, başka yolu yok!" sloganları attılar. Direniş fabrika önünde devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Manisa

Platform adına konuşan Eğitim-Sen Şube Başkanı Ali Paşa Şanlı, MESS'in metal işçilerine uyguladığı dayatmanın kabul edilemez olduğunu söyleyerek "Güvencesiz, esnek çalışmaya, taşeronlaştırmaya karşı direnenler olarak halkımızın da Birleşik Metal işçilerine destek vermesini istiyoruz" dedi.

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş'ın da konuşma yaptığı eylemde üstünde "bu şehirde grev var!" yazan sembolik çadır kuruldu.

ÇİMSATAŞ'ta (Çukurova İnşaat Makinaları Sanayi Tic. AŞ.) 4 Nisan sabahı başlaması gereken grev uygulaması, patronla sendika arasında sağlanan anlaşma nedeniyle iptal edildi.

Mersin'de kurulu fabrikada greve çıkılacağını duyurulması nedeniyle servisler iptal edildi. Birleşik Metal-İş Anadolu Şube ise ÇİMSATAŞ'taki üyelerini kendi tuttuğu servislerle fabrikaya getirerek patronla yürütülen görüşmelerde varılan noktayı değerlendirdi.

İşçilerin büyük çoğunluğunun onayının alınmasının ardından fabrikadaki grev uygulaması iptal edildi.

Anlaşma sağlanan diğer fabrikalarda olduğu gibi ÇİMSATAŞ'ta da Türk Metal çetesi ile MESS arasında imzalanan satış sözleşmesinin üzerinde sosyal ve ekonomik kazanımlar elde edildiği belirtiliyor.

Metalde sözleşme süreci

Örgütlü olduğu MESS üyesi iki fabrikada greve hazırlanan Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube, 2010-2012 grup TİS kapsamında olmayan fabrikalarda da yeni dönem TİS görüşmelerini sürdürüyor.

Balıkçıoğlu patronuyla bir süredir yürüttüğü toplu sözleşme görüşmelerinde geçtiğimiz günlerde anlaşmaya varan sendika, uzun yıllardır örgütlü olduğu Pancar Motor'da da toplu iş sözleşmesi görüşmelerini sonuçlandırdı.

Balıkçıoğlu'nda imzalanan sözleşme ile ücretlere 1 Eylül 2010 tarihi itibarıyla yıllık yüzde 11 oranında zam yapıldı. Ücretlere sözleşmenin 2. yılında ise enflasyon artışı 2 puan zam yapılacak. Sosyal ödemelerde ise (bayram, izin ve yakacak) yıllık yüzde 21 oranında artış elde edildi.

Pancar Motor'da ise ilk 6 ay için ücretlere yüzde 8 oranında, kalan 6 aylık dilimlerde ise enflasyon oranında zam yapılacak.

Şube'ye bağlı Gimsan, Konvekta ve Ejot Tezmaç'ta da toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam ediyor. İflas erteleme sürecinde bulunan Gimsan fabrikasında ise Çalışma Bölge Müdürlüğü'nden arabulucu atanması bekleniyor.

Ejot Tezmaç ve Konvekta'da ise yeni dönem toplu sözleşme görüşmelerinin ilk oturumları geçtiğimiz günlerde gerçekleşti.

Paksan ve RSA'da anlaşma sağlanamadı

Grup TİS kapsamında grev uygulama kararlarının noter kanalıyla MESS'e tebliğ edildiği Paksan Makina A.Ş. ve RSA Tesisat Malzemeleri San ve Ticaret A.Ş. fabrikalarında ise ek protokoller konusunda henüz herhangi bir anlaşma sağlanamadı. Sendika, her iki fabrikada da 11 Nisan 2011'de grev uygulamasını başlatacağını duyurdu.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

3 Nisan mitingi üzerine...

Bürokratik anlayış mitinginin sınırlarını belirledi

Geçtiğimiz haftalarda biraraya gelen 20 civarındaki sendika ve meslek odası "Güvencesizliğe ve taşeronlaştırmaya karşı" Ankara'da bir eylem gerçekleştirme kararı aldılar. Güvencesiz çalışan taşeron sağlık işçilerinin örgütlenmesi sürecinde aktif rol oynayan Dev Sağlık İş ve Dev Maden Sen'in, konfederasyonlardan bağımsız olarak diğer sendikaların genel merkezlerine yaptıkları çağrının ardından oluşturulan bileşen ile miting, direnişçi işçilerin, kimi sendikaların ve sol-devrimci güçlerin katılımı ile 3 Nisan günü Ankara'da gerçekleştirildi.

Kuşkusuz başta güvencesizlik ve taşeronlaştırma sorunu olmak üzere işçi sınıfının karşı karşıya kaldığı saldırılar karşısında ortak zeminlerin yaratılarak birleşik bir mücadelenin örgütlenmesi ve büyütülmesi önem taşımaktadır. Ayrıca birleşik mücadele, torba yasaının sonuçlarına, yapılmakta olan yeni saldırı yasalarına, tek tek işyerlerinde yaşanan saldırılara karşı ve 1 Mayıs'a hazırlık açısından da anlamlı bir yerde durmaktadır. Ancak 3 Nisan mitinginin gerek ön hazırlık, gerek mitinge katılım gerekse de politik içeriği açısından bu hedeflere hizmet ettiğini söylemek zordur.

Mitingin ön hazırlığı üzerine...

Mitingi kağıt üzerinde 20 sendika örgütlemiş olmasına rağmen, ne yazık ki bunların ağırlıklı bölümünün mitingün ön hazırlık evresinde herhangi bir çalışma yürüttüklerini söylemek zordur. Eğer mitingi örgütleyen güçlerin ifade ettiği üzere 3 Nisan mitingi, mücadelede bir ilk adım niteliğinde olacaksa, bu da ancak ciddi bir çalışma ölçüsünde mümkündür. Keza aynı şekilde işyeri-fabrika zeminine dayanarak, taban iradesini açığa çıkartmayı hedefleyecek yol ve yöntemlerin izlenmesi gerekirdi.

Öyle ki mitingün 3 bin kişilik katılımının bin küsürünü Ankara dışı katılım oluşturmaktadır. 20 koca imzayı düşündüğümüz koşullarda katılımın kendisi hayli komik kalmaktadır. Bu açıdan mitingün çağrıcısı konumundaki Dev Sağlık-İş dışındaki sendikalar açısından tam bir ciddiyetsizlik tablosu bulunmaktadır.

Ankara dışından katılımların yanısıra Ankara'nın katılımı da hayli sınırlıdır. Ön sürecinde kentte merkezi bir miting havası esmediği gibi, mitingün imzacısı olan Ankara'da örgütlü sendikaların katılımları da çok sınırlı olmuştur. Keza mitingün örgütleyicilerinden biri olan SES çok sınırlı katılım sergilerken, güvencesiz çalışanlar açısından azımsanmayacak bir kapsama sahip olan, mitingün destekleyici güçlerinden olan Eğitim Sen'in katılımı ise çok sınırlı olmuş, kendilerini ayrı pankartlarıyla da ifade etmemişlerdir.

Özetle, ön sürecinde güçlü bir hazırlık örülmemiş, başta mitingün gerçekleşeceği yer olan Ankara olmak üzere diğer illerde de güvencesizliğe karşı mücadelenin önünü açacak bir miting havası esmemiş, bunun sonucu ise sınırlı, yer yer temsili bir katılım olmuştur.

Kuşkusuz mitingün sayısal anlamda sınırlılığın rağmen en anlamlı yanı, farklı farklı illerde direnişlerini sürdüren işçilerin katılımı olmuştur. Miting, direnişe geçen işçilerin bulunduğu bir zemin olmuştur. Ancak bunun ötesine geçmemiş, ne toplam

kitleye direnişlerin taşınmasına, ne de direnişçi işçileri birleştirip-kaynaştıracak, ortak mücadele zeminlerini oluşturacak bir platforma dönüşmemiştir.

Miting kürsüsü direnenlere açılmadı

Mitinge ilişkin yapılan çağrıda "Bizler tüm bir hayatın güvencesizleştirilmesine, esnek çalıştırmaya, taşeronlaştırmaya, sendikasızlaştırmaya karşı direnenler, mücadele edenler olarak, omuzlarımızın ve yüreklerimizin üzerinde yükselen bu süreci bilinçle ve dayanışmayla donatmak amacıyla ortak taleplerimizi ortaya koymak için yeni bir adım daha atıyoruz. 3 Nisan'da Ankara'da buluşuyoruz" denilmekteydi. Katılımın sayısal anlamda zayıflığına rağmen, örgütlenme faaliyeti sonrasında işten atılan, direnme kararlılığı gösteren ve halihazırda sınıf hareketinin verili tablosu içinde en ileri bloğu ifade eden direnişçi işçiler, Türkiye'nin farklı illerinden gelerek miting alanında buluştular. Ontex, PTT, Casper, Kampana Deri, DESA Deri, taşeron sağlık işçileri, Sabiha Gökçen çalışanları vb. miting alanında sendikalarıyla birlikte yerlerini aldılar.

Ama ne yazık ki "sendikasızlaşmaya karşı direnenler, mücadele edenler" kendi direnişlerini, taleplerini, istemlerini, coşkularını, direnişleri büyütme çağrılarını kürsüye taşıyamadılar. Oysa ki böylesi bir gündemle gerçekleşen mitingün politik kapsam ve içeriği sermayenin etkili köleleştirme biçimi haline gelen taşeronlaştırma ve esnek çalışmaya karşı genel mücadele söylemleri yerine, bu çalışma biçiminde gedikler açan direnişlerin öne çıkartılması, büyütülme ve yaygınlaştırılması çağrısının somut olarak kürsüye taşınması olmalıydı. Böylesi bir çerçeve, mitingün toplam hava ve atmosferini değiştirecek, coşkusu ve direnme kararlılığını ortaya çıkaracak bir imkan olacaktı. Ancak ne yazık ki, direnişçi işçilere kürsüden seslerini duyurma olanağı bile tanınmadı. Öyle ki mitingün başından itibaren konuşma talebini yineleyen Ontex işçilerinin talepleri mitingün sonuna kadar reddedildi.

Kürsünün direnişçi işçilere bırakılması, mitingün politik atmosferini ve ruhunu dahi tümüyle değiştirebilecekken bu yapılmamıştır. Gerisi alt kademe sendikacıların bildik konuşmalarından öteye

geçmeyen kuru söylemlere dönüşmüştür. Ana metni iki işçinin okumuş olması tabloyu değiştirmemektedir. Çünkü hem bu işçiler egemen anlayışın ürünü hazır bir metni okumuşlardır, hem de dahası bu iki "işçi"den biri de profesyonel sendika yöneticisidir.

Mitingin politik içeriği üzerine...

Miting kürsüsünün kullanımı ve yapılan konuşmaların içeriği de yine ciddi bir sorun alanıdır. Çünkü alt kademe sendikacılarla, sendika yönetimleri zemininde müdahale etmek yönündeki bakış ve yaklaşım damgasını vurmuştur.

Oysa bundan önceki kimi deneyimlerde olduğu gibi, sınıf hareketindeki tıkanıklığı aşmak, güvencesizlik vb. artan sorunlar ekseninde "yeni" bir mücadele zemini oluşturmak, "yeni" bir anlayışı gerektirmektedir. Bu anlayış da geçmişin köklü bir değerlendirmesi ve eleştirisinden geçmektedir.

"(...) Eğer "yeni" bir dönemden bahsediliyorsa, yapılması gereken bu geçmişin eleştirel bir değerlendirilmesini yapmakla işe başlamaktır. Böyle bir değerlendirmenin yapıldığına ve bunun oluşturulan birlikteliğin bilincine ne kadar yansıdığına dair yapılan açıklamalarda bir bilgi yoktur:

"(...) Öte taraftan biraraya gelen bu sendikal platform kendisini, konfederasyonların mevcut çizgisinden hangi farklılıklarla ayırdığını da net bir şekilde ifade etmelidir. "İleri" bir duruşu temsil etme iddiası taşıyanlar, "geri" olanı işçi ve emekçiler önünde mahkum etmek zorundadırlar." (3 Nisan eylemi ve sendikal birlik üzerine..., Sosyalizm Yolunda Kızıl Bayrak, Sayı:2011/ 12)

Dolayısıyla, bir başlangıç olarak ifade edilen, sendikal zeminlerde mücadelenin önünü açmayı hedefleyen, 3 Nisan'da adımları atıldığı ifade edilen birliğin mitingteki yansımada "yeni" bir yan yoktur. Tek yenilik konfederasyon başkanları konuşmaları yerine "sendika genel başkanları"nın konuşmasıdır. Bu konuşmaların ise, ne içeriğinde, ne sendikal hareketin tıkanan kanallarının açılmasına ilişkin yaklaşımda, ne tabanın inisiyatifini açığa çıkarmakta, ne sendikal bürokrasiye ilişkin eleştirel bakış ve hesaplaşmaya dair bir "yenilik" bulunmamaktadır.

İkincisi, böyle bir mitingün seçimler ve genel kurullar öncesinde gerçekleşmesi, mitingün sendika içi ilişkiler, sendikal anlayışlar arası gerilimlerin yansıması olduğunu da düşündürmektedir. Keza, güvencesizlik ekseninde gerçekleşen bir mitingün en temel muhataplarından biri olan Genel-İş sürecin dışında kalmıştır. Taşeron ve güvencesiz çalıştırmanın en yaygın yaşandığı belediye sektöründe temel örgütlülüklerden biri olan Genel-İş'in bu sürecin dışında olması, -her ne sebeple olursa olsun- olumsuz bir duruma işaret etmektedir.

Üçüncü temel nokta ise, kürsü konuşmalarının politik kapsamından yansıyanlardır. Öyle ki en önemli sorun olarak, güvencesizliğe ve taşeronluğa karşı mücadele seçim sandığına bağlanabilmiştir. Açık bir şekilde işçilerden "sandıkta" hesap sormaları istenmiş, parlamenter çözümlere işaret edilmiştir. Aynı şekilde CHP'li Çankaya Belediye Başkanı'nın selamlanması

da bu yaklaşımın bir parçasıdır. Çankaya Belediye'sinde çalışan, sendikal hakları engellenen, 3 aydır ücretlerini alamayan Sosyal-İş üyeleri mitingde iken, Belediye Başkanı'nın selamlanması ibret verici bir örnektir.

Son olarak belirtelim ki, 3 Nisan mitingü güvencesizliğe karşı barikat oluşturabilmek, duyarlılık yaratmak, daha ileriye yönelik mücadele zeminlerini ve dinamiklerini açığa çıkartabilmek bakımından ortaya anlamlı bir sonuç yaratmamıştır. Kuşkusuz ki bunun için mevcut sendikal anlayışlarla hesaplaşabilmek ve geçmiş deneyimlerin muhasebesini yapabilmek, bu ölçüde de tabandan mücadeleyi omuzlama iddiasını büyütme gerektirdi. Ancak bu mitingün örgütleyicileri bu gücü gösterememişlerdir. 3 Nisan mitingünün verdiği en büyük ders de bu olmuştur.

Ankara BDSF

BAT işçileri fabrika işgalinde

TEKEL'e bağlı Balıca Sigara Fabrikası'nın özelleştirilmesinin ardından British American Tobacco (BAT) firmasına devredilen Samsun'un 19 Mayıs ilçesindeki fabrikada işçi kıyımına karşı fabrika işgali başladı.

600 işçinin çalıştığı fabrikada 120 işçinin iş akitlerinin feshedilmesinin ardından fabrikayı terketmeyen işçiler direnişe geçti. Tek Gıda-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada 31 Mart sabahı başlayan direniş geceli gündüzlü sürüyor.

İşçiler destek bekliyor

İşgal eylemini sürdüren işçilerden Nesim Solgun direniş sürecini gazetemize anlattı. "Talebimiz tekrar işbaşı yapmaktır. Kesinlikle bundan başka düşüncemiz yoktur" diyerek direniş kararlılıklarını ifade eden Solgun, TEKEL'in 24 Haziran 2008'de özelleştirilmesinin ardından BAT'a satılan fabrikada, BAT'ın üst düzey elemanlarının yoğun ikna çabaları

sonucu çalışmaya devam ettiklerini söyledi.

BAT yöneticilerinin, "Siz para görmemişsiniz. Bizim bütçemiz Türkiye'nin bütçesinin 10 katı. Biz dünya çapında büyük şirketiz. Bizim size vereceğimiz promosyonlarla maaşlarınızı bile sorgulama gereği duymayacaksınız" dediklerini söyleyerek kendilerini ikna ettiklerini söyleyen BAT işçisi işten atılma süreçlerini ise şöyle özetledi:

"Bizi kandırarak buraya bağladılar. Biz devletteki 4/C hakkımızı ve sosyal güvencemizi de kaybettik. Her şeyimizi kaybettik. Bize yapılan yazılı açıklamada işten çıkarmalara "kaçak sigara, kaçak tütün, pazar payının düşmesi" gerekçe gösterildi.

İçeride komiteler kurduklarını ve olası müdahalelere karşı tedbirlerini aldıklarını belirten Solgun, sivil toplum örgütleri ve siyasi partilerin de direnişe destek sunduğu bilgisini verdi. İşgal eylemi nedeniyle çocuklarının okullarına gitmediğini söyleyen Nesim Solgun, ailelerin ve hasta olan yakınlarının bile direnişe destek verdiğini belirtiyor.

İşçiler olarak eylemlerini sonuç alana kadar devam ettireceklerini vurgulayan Nesim Solgun, sendikalarıyla birlikte mücadelelerini sürdüreceklerini sözlerine ekledi. Bankadan kredi alan ve ağır borç yüklerinin altına giren işçilerin de bulunduğunu söyledi. Karşıya kaldıkları işçi kıyımına tepki gösterdi.

İş akdi feshinin ardından bankaya yatırılan paraların da haczedildiği bilgisini veren BAT işçisi, "üreten biziz yöneten de biz olacağız" sözleriyle mücadele kararlılığını dile getiriyor.

Kızıl Bayrak / Samsun

Türk-İş Başkanlar Kurulu toplandı...

Türk-İş'te değişen bir şey yok!

En son torba yasa saldırısına karşı mücadelenin sürdüğü günlerde toplanan Türk İş Başkanlar Kurulu o toplantıdan bir karar almadan dağılmıştı. Çünkü Mustafa Kumlu toplantıdan hemen önce başbakanla görüşmüş, başbakanın söylemlerini yeterli bulan kurul da, eylem kararı almaya gerek olmadığına kanaat getirmişti. Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısı geçen onca zamandan sonra nihayet toplandı.

240 bin civarında işçiyi ilgilendiren kamu toplu sözleşmeleri, 1 Mayıs ve süren bir dizi fabrika direnişinin yaşandığı bir evrede toplanan bu düzeyde bir toplantıdan çıkacak sonuçlar merakla beklenirdi. Ne var ki Türk İş'in kanserli yapısı böyle bir toplantı üzerine herhangi bir umut beslemeyi gereksiz kılıyor. Toplantı sonrasında açıklanan sonuç bildirgesinde bir dizi iddialı karar bulunmakla birlikte, bu fikri değiştirecek herhangi bir neden de bulunmuyor.

Başkanlar Kurulu kararları arasında neredeyse gündemdeki tüm sorunlar kendine yer bulmuş. Süren DESA, Polyplex ve Bericap direnişleri, Taksim 1 Mayıs, seçimler, kamu toplu sözleşmeleri, hükümetin sosyal yıkım politikaları, AKP'li belediyelerin yandaş sendika lehine istifa baskıları ve nükleer enerji sorunu gibi...

Tüm bu iddialı lafların gerisinde de ihanet pratiği olduğu gibi devam ediyor.

Örneğin kamu TİS'lerinde geçtiğimiz dönem işçilerin talepleri karşılanmamış Kumlu ile başbakan arasında yapılan bir görüşme sonrasında satış sözleşmesi imzalanmıştı. Türk İş yönetimi bugün de işçilerin taleplerini dikkate alıp mücadeleye girişeceğine sözleşmenin seçimlerden önce bitirilmesi için hükümet yetkililerine çağrı yapmayı kararlaştırmıştır. DESA, Bericap ve Polyplex gibi direnişlere destek vereceğini söylerken Ontex işçilerinin uğradığı sendikal ihaneti görmezden gelmiştir. Haklarını söke söke almak için mücadele edeceğine düzen partilerinin kapılarını aşındırmaktan başka bir somut görev önüne koymamıştır.

Başkanlar kurulunun tartıştığı ve kararlar aldığı başlıkların her biri sınıfın yakıcı sorunlarıdır ancak son yıllarda göstermelik adımlar dışında başkanlar kurulunun aldığı bir kararı yerine getirdiği görülmemiştir.

Göründüğü kadarıyla sınıfın gündemlerinin Türk İş Başkanlar Kurulu'nda tartışılmış olması daha çok ilgili sendikaların kendi sorunlarını dile getirmesi nedeniyle. Petrol-İş ve Deri-İş çeşitli fabrikalarda direnişleri sürdüğü için direnişleri, AKP'li belediyelerin sistematik istifa baskısı altında bulunan Belediye-İş olduğu için bu konuyu, az çok ilerici birkaç sendikanın varlığı nedeniyle de ifade özgürlüğünü ve nükleer enerji konusunu gündeme almışlardır. Geriye kalan diğer kararlar ise işin süsü olmaktan öteye bir anlam ifade etmemektedir.

Sonuç olarak Türk İş'in daha önce aldığı kararlar gibi bu son kararlar da büyük ölçüde kağıt üzerinde kalacaktır. Fakat burada asıl önemli olan özellikle son dönemlerde mücadeleciler söylemlerde bulunan Petrol İş, Belediye-İş, Deri-İş ve TÜMTİS gibi sendikaların alacakları tutumlardır. Bu sendikaların yönetimleri ya bir kez daha Türk İş'in bilinen kimliğinin arkasına sığınarak mücadele görevlerini ortada bırakacaklar, ya da samimiyetle mücadele edecekler. İşçi sınıfı cephesinden beklenen ve istenen de bu ikincisidir.

TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk'le direnişler ve sendikal bürokrasi üzerine...

“Sendikalar gerçek mücadeleye örgütleri haline getirilmeli”

- Geçtiğimiz haftalarda Türk-İş'e bağlı sendikalar olarak bir deklarasyon yayınladınız. Bu deklarasyonla neyi hedefliyorsunuz?

- Mevcut koşullar ve sendikal hareketin içerisinden geçtiği süreç artık bu hantal yapıyla, sadece konfederasyonlardan eylem kararları beklemekle mücadeleyi bir adım ileriye taşımamanın olanağının olmadığını göstermiştir. Sosyal Güvenlik Yasası ve torba yasa sürecinde de bu gerçek ortaya çıkmıştır. Bütün eleştirilerimize ve önerilerimize rağmen emekçilere yönelik saldırılar, antidemokratik yasalar, örgütlenme özgürlüğü önündeki engeller devam ediyor. Bütün sektörlerde halen sendikaya üye olmak “suç” olarak gösteriliyor. Sendikaya üye oldu diye binlerce insan sokağa atılıyor. Bu konuyla ilgili sendikalar cephesinden sadece dayanışma mesajları kaleme almakla yetiniliyor. Bu sadece günü kurtarmaya hizmet ediyor. Türkiye’de çeşitli işkollarında örgütlü birçok sendika dayatmalara, özelleştirmelere, kazanılmış hakların gasp edilmesine karşı mücadeleyi örgütleme yerine mevcut siyasi iktidarla iyi geçinerek varolan durumu korumaya çalışıyor. Bu bakış açısı durumu kurtarmıyor. AKP yoluna devam ediyor. Kazanılmış haklar geriye gitmeye devam ediyor. Sendikalar kendini avutmaya çalışıyor. Konfederasyonlar, “Bunun içerisinde 5 tane madde vardı. Müdahale ettik ve ikisini düzeltebildik. Gücümüz bu kadar yetti” söylemlerini kullanabiliyorlar. Sorumluluk hisseden, mücadeleye, sınıfa karşı sorumluluğu olan sendikaların artık bu sürece sessiz kalması olanaklı değil. Türk-İş’e bağlı 10-12 sendika genel merkezinin çabası bu doğrultudadır.

Artık eski tarz mücadele yöntemleriyle, sadece konfederasyonlardan eylem kararları beklemekle başarılı bir mücadele sürdürmemizin olanağı kalmamıştır. Çeşitli direnişlerde, mücadelelerde işçi sınıfı seçeneksiz değil. Türkiye’de milyonlarca emekçi bu uygulamalardan rahatsız. Zorluklara ve baskılara rağmen her sektörde koşulların çok kötü olmasından kaynaklı sendikalara yönelim devam ediyor. Tekstilde, taşımacılık sektöründe, metal, gıda ve daha pek çok işkolunda işçiler ısrarla sendikalaşmaya çalışıyor. Atılmayı göze alma pahasına sendikalara yöneliyorlar. Sadece bürokrasiyle, mevcut siyasi iktidarla iyi geçinerek bu hakların gasp edilmesine sessiz kalmak aynı zamanda suç ortaklığıdır. Kısa sürede birçok sorunu çözüme kavuşturabilmek söz konusu değil ama mücadeleyi sendikaların yeniden biraraya geldiği, konfederasyon ayrımı yapmadan dayanışmayı ve mücadeleyi ön plana çıkaran bir anlayışla işçi sınıfının bu saldırıları püskürtebilecek gücü olduğunu sınıfa göstermek zorundayız. Bu sendikaların biraraya geliş nedeni, kamuoyu ve bütün demokratik kitle örgütlerini bu mücadeleye katma noktasında bir çıkıştır. Buna ilişkin çeşitli platformlarda tartışmalarımız, görüşmelerimiz devam ediyor. Geçenlerde İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde yaşanan durum üzerine Belediye-İş’i yalnız bırakmamak amacıyla ortak bir basın açıklaması yaptık. Belediye yönetiminin

müdahalesiyle yandaş sendika Hizmet-İş’e geçirme girişimlerini protesto ettik. DESA işçileriyle dayanışma amacıyla İstanbul ve İzmir’de gerçekleştirilen eylemlere katıldık. 3 Nisan’da farklı konfederasyonlara bağlı sendikalarla birlikte güvenli iş, insanca yaşam için Ankara’da ortak miting yapıldı.

“Direnişlerle dayanışma içerisinde olacağız”

- Türk-İş’e bağlı sendikalar olarak “Nerede bir direniş, nerede bir mücadele varsa orada olacağız” diyorsunuz. Bu direnişlere nasıl sahip çıkacaksınız? Örneğin Ontex işçilerinin direnişine bu sendikalar sahip çıkacaklar mı?

- Türkiye’nin neresinde olursa olsun bundan sonra yaşanan direnişlere konfederasyon ayrımı yapmadan destek vermek, kitlesel olarak sahip çıkmak, direnişleri ve mücadeleleri mümkün olduğunca birleştiren bir refleksle hareket etme noktasında fikirlerimiz var. Bunun çerçevesi henüz netleşmedi. Çünkü tartışmalar, görüşmeler, toplantılar devam ediyor. Bu tartışmaları daha da somutlaştırıp kamuoyuna ilan edeceğiz. Konfederasyonların izlediği uzlaşmacı tutuma karşı Türkiye’de sendikal hareketin ihtiyaçları ve yürütülmesi gereken mücadele tarzının nasıl olması gerektiğiyle ilgili sınıfa seslenen bir çabamız olacak. Sendikaların ortak çabası bu doğrultudadır. Seçimlerden sonra sırada yeni saldırılar var. Kıdem tazminatlarının gaspı ve esnek çalışma var. Esnek çalışma bir kölelik sistemi gibi taşeron şirketler aracılığıyla uygulanıyor. Bu da sermayeye yetmiyor. Sayın bakan, “benim işçim gerekirse 18 saat o direktten inmez” diyordu. Bu açıklama gerçek niyeti ortaya koyuyor. Bundan sonra işçilerle ilgili sermayenin ihtiyaç duyduğu, siyasi iktidarın planını gösteriyor. İşçi sınıfı, sendikalar buna ne kadar daha ortak olacak. Bizim girişimimiz tüm bunlara karşı yeniden mücadeleyi örgütlemektir.

Türkiye’de çok sayıda bölgede direnişler devam ediyor. Biz UPS’de 9 aylık bir direniş sürdürdük. Dünya çapında 50’ye yakın ülkeden kitlesel ziyaretler oldu. 100 civarında ülkede dayanışma eylemleri oldu. Ne yazık ki bunun Türkiye ayağı eksik kaldı. Birkaç sendikayla sınırlı kaldı. Aynı dönemde birçok işkolunda direnişler devam ediyordu. Bunlara yeterli dayanışma örgütlenemedi. ‘Bu ihtiyacı acaba karşılayabilir miyiz? Dayanışma fikrini sınıfın ve sendikal hareketin önüne yeniden sokabilir miyiz?’ sorularına yanıt arıyoruz.

Mevcut sendikalarla yeniden biraraya geleceğiz. Buradaki fikrimiz de devam eden direnişler ve bu direnişlere nasıl bir katkı sunabileceğimiz olacak. En kısa sürede direnişçi arkadaşlarla görüşmek ve bu direnişleri ziyaret etmek istiyoruz. Direnişteki arkadaşların bugün en çok ihtiyaç duydukları şeyin dayanışma olduğunu biliyoruz. En azından şu anda İstanbul çeperinde devam eden direnişleri genel başkanlarla birlikte toplu olarak ziyaret etmeyi

düşünüyoruz. En kısa sürede de bunu gerçekleştireceğiz.

“Sendikalar kimsenin tapulu malı değil”

- Ontex örneğinde de görüldüğü gibi sendikal bürokrasi bugün şube yönetimlerince kadar inmiş bulunuyor. Tepesinden şubesine kadar bu anlayışın temelinde ne var? Bu anlayış nasıl yıkılır?

- Sınıfın mücadele ederek, birleşerek mevcut yapıyı değiştirebileceğini, alaşağı edebileceğini düşünüyorum. Türkiye’de sendikal bürokrasi işçi sınıfının mücadelesi önünde ciddi bir engeldir. Mücadelenin önünü tıkayan bir rol üstleniyor. Buna karşı daha çok dayanışmaya, mücadeleye ihtiyaç var. İşçilerin sendikalarına sahip çıkması, sendikalarını dönüştürmek noktasında bir mücadele içerisinde olmasıyla bunu değiştirebiliriz. Bürokratik anlayıştan kaynaklı Türkiye’de emekçiler cephesinden sendikalara karşı genel bir güvensizlik yaşanıyor. Örgütlenme faaliyeti yürüttüğümüz bütün alanlarda bu sorunlarla karşılaşılıyor. İşçileri ikna edene ve sendikayla tanıştırmaya kadar çok büyük zorluklarla karşılaşılıyor. Bizim de çabamız bu doğrultudadır. Yüzünü sınıfa dönen sendikaları yaratmak istiyoruz. Sendikalar kimsenin babasının tapulu malı değil. Sendikalar işçi sınıfının mücadele örgütleridir. Ancak bunlar gerçek işlevini birçok alanda yerine getirmiyor. İşçi sınıfının, sendikaları gerçek mücadele örgütleri haline getirmek için mücadele içerisinde olması gerektiğini düşünüyorum.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişler birleşiyor mücadele büyüyor

Patronların sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı sürdürdükleri direnişlerini ortaklaştıran Ontex/Canbebe işçileri ile PTT taşeron işçileri altıncı kez Taksim'deydi.

Mücadelelerini birleştiren işçiler Ontex'in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King önüne yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan işçiler "Haklarımız ve geleceğimiz için direniyoruz! Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz / Direnişçi Ontex-Canbebe PTT taşeron işçileri" yazılı ortak pankartla yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşte Libya'ya yönelik emperyalist saldırı da protesto edildi. İşçiler, "Libya halkı yalnız değildir!" sloganını attılar.

BDSP'liler de geçtiğimiz haftalarda olduğu yürüyüşe flamalarıyla katılarak direnişçi işçileri yalnız bırakmadılar.

Burger King önüne gelindiğinde ilk sözü alan Ontex işçisi Mustafa Bozkurt, sendikal bürokrasi ve sermayeye karşı yürüttükleri mücadelelerini PTT taşeron işçilerinin mücadelesiyle birleştirdiklerini söyledi.

Eylemde konuşan PTT direnişçisi Rıza Soylu ise, güvensiz çalışma ve taşeronlaştırmaya dikkat çekti. Sermayenin saldırılarına karşı tek seçeneklerinin birlikte mücadele olduğunu ifade eden Soylu, direnişlerle dayanışma çağrısında bulundu.

Direnişçi işçiler adına basın metnini bu hafta Sarıyer PTT önünde direnişini sürdüren Celal Ünlütürk okudu.

Direnışlerin sermaye düzenine ve onların işbirlikçisi sendika bürokratlarına karşı olduğunu hatırlatan Ünlütürk, mücadelelerini sadece direniş çadırlarında değil eylem alanlarında sürdürdüklerini ifade etti. Gerçekleştirdikleri blokaj eylemlerinin Ontex patronunu ve Carrefoursa yönetimini rahatsız ettiğini söyleyen PTT işçisi,

haksızlıklara boyun eğmeyeceklerinin altını çizdi.

Ünlütürk, "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganının sadece slogan olarak kalmaması için fabrikalarda, işyerlerinde, havzalarda yakılan mücadele ateşlerinin birleştirilmesi gerektiğine değindi. Açıklama, boykot çağrısıyla sona erdi.

Burger King önünde bir süre devam eden oturma eyleminin ardından basın açıklaması sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnışin 45. gününde şenlik

Ontex işçileri direnişlerinin 45. gününde, 2 Nisan günü, fabrika önünde şenlik gerçekleştirdiler. Yoğun yağmura rağmen gerçekleştirilen şenlikte ilerici ve devrimci güçler de direnişçi işçileri yalnız bırakmadı. BDSP, ÜİD-DER, DİK, ESP, DHF, HKP, Tekstil Sen, Sosyalizm, Halkevleri ve TKP'nin de destek verdiği eylemde DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da yer aldı.

Ontex işçisi Mustafa Bozkurt'un yaptığı açılış konuşmasının ardından fabrikanın servis giriş-çıkış kapısına geçildi. Ontex patronunun işçi düşmanı tutumu sloganlarla protesto edildi. Ayrıca, direnişle beraber servislerin artık içeriye sokulduğu söylendi.

Direnış alanında Ontex işçileri ve destekçi kurumlar konuşmalar yaptılar. Tekstil-Sen adına yapılan konuşmada mücadelenin büyütülmesi gerektiği söylendi.

DİK temsilcisi ise işçi sınıfının mücadelesinin taban örgütlenmelerine dayanması gerektiğinden ve iktidar mücadelesiyle birleşmesi gerektiğinden bahsetti. ÜİD-DER adına yapılan konuşmada ise tek tek süren direnişlerin birleşmesi gerektiği vurgulandı.

Etkinlikte söz alan DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, direnişin iki yönü olduğunu söyledi. Ontex işçilerinin sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı mücadele ettiklerini ifade etti. BDSP adına yapılan konuşmada ise Ontex direnişinin başından beri BDSP'nin sürecin içerisinde olduğu, direniş çadırlarını kendi evleri olarak gördüğü söylendi. Bu direnişin sendikaların ve işçi sınıfının temsilcisi olduğunu iddia edenler için ayırt edici olduğunun vurgulandığı konuşmada emekten yana olan güçlerin burada olduğu, sermayeden yana olanların ise daha net bir şekilde görüldüğü söylendi.

DHF temsilcisi ise konuşmasında işçi direnişlerinin öneminden bahsederken mücadelenin büyütülmesi çağrısı yaptı.

Konuşmaların ardından Grup Emeğe Ezgi devrimci türkü ve ezgilerini sundu. Etkinliğin kapanış konuşmasını yapan PTT direnişçisi Rıza Soylu, omuz omuza yürütülen mücadeleyi büyüteceklerini söyledi. Tüm direnişlerin ortak bir hatta yürütülmesinin öneminden bahsetti. Etkinliğe 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ankara'da boykot çağrısı

26 Mart Cumartesi günü DESA ve Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla Armada alışveriş merkezi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

"DESA Deri ve ONTEX/Canbebe'ye Boykot! Direnen ve örgütlenen işçiler yalnız değildir!" ozalitinin açıldığı açıklamada DESA Deri ve Ontex işçilerinin mücadelesi anlatılarak, direnişte olan PTT, Konak Belediyesi, Adana Numune Hastanesi, Casper

ve greve çıkan metal işçileriyle dayanışma çağrısı yapıldı. Ayrıca DESA ve Ontex işçilerinin direnişleriyle dayanışma amacıyla DESA ve Ontex ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı.

Eylemi Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik ve Kaldıraç örgütledi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Haklarımız ve geleceğimiz için direniyoruz...

Sınıf sendikacılığı iddiası taşıyanları direnişe sahip çıkmaya davet ediyoruz!

PTT'de çalışan taşeron işçilerdik. 2011 yılı başında hiçbir gerekçe gösterilmeden ve haklarımız verilmeden işimize son verildi. Bizler ise bu keyfi uygulamaları kabul etmedik. PTT Avrupa Yakası Bölge Müdürlüğü ve Sarıyer Dağıtım Merkezi önünde çadır kurarak direnişe geçtik. PTT'deki keyfi uygulamalara, işten atmalara ve taşeronluk adı altında dayatılan köleliğe karşı başlattığımız direnişimiz 3. ayını geride bıraktı. (...) PTT yönetiminin ve polisin hiçbir saldırısı haklı ve meşru mücadelemizi engelleyemeyecektir.

Ama ne yazık ki direnişimiz; ilerici, mücadeleciler olduğunu iddia eden sendikalar başta olmak üzere bazı istisnalar (Haber-Sen İstanbul şubeleri, Eğitim Sen 6 Nolu Şube, Hava-İş) dışında sendikal camiadan hiçbir destek görmemiştir.

Tüm işçi ve emekçileri geleceksizliğe mahkum etmenin en önemli adımı olan taşeron çalışmaya karşı başlattığımız direnişin en önemli destekçisi ve parçası olması gereken sendikalar, dar kaygılarla direnişe sırtlarını dönmüşlerdir.

Topkapı'daki direniş çadırımızın olduğu Avrupa Yakası Posta İşleme Müdürlüğü'nde üyeleri ve temsilcisi olan işkolumuzdaki yetkili tek sendika Haber-İş (duyarlı 1 üyesinin bireysel katkısı hariç) dahi direnişimize bir katkı sunmamaktadır.

PTT'de işten atmaların olduğu ilk günlerde KESK-Haber Sen'in işten atılan taşeron işçilere sahip çıkmak için örgütlediği basın açıklamasına katılan Haber-İş İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Levent Dokuyucu burada yaptığı konuşmada "PTT'de örgütlenme faaliyeti yürütmemizin önünde mahkeme engeli vardı. Açılan yetki davasını kazandık. Artık buradaki taşeron işçileri örgütleyeceğiz" ifadesini kullanmıştı. Direnişin 20. günlerinde zorlamamızla direnişimize ziyaret örgütleyen şube yöneticileri bizlere bir dizi vaatlerde bulunmuşlardı. Fakat direnişimizin 20. günlerinden sonra Haber-İş Sendikası'nı bırakalım her gün önümüzden geçerek iş başı yapan işyeri temsilcisinin dahi en ufak bir katkısını, desteğini almadık. Desteği bir kenara bırakalım bu temsilci yanbaşındaki direnişi görmezden gelerek bir selam dahi vermeye cesaret edememektedir.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen bizler direnişimizi güçlü bir şekilde bugüne kadar taşıdık. Kazanana kadar da sürdüreceğiz.

Buradan bir kez daha iş kolumuzda yetkili tek sendika olan Haber-İş Sendikası başta olmak üzere emekten yana olduklarını iddia eden sendikaları direnişimizi görmeye, dar kaygıları bir kenara bırakarak direnişimize destek olmaya, mücadelemize güç katmaya davet ediyoruz. (...)

Direnışçi PTT taşeron işçileri
2 Nisan 2011

Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'ta alanlara!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu 1 Mayıs'ta da yine milyonlarca işçi ve emekçi alanlara çıkacak. Emperyalizme, kapitalizme ve her türlü yokluğa ve yoksunluğa karşı aynı dilden konuşacaklar. Birlik, mücadele ve dayanışma bayrağını yükseltecekler.

Dünyanın dört bir köşesinde 1 Mayıs alanlarına işçi sınıfının kızıl bayrağı rengini verecek. İşçi ve emekçiler ile tüm ezilenler, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin koyduğu sınırlara, ektiği düşmanlık tohumlarına ve büyüttüğü her türden gericiğe karşı tek yürek, tek yumruk olacaklar. Emperyalistler ile uşaklarının korkuları, emekçi milyonların sömürsüz bir dünya umutları büyüyecek!

Kardeşler!

Bu yılın 1 Mayıs'ına katmerli sömürü ve kölelik koşullarında giriyoruz. Yoksulluk, düşük ücretler, ağır çalışma koşulları, vergi soygunu, paralı eğitim, paralı sağlık vb. saldırılarla nefes alamaz hale geldik. Taşeronlaştırma gibi uygulamalarla tümüyle güvencesiz bırakıldık. Buna rağmen sermaye ve uşakları yeni saldırı planları yapıyor, acımasızca hayata geçiriyorlar. Yakın zamanda torba yasa adı altında kapsamlı bir programı hayata geçirdiler.

Ama bu kadarı onlara yetmiyor. Gündemlerinde kıdem tazminatı gibi önemli bir hak gaspı da içerisinde olmak üzere kapsamlı bir saldırı paketi var. AKP hükümeti oy hesabıyla bu saldırıyı seçim sonrasına erteledi. Hükümet koltuğuna yeniden oturduğunda ilk yapacağı işlerden biri bu paketi uygulamak olacaktır.

Kardeşler!

Bu yılın 1 Mayıs'ına da baskı ve terör koşullarında giriyoruz. Haklarını arayan, sesini yükselten, örgütlenen işçi ve emekçiler polis zorbalığıyla karşılanıyor. Direnişi seçen işçilerin üzerine gaz bombasıyla, polis copuyla gidiliyor. Yetmezse mahkemeler, zindanlar devreye giriyor. Parasız eğitim istedikleri için gençliği gaza boğuyorlar, dayaktan geçiriyorlar. Meşru hakları için direnen Kürt halkının binlercesini zindanlara kapatıyorlar. Sömürü zincirlerinin kırılması için mücadele eden devrimci işçileri sokak ortasında kurşunluyorlar.

Kardeşler!

Bu yılın 1 Mayıs'ına emperyalist haydutların yeni bir saldırganlığa giriştikleri bir dönemde hazırlanıyoruz. Emperyalistler ve uşakları Kaddafi rejiminin halka uyguladığı zorbalığı bahane ederek bomba yağdırıyorlar. AKP hükümeti ile birlikte ülkeyi yönetenler emperyalistlerin kendilerine verdiği rolün gereğini yapıyor, işgalci ve kıyıcı saldırı planlarına ortak oluyorlar.

Elbette onların derdi bölge halkları değil, yağma, kölelik ve egemenliktir. Çünkü Kaddafi gibi halklarına kan kusturan zorbalardan gerisinde onlar vardır. Ama halk isyanı Kaddafi'nin koltuğunu sarstığında onu ilk terk edenler onlar oldular.

Ancak dünyanın emekçi halkları onların bu sahtekarlığına prim vermiyor. Emperyalist saldırganlığın son bulmasını, emperyalist haydutlar

ile uşaklarının defolmasını istiyor.

Kardeşler!

Emperyalistlerin bu denli kudurganca saldırıya geçmeleri, düzenlerinin sarsılmasından dolayıdır. Çünkü Ortadoğu halkları Tunus'tan başlayarak gerici diktalar eliyle yönetilen baskı ve sömürü düzenlerine karşı isyanı seçtiler. İşsizliğe, yoksulluğa ve baskı rejimlerine karşı yükselen bu isyanlar, diktatörleri devirirken emperyalistlerin de düzenini sarstı. Çünkü bu dikta rejimlerinin gerisinde onlar vardı. Ülkelerin kaynaklarını bekçi olarak diktikleri bu rejimler aracılığıyla yağmıyor, emekçi halklarını böylelikle sömürüyorlardı.

Ancak yıllarca besledikleri, teknoloji ürünü silahlarla, polis ve asker ordularıyla tahkim ettikleri bu rejimler, ayağa kalkan emekçiler karşısında bir iş yaramadı. Zorbalardan üzerine yürüyen emekçiler korku duvarlarını yıkıp diktatörleri devirdiler.

İşte son operasyonla sarsılan bu düzenlerini yeniden kurmak hevesindeler. Ellerindeki tüm imkanları kullanarak gerçekleri tersyüz etmeye, sömürü ve kölelik düzenlerinde açılan gedikleri kapatmaya çalışıyorlar.

Kardeşler!

Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs alanlarına çıkmalıyız. Sömürü ve kölelik düzeninin efendilerinin haklarımıza ve geleceğimize yönelik politikalarına karşı, 1 Mayıs alanlarında birlik, dayanışma ve mücadele bayrağını yükseltmeliyiz.

Hava giderek işçiden ve emekçiden yana esmeye başlamıştır. Ortadoğu'daki halk isyanlarının yarattığı sarsıntılar düzenin efendilerinin korkusunu büyütürken, işçi ve emekçilerin umudu olmuştur. Tüm baskılara ve hak gasplarına karşın ülkemizde de direniş bayrağı yükseltilmektedir. İşçi sınıfı, artan örgütlenme girişimleriyle ve yaygınlaşan mevzi direnişlerle mücadele isteğini ve kararlılığını ortaya koymaktadır.

Yapmamız gereken, kurulu düzene karşı sınıfa karşı sınıf bilinciyle aynı safta birleşmek, haklarımız ve geleceğimiz için dişe diş bir kavgaya atılmaktır!

Kardeşler!

1 Mayıs'ın arkasından genel seçimler var. Burjuva düzen partileri bir kez daha oylarımızı calmak için varısa girecekler. Amaçları bizleri

sermayenin sömürü ve kölelik düzeninde en küçük bir değişiklik yaşanmayacaktır. Çünkü her türlü yoksunluğumuzun ve baskının kaynağında burjuva düzen partilerinin hizmet ettiği kapitalizm ve emperyalizm var. Bunun için çözüm ne seçimde, ne de meclistedir. Çözüm devrimci sınıf kavgasında, kurtuluş toplumsal zenginlikler üzerindeki burjuva egemenliğine son verecek olan sosyalizmdir.

Bu nedenle haklarımız ve geleceğimiz için sosyalizmin kızıl bayrağı altında birleşmeliyiz! 1 Mayıs'ın devrimci çağrısı budur!

Öyleyse hep birlikte omuz omuza 1 Mayıs'ta alanlara çıkalım!

Sömürüye ve köleliğe karşı tek yumruk olalım!

Haklarımıza el uzatanlara dur diyelim, geleceğimizi çalanların yakasına yapışalım!

Kürt halkının meşru hak taleplerinin yanında olduğumuzu gösterelim!

Emperyalist haydut sürüsünün ve işbirlikçilerinin saldırganlığına göğüs gerelim!

Bu sömürücü asalakların düzenini yıkmak için mücadeleyi yükseltelim!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın birlik, mücadele ve dayanışma!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa, doğanın tahrip edilmesine karşı...

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

Tüm dünyada emekçiler işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyor. 1 Mayıs bir kez daha dünya ölçüsünde işçi sınıfı ve emekçilerin, insanlığı ve doğayı yıkıma sürükleyen kapitalist asalaklar dünyasına karşı, bir mücadele günü olarak kutlanacaktır.

Dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi ve emekçinin ağır bedeller ödeyerek günümüze kadar yaşattıkları bu şanlı geleneğin önemi, bugün her zamankinden daha büyüktür. Çünkü kapitalist-emperyalist barbarlığın insan soyunu karşı karşıya bıraktığı sorunlar ve felaketler her zamankinden daha da ağırdır.

Ezilen insanlık üzerinde sistemli bir sömürü ve köleliğe dayanan kapitalizmi, bunalımlardan ve savaşlardan, bunların yarattığı çok yönlü sonuçlardan ayrı düşünmenin olanağı yoktur. Bugün dünyada yaşanan olaylar bunu ayrıca kanıtlamaktadır. Emperyalist saldırganlık ve savaş, ekonomik bunalımlar, gericilik, ırkçılık, işsizlik, açlık, yokluk ve yoksulluk, gelecek güvensizliği ve doğanın tahribi bugünkü dünyanın gerçekleridir. Kapitalist sistemin sınırsız ve kurlsız sömürüsü sadece emekçi insanın geleceğini değil, tüm canlılar dünyasını, bir bütün olarak gezegenimizi de tehdit etmektedir. Japonya'da yaşanan büyük felaket bunun çarpıcı örneklerinden biri olarak yaşanmaktadır. Öte yandan emperyalistler dünyamızı nükleer, kimyasal ve biyolojik silah deposuna çevirmiş bulunmakla da insanlığı ve gezegenimizi tehdit etmekte ve savaşlarla yıkımlar yaratmaktadır. Dün çeşitli ülke ve bölgelerde yürüttüğü savaşlarla insanlığa ölüm ve yıkım kusanlar, şimdi de Libya üzerinde Ortadoğu'ya ateş ve yıkım kusuyorlar. Sivilleri katliamdan korumak bahanesiyle emperyalist NATO güçleri günlerdir Libya'yı bombalıyor.

Emekçi kardeşler!

Emperyalist-kapitalist barbarlık karşısında emekçilerin, işçi sınıfının ve halkların mücadelesi de gündün güne güç kazanmaktadır. Geride bıraktığımız son iki yıl içinde Avrupa'nın Akdeniz havzası büyük mücadelelere sahne oldu. Yunanistan ve Fransa'da defalarca genel grevler gerçekleşti. İtalya'da bir milyon insan alanları doldurdu, İspanya ve Portekiz'de yüzbinlerce insan sokaklara aktı. Kuzey Afrika'da Arap halkları ayağa kalktı. Tunus ve Mısır halk ayaklanmalarıyla sarsıldı ve ayaklanma dalgası Kuzey Afrika ve Ortadoğu'ya yayıldı. Tüm bunlar emekçilerin ve halkların çaresiz olmadıklarını, mücadele yolunu seçeceklerini ve bu mücadelelerin gelişip güçleneceğini göstermektedir. Tarihin çarkı dönüyor ve bir kez daha yeni bir devrimler sürecine giriliyor.

"Ya barbarlık içinde yok oluş, ya sosyalizm" şiarı bugün için her zamankinden daha günceldir. Emekçilerin, insanlığın ve gezegenimizin barbarlıktan kurtuluşu kapitalist-emperyalist düzenin yıkılmasına bağlıdır. İnsanlığı ve gezegenimizi kapitalist barbarlık içinde çöküşten sadece ve sadece proletarya devrimi ve sosyalizm kurtaracaktır. İnsanlık er yada geç bu yolu tutacak, bunun için savaşacaktır.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKİP Yurtdışı Örgütü

İşçiler kurultaylara yürüyor

"Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadele!" şiarıyla gerçekleştirilecek işçi kurultaylarına dönük çalışmalar yoğunlaşarak sürüyor.

Tuzla

Tersaneler cehenneminde kölece çalışma koşullarına karşı TİB-DER üyelerinin yürüttüğü faaliyet aralıksız devam ediyor.

TİB-DER üyeleri sabah işe giriş ve akşam iş çıkışı saatlerinde tersane işçilerinin sesi Rota'nın dağıtımını gerçekleştiriyorlar. Sabah saatlerinde **Aydıntepe** ve **İcmeler** tren istasyonunda akşam saatlerinde ise **RMK** ve **Gemak** tersanelerinin önünde gerçekleştiren dağıtım esnasında tersane işçilerine örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme çağrısı yapılıyor.

TİB-DER üyeleri 11 Nisan sabah saatlerinde ise Tuzla Gemi tersanesi önünde Rota dağıtımı ile tersane işçilerine seslendiler. Toplantının yanısıra 10 Nisan günü Kartal'da "Gücümüz Birliğimizdir!" şiarıyla gerçekleştirilecek olan kurultaya da çağrı yapıldı.

Ayrıca tersaneler bölgesi ve civarına tersane işçilerini örgütlenmeye ve mücadeleye çağırın yazılamalar yapıldı.

Tuzla OSB KHK, kurultay çalışmasını farklı araçlarla sürdürüyor. 5 Nisan sabahı Aydınli merkezde bildiri dağıtımı yapıldı. Kartal İşçi Kurultayı'na çağrı amacıyla çıkarılan bildiriler işçilere ulaştırıldı. Dağıtımda yaklaşık 200 adet bildiri işçilere ulaştırıldı ve işçilerle kurultay ve gündemleri üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Bildiri dağıtımının ardından kurultay afişleri Aydınli Mahallesi'nde, dernek ve kahvelere yapıldı.

Bursa

10 Nisan'da gerçekleştirilecek olan Bursa Metal İşçileri Kurultayı öncesinde yoğun bir hazırlık süreci örülüyor.

Kurultay çağrı afişleri, Namazgah, Gökdere, Kestel mevkileri ile Kestel Organize ve Otosansit civarında yaygın biçimde kullanılıyor. Kurultay çağrı bildirileri de servis güzergahlarında işçilere ulaştırılıyor.

1 Nisan sabahı Santral Garaj'da kurultay çağrı bildirilerini işçi servislerine ulaştıran KHK çalışanları polislerin engellemesi ile karşılaştı. Bildiri dağıtımını gerçekleştiren 2 KHK çalışanı ilk önce resmi polisler tarafından kimlik kontrolü bahanesiyle durdurulurken, daha sonrasında gelen TEM'e bağlı ekipler bildirilerin izinlerini kontrol etme bahanesi ile KHK çalışanlarını yarım saate yakın alıkoydu.

Yaşanan engelleme girişimlerine rağmen kurultay çalışmaları önümüzdeki günlerde daha da hızlanarak ve yoğunlaşarak devam edecek. Propaganda faaliyetinin yanı sıra KHK çalışanları kurultayı tanıtmak amacıyla 3 noktada stant açacaklar. Ayrıca kurultay hazırlıkları kapsamında çeşitli işçi semtlerinde ön hazırlık toplantıları gerçekleştirilecek.

Adana

3. Adana İşçi Kurultayı 10 Nisan'da toplanacak. "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!" temel şiarıyla örgütlenecek kurultay hazırlıkları ise sürüyor.

Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları bugüne kadar değişik araç ve yöntemlerle kurultayın gündemlerini başta öncü kesimler olmak üzere işçi ve emekçilere taşımaya, onların gündemlerine sokmaya çalışıyor.

Nisan 2011 | Tuzla

KHK çalışanları, sabah saatlerinde tekstil işçilerinin yoğun olarak geçtiği Saydam ve Obalar caddelerinde ve Çarşı merkezde gerçekleştirilen bildiri dağıtımları ile kurultay çağrılarını işçi ve emekçilere ulaştırdı.

Bildiri dağıtımlarının yanında işçi kurultayına çağrı yapan "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye! Adana İşçi Kurultayına! / Kurultay Hazırlık Komitesi" afişleri Şakirpaşa'ya yaygın şekilde yapıldı.

Ev toplantıları ile de kurultay gündemi emekçi kadınlara taşınmaya devam ediyor. Yine Şakirpaşa ve Meydan mahallelerinde yapılan toplantıda emekçiler taleplerini kurultaya taşımaya, kürsüyü kullanmaya ve sözünü söylemeye çağrıldı.

4 Nisan günü Şakirpaşa Metal Sanayi girişinde bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. Çarşamba günü de yine sabah saatlerinde Barkal servis duraklarında ve Taş Köprü'de dağıtım yapıldı. İşçi ve emekçilerle birebir konuşmalar yapılarak gerçekleştirilen bu dağıtımların ardından Öz Gıda-İş'in örgütlü olduğu Marsa Gıda'da da işçiler kurultaya çağrıldı.

Kurultay afişleri ise 3 Nisan Pazar günü Barkal, E 5, Emek ve Meydan mahallerinde, pazartesi günü ise Çarşı merkez, Saydam ve Obalar girişleri ve Baraj yolunda yaygın olarak yapıldı.

Kayseri

3. Kayseri İşçi Kurultayı hazırlıkları sürüyor. "Birleşen işçiler yenilmez!" şiarıyla örgütlenecek kurultay hazırlıkları çerçevesinde işçi ve emekçi kadınlarla 3 Nisan günü bir toplantı yapıldı.

Toplantı Kurultay Hazırlık Komitesi temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Konuşmada; özellikle çalışan işçi ve emekçi kadınların sorunlarının her geçen gün daha fazla arttığına vurgu yapılarak; işsizlik, düşük ücret, sigortasız çalışma, anne-çocuk sağlığını koruyucu yasaların yetersizliği ve kreş sorununun çalışan işçi-emekçi kadınların baş sorunları olarak öne çıktığı belirtildi. Tüm sorunların kaynağı olan kapitalistlerin güçlerini işçilerin örgütsüzlüğünden aldığı dile getirildi.

Toplantıda kurultaya ilişkin canlı tartışmalar gerçekleştirildi. Toplantıya katılan emekçi kadınlar, işçi kadınların özgün sorunlarını dile getirecekleri tebliğ ile ilgili düşüncelerini ortaya koydular. Tebliğ son şekli verildi. Oldukça verimli geçen toplantı sonunda 9 Nisan'da daha geniş katılımlı bir toplantı yapma kararı alındı.

Kızıl Bayrak / Tuzla – Bursa – Adana - Kayseri

Yüzlerce işçi kurultay

"Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadele!" şiarıyla 7 il, 11 merkezde örgütlenen işçi kurultaylarının ilk bölümü 3 Nisan Pazar günü gerçekleştirildi. İzmir'in yanısıra İstanbul'un 3 ayrı sanayi havzasında, Esenyurt, Topkapı-GOP ve Ümraniye'de işçi ve emekçiler biraraya geldi. Mücadele deneyimlerinin paylaşıldığı kurultaylarda sınıf hareketinin, kurultayların gerçekleştiği bölgelerin sorunları tartışıldı, çözüm yollarına dair hedefler ortaya kondu. Yüzlerce işçinin bulunduğu kurultaylarda direnişçi işçiler de yer aldı.

İzmir'de kitlesel ve coşkulu kurultay

3 aydır İzmir'in dört bir yanında örgütlenme çalışması yürüten İzmir İşçi Kurultayı 3 Nisan Pazar günü toplandı. "Gücümüz birliğimizde!" şiarıyla gerçekleşen kurultayda örgütlenme sorunu üzerine canlı tartışmalar yaşandı. Direnişteki Konak Belediyesi işçilerinin de topluca katılım gösterdiği İzmir İşçi Kurultayı, Batıgül Tunç, Ontex ve KDS işçilerinin de katılımıyla örgütlenme deneyimlerinin canlı örneklerini biraraya getirdi.

Kurultay, sinevizyon gösterimi ile başladı. Sınıf mücadelesinde şehit düşenler için gerçekleştirilen yapılan saygı duruşunun ardından Enternasyonal marşı okundu ve divan çağrıldı. Kurultay Hazırlık Komiteleri adına gerçekleştirilen açılış konuşmasında örgütsüzlük tablosuna değinilerek, kurultay ihtiyacı tanımlandı. 1 Mayıs'ın öngünlerinde gerçekleştirilen kurultayın aynı zamanda, Türkiye'nin dört bir yanında gerçekleştirilen eş zamanlı kurultaylarla işçi sınıfının mücadelesi için anlamı ortaya kondu.

Açılış konuşmasının ardından ana tebliğlerin okunmasına geçildi. Bu bölümde Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından hazırlanan üç tebliğ sunuldu. İlk olarak sunulan "Devrimci siyasal bir işçi hareketi yaratmak için görev ve sorumluluklar" tebliğinde işçi sınıfının tarihsel devrimci misyonu anlatıldı ve ölü toprağını atarak hareketin yükseltilmesi için yapılması gerekenler anlatıldı.

"İşçi sınıfının mücadelesinin ve örgütlenmesinin önündeki engeller" tebliğinde örgütlenmeyi engelleyen ideolojik ve fiziksel engellerden bahsedildi. İşçi sınıfının örgütlenmesinin, bilinçlenmesinin önündeki fiziki engellerin, burjuvazinin ideolojik ablukasıyla birleşmesi ile beraber işçilerin nasıl bir cendereye hapsoldükleri ve kendilerine dayatılan burjuva

ideolojisinin, burjuva bakışının kendisine ait olduğunu sanması ile sonuçlandığı vurgulandı. Sınıfın örgütlenmesinin önündeki yasal engellere de ayrıca değinildi.

"Sendikal bürokrasi ve devrimci sınıf sendikacılığı" tebliğinde ise sendikal bürokrasi ele alındı ve onu aşmak için taban örgütlülüklerinin önemine değinildi. Fabrikalarda işyeri komitelerine dikkat çekilirken, sendikal bürokrasiyi etkisiz kılmak için gerekli koşullar özetlendi.

Konak'tan Ontex'e direnişler kurultayda buluştu!

Kurultay'ın ikinci bölümü; Konak, Ontex direnişçileri, KDS direnişçisi ve Batıgül Tunç'un alkışlar ve sloganlar eşliğinde sahneye çıkması ile başladı. İşçiler sloganlar eşliğinde kurultayı selamladı.

Selamlamanın ardından işçiler sırasıyla söz aldılar. İlk olarak CHP İl Binası önünde tek başına direnişini sürdüren Buca işçisi **Batıgül Tunç** söz aldı. Buca direnişi sürecini ve ardından neden CHP il binası önünde direnişe başladığını anlatan Tunç, CHP'nin kendisine verdiği sözü tutmadığını ifade etti.

Tunç'un ardından **Konak Belediyesi** direnişçileri adına **Yasemin Orallı** bir konuşma yaptı. Konuşmasına kurultayı düzenleyenlere teşekkür ederek başlayan Konak Belediyesi direnişçisi sözlerini direniş sürecini anlatarak sürdürdü.

Orallı konuşmasında taşeron sistemine dair de "Taşeron tek kelime ile köleliği ifade ediyor." ifadelerine yer verdi. Konak Belediyesi direnişçisi salondan yükselen "Konak işçisi yalnız değildir!"

sloganlarıyla kürsüden indi.

İki Ontex direnişçisi de İzmir İşçi Kurultayı'nda yerlerini aldı. Konuşmasını kurultayı selamlayarak açan Ontex direnişçisi **Duray Tezeren** 23 yıldır sendikanın olduğu bir fabrikada çalıştıklarını belirtti. TİS sürecinde Ontex'te örgütlü bulunan Selüloz-İş Sendikası'nın dayatmasına karşı çıktıkları ve taban örgütlülüğü oluşturdukları için patron-sendika işbirliği ile atıldıklarını ifade etti. Sözlerini boykot çağrısıyla bitiren Tezeren, "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarıyla uğurlandı.

Etkinliğe katılan eski **KDS direnişçisi** ise konuşmasına Gebze'de süren BERICAP ve ÇEL-MER direnişçilerinin selamını ileterek başladı. KDS fabrikasında yaşanan direniş sürecini anlatan işçi, patronun direnişi bitirmek için işyerine Türk Metal'i soktuğunu ifade etti. Sözlerini "Tek yolumuz var direnmek ve örgütlenmek. Komiteler kurarak sendikaları aramızdan sürüklemek. İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" şeklinde bitirdi.

İş kollarına dayanan tebliğler

Direnişçi işçilerin ardından iş kollarına dayalı tebliğlerin sunumuna geçildi. Bu bölümde Tekstil, Metal, Demir Çelik ve belediye alanında hazırlanan tebliğler sunuldu. Tebliğlerde iş kollarındaki durum, örgütsüzlük tablosu ve bu tabloyu aşmak için gerekli mücadele yöntemleri tartışıldı. Çözüm önerileri sunuldu. Tekstil alanında **Tekstil İşçileri Birliği** oluşturulması, metalde grev ile dayanışma için bir günlük yevmiyelerin grevci işçilere gönderilmesi ve dayanışma platformu oluşturulması gibi öneriler sunuldu.

İşçi kürsüsü bölümü, geçtiğimiz hafta sendikal mücadele verdikleri için topluca işten atılan İzmir Senkromeç işçileri adına yapılan bir konuşma ile başladı. Senkromeç'teki kölece çalışma koşullarını anlatan işçi, örgütlenmek için biraraya geldiklerini ama "yanlış sendika"ya gittiklerini söyleyerek Türk Metal'de örgütlenme girişimleri sonucu işten çıkarıldıklarını belirtti. İzmir Senkromeç işçisi saldırıya karşı seslerini çıkaracaklarını ve mücadele edeceklerini ifade etti.

İşten atılan İzmir Senkromeç işçileri kurultaya topluca katılarak, kürsüden yapılan direnişçi işçilerin konuşmalarını ilgiyle dinlediler.

Söz işçilerde!

İlk olarak söz alan Torbalı'dan bir tekstil işçisi 100-150 yıl önceki sömürü koşullarını ve buna karşı verilen mücadeleyi anlattı. Kurultay çalışmalarından da bahseden işçi, konuşmasını "Birlik olursak tüm dünyayı ayağa kaldırırız" sözleriyle sonlandırdı.

Bakırçay havzasından Demir çelik işçisi havzadaki Türk Metal çetesini lanetleyerek "faşizme karşı direniş devam" dedi.

Çiğli Organize Sanayi'nden bir metal işçisi ise son yıllarda direniş geçen fabrikaların isimlerini saydı ve bunun bile örgütlenme eğilimindeki yükselişin belirtisi olduğunu ifade etti.

Çiğli Belediyesi'nden bir işçi de kurultayın

larda tek yürek oldu!

hedefinin 4 Nisan'dan başlayarak taban örgütlülüklerini yaratmak yani işyeri komitelerini kurmak gerektiğini söyledi. söyledi.

Sosyal Güvenlik Uzmanı Recep Çöl "İhbar tazminatı işçinin şah damarındır" dedi, işçi sınıfının bu alandaki hak gasplarını anlattı.

Bir petro-kimya işçisi asgari ücretten bahsederek, asgari ücretin belirlenmesinde işçilerin söz sahibi olmadığını, önümüzdeki asgari ücret belirlenmesi sürecinde İzmir'de sendikaların, kitle örgütlerinin ve siyasal kurumların da harekete geçirilerek, asgari ücret mitingleri, eylemleri, panelleri vb. yapılmasını önerdi.

Bir işçi ise işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın öngünlerinde olduğumuzu belirterek, 1 Mayıs çalışmalarının şimdiden başlamasını ve sınıfın örgütlenme sorunlarının tartışılması için sendikaların, örgütlenme uzmanlarının katıldığı bir sempozyum düzenlenmesini önerdi.

Eski bir kundura işçisi kapitalizmin evrensel krizinden bahsettikten sonra sol hareketin mezhepsel yapısını eleştirdi ve sınıfın örgütlenmesi için yapılan her türlü etkinliğin desteklenmesi gerektiğini belirtti.

Kürsüden BDSP adına da bir konuşma yapılarak, seçim sürecine gelindiği belirtildi. Düzenin seçim oyunu teşhir edildi ve çözümün devrim ve sosyalizm mücadelesinde olduğu vurgulandı.

Manisa Organize Sanayi'den bir işçi örgütlenme mücadelesi nedeniyle çalıştığı işyerinden atıldığını ifade etti.

Deri İşçileri Derneği adına konuşma yapan bir kişi ise örgütlenmenin güvencesiz ve taşeron işçilere yönelmesi gerektiğini, kendilerinin çalışmalarında yalnız kaldığını anlattı.

İşçi kürsüsünün sona ermesinin ardından sonuç bildirgesinin hazırlanması için bir müzik arası verildi. Türkü ve marşların ardından, hazırlanan sonuç bildirgesi taslağı okundu.

Kurultayda yapılan tartışmalar ve yapılan önerilerden yola çıkılarak hazırlanan taslağın okunması ile birlikte bildirme taslağı kurultay iradesi altına alındı ve kurultay sona erdi. Bildirgenin son halininin 10 gün içerisinde kamuoyuna ilan edileceği duyuruldu.

Kurultaydan notlar:

- Kurultaya ağırlığını belediye, metal ve tekstil işçilerinin oluşturduğu yaklaşık 200 işçi ve emekçi katıldı. Başlarda hayli yüksek olan katılım, konuşmaların sayıca fazlalığının etkisiyle son konuşmacılarda azaldı.

- Salon girişinde Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği, Liselilerin Sesi ve Volkan Yaraşır'ın "Yıkıcı Güç, Kolektif Özne" isimli kitabının bulunduğu Eksen Yayıncılık standı açıldı. Ayrıca etkinliğe girişte sunulacak tebliğ taslaklarının yer aldığı dosyaların da dağıtımını gerçekleştirildi.

- Kurultay salonunda katılımcıların bilgilerinin, kurultayı nereden duyduğunun ve düşüncelerinin yazılması istenen "kurultay iletişim formları" dağıtıldı.

- Etkinliğe yurtdışında bir programı olması nedeniyle katılmayan Volkan Yaraşır, Sosyalist Kamu Emekçileri, Kültür-Sen İzmir Şubesi mesaj gönderdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ümraniye'de örgütlenme çağrısı

3. Ümraniye İşçi Kurultayı 3 Nisan Pazar günü, bölgedeki öncü işçilerin katılımıyla gerçekleşti. Kurultayda işçiler, mücadele deneyimlerini, sorunlarını ve çözüm yollarını ele aldılar. Sınıf mücadelesini yükseltmek, kölece çalışma ve yaşama koşullarına boyun eğmemek için izlenmesi gereken yolları tartıştılar.

Kurultay, hazırlık komitesi adına yapılan selamlama ve devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Ardından sinevizyon gösterimi gerçekleşti.

Kurultay Hazırlık Komitesi adına yapılan konuşmada kurultayın amacının bölgede işçi sınıfının örgütlülüğünü ve mücadelesini güçlendirmek olduğu vurgulanırken, Ortadoğu halklarının mücadelesi selamlandı. Emperyalist saldırı karşısında, Ortadoğu halkları ile eylemli dayanışma, aynı zamanda düzenin seçim aldatmacası ile oyalanmadan sınıf mücadelesini yükselterek 1 Mayıs'a yürüme çağrısı yapıldı.

Açılış konuşmasının ardından ilk sözü, bölgede direnişte olan **Casper** fabrikasından bir direnişçi işçi aldı. Casper direnişçisi, mücadelelerinin sömürüyü dizginlemek ve sendikal olma hakkı için sürdüğünü ifade ederken, direnişle dayanışmanın genişletilmesi çağrısı yaptı.

Tebliğ sunumları ve öneriler

Kurultayda yer alan "Sorunlarımız", "Deneyimlerimiz", "Çözümlerimiz" başlıklı üç tebliği, sıra ile, bölgede geçmiş süreçte yaşanan Sinter Metal, Gürsaş, Regal Cam direnişlerinden işçiler sundu.

Bölgede ve Türkiye'de işçi sınıfının sorunlarına dair tebliğde; sermayenin giderek azgınlaşan saldırıları, sınıf mücadelesinin önündeki sendikal bürokrasi engeli ve işçi sınıfının örgütsüzlüğü yer aldı. Bölgede yaşanan direniş deneyimlerinin değerlendirildiği tebliğde ise, yaşanan direnişlerin en önemli eksikliğinin direniş komitelerinin oluşturulamaması olduğu ifade edildi. Çözüm önerilerini içeren tebliğde de; mücadelenin önündeki engellerin aşılabilmesi için fabrika ve atölyelerde işyeri komiteleri kurulması, bölgede örgütsüz tek bir fabrika kalmaması hedefi ile seferber olunması, işyeri komitelerinin birleşeceği Ümraniye İşçi Birliği'nin oluşturulması ve İstanbul İşçi Kurultayı'na hazırlanılması önerildi.

Tebliğ sunumlarının ardından, **UPS** direnişçisi bir işçi söz alarak kurultayı selamladı, uluslararası sermaye devine karşı kazanılan direnişin başarısını kararlılığa borçlu olduğunu ifade etti.

Kürsü işçilerde

Verilen aranın ardından kurultay, serbest kürsü bölümü ile devam etti. Bu bölümde ilk olarak Birleşik Metal İş'te örgütlü **ABB** fabrikasından bir işçi söz aldı. TİS sürecini, MESS dayatmalarına karşı

21 fabrikada ilan edilen grev kararlılığını anlatan işçi, aylar boyunca işçilerin grev kararlılığının kırılmadığını, fakat son anda işçilerin bilgisi olmadan yapılan toplantılar ile, sendika ve patronların uzlaşmaya vardığını ifade etti. Tek tek fabrikalarla yapılan protokoller ve sözlü vaadlerle sürecin sonlandırılmak üzere olduğunu, bu kısmi kazanımın işçiler için yeterli olmadığını sözlerine ekledi.

Serbest kürsüde söz alan **Ontex** direnişçisi ise, uluslararası bir sermayeye ve sendika ağalarına karşı kararlılıkla direndiklerini ifade ederken, "işçilerin işçilerden başka dostu yoktur ve bizlerin birleşmekten, taban örgütlülükleri kurarak inisiyatif ele almaktan, militan eylemlerle sokağa çıkmaktan başka çaremiz yok" dedi.

Birleşik Metal-İş Sendikası Emekçi Kadın Komisyonu **Penta temsilcisi** yaptığı konuşmada, emekçi kadınların kapitalist düzen içinde çifte sömürsü ve ezilmesine değinirken, işçi kadınlar için kurtuluş yolunun sınıf mücadelesi olduğunu ifade etti.

Sinter Metal direnişi deneyimlerini paylaşan bir kadın işçi ise, direniş sırasında işçi sınıfının dostları ile tanıştığını, sınıf mücadelesini öğrendiğini söyledi.

Kurultay Hazırlık Komitesi'nden işçiler yaptıkları konuşmalarda, düzenin seçim oyununu ve Libya'ya emperyalist saldırıyı teşhir ederken, 1 Mayıs'ta kitlesel olarak mücadele alanında olma çağrısı yaptılar. Emekli Sen üyesi bir emekçi, kurultayı selamladığı konuşmasında, işyeri komitelerinin önemini sınıf mücadelesi tarihinden örnekler vererek anlattı.

Kurultaya Kocaeli'den katılan bir işçi ise, onurları için mücadele eden öncü işçiler ile birlikte olmaktan duyduğu mutluluğu ve işçi sınıfının gücüne ve devrimine olan inancını paylaştı.

3. Ümraniye İşçi Kurultayı; çözüm önerilerinin hayata geçirilmesi için 17 Nisan'da buluşma çağrısı ile son buldu. Kurultayda Alaattin Karadağ'ın 21 Nisan'da gerçekleşecek 3. duruşmasına ve 16 Nisan'da Taksim'de yapılacak eyleme katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Esenyurt'ta kurultay mücadele kürsüsü oldu

Esenyurt'ta "Haklarımız ve geleceğimiz için" şiarıyla başlatılan örgütlenme seferberliğinin bir parçası olan Esenyurt İşçi Kurultayı, 3 Nisan günü 150 işçi ve emekçinin katılımı ile başarıyla gerçekleştirildi. Pankartlarla donatılan salona giriş yapan işçiler, işçi marşları ve kavgalı türkülerle karşılandı.

Kurultay katılımcıların selamlanmasıyla başladı. Ardından Alaattin Karadağ şahsında işçi sınıfı mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşu sırasında devrimci şair Adnan Yücel'in "Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek" şiiri coşkuyla okundu.

Saygı duruşunun devamında Kurultay Hazırlık Komitesi'nin hazırlamış olduğu açılış konuşması yapıldı. İşçi kurultaylarının hedefleri ve ön süreçlerine ilişkin bir değerlendirme yapıldı. Kurultayların çeşitli iş kollarından, sanayi havzalarından, fabrikalardan, atölyelerden işçilerin biraraya gelerek sınıfın sorunlarını ve mücadelenin yöntemlerini tartışacağı bir kürsü olarak değerlendirileceği ifade edildi. Kapitalist sistemin ekonomik, siyasal, kültürel baskıları ortaya konularak bu saldırılar karşısında sınıfın örgütlenmesinin ve birliğinin yakıcı bir ihtiyaç olduğunun altı çizildi. Yanısıra işçi direnişlerinin derslerinin ve deneyimlerinin ışığında mücadelenin büyütülmesi gerekliliğine vurgu yapılarak direnişçi işçiler selamlandı. Ardından Ortadoğu ve Kuzey Afrika isyanlarının yolundan 12 Haziran'da bir kez daha sergilenecek olan seçim aldatmacasının parçalanmasına çağrı yapıldı.

Kurultayın işlevi ele alındı

Divan oluşturularak tebliğ sunumlarına geçilirken, kurultay şiarı olan "Uzun çalışma saatleri, düşük ücretler ve güvencesizliğe karşı birleşelim!" tebliği kurultay hazırlık komitesinde görev alan bir metal işçisi tarafından sunuldu. Bu tebliğde işçi kurultayına bölgemizdeki işçilerin temel sorunları olan uzun çalışma saatleri, düşük ücretler ve güvencesizlik sorununa karşı bir mücadele hattı oluşturulması önerildi. Sunulan tebliğin ardından "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganı atıldı.

İlk tebliğin ardından **direnışçi PTT taşeron işçisi** söz aldı. Konuşmasında PTT'de yaşanan emek sömürüsüne değinerek taşeronlaşmanın yarattığı sorunları ifade etti. Direniş sürecini de paylaşan PTT işçisi örgütlenme ve mücadele çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı. Konuşmanın ardından "PTT'de direniş kazanacak!" sloganı hep bir ağızdan coşkuyla atıldı.

Örgütlenmenin önemine dikkat çekildi

Kurultay'ın ikinci tebliği olan "Esenyurt bölgesinin yapısı" tebliği kurultay hazırlık komitesinde yer alan tekstil işçinin sunumu ile devam etti. Tebliğde, bölgenin ekonomik, siyasal ve kültürel durumu üzerine değerlendirmeler sunuldu. Çalışma saatlerinin uzunluğundan neredeyse tüm fabrikalarda asgari ücret uygulaması olduğundan bahsedilerek ancak tüm bu saldırılar karşısında yaygın bir örgütsüzlüğün olduğu söylendi. Sendikalı işyeri sayısının sınırlı olduğuna değinildi. Bu tebliğde de işyeri komitelerini oluşturarak sendikalaşma üzerinden bir mücadele hattı önerildi.

Sonrasında diğer bir tebliğ olan "örgütlenme sorunu" tebliği sunumu kurultay hazırlık komitesi çalışanı bir metal işçisi tarafından yapıldı. Tebliğde tüm sorunların kaynağında örgütsüzlüğümüzün olduğu söylenerek taban örgütlülüklerinde örgütlenme çağrısı yapıldı. Örgütlenmenin önündeki engeller sıralanarak sektörel birliklerin oluşturulması, Esenyurt Metal İşçileri Birliği'nin güçlendirilmesi, bölge platformu olan Esenyurt İşçi Platformu'nun nicel ve nitel olarak güçlendirilmesi önerileri getirildi. Konuşmada 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaşanan ayaklanmaların selamlandığı, emperyalist işgale karşı mücadele yürütülmesinin gerekliliğinin ifade edildiği "Ortadoğu ve Kuzey Afrika'nın durumu ve emekçilerin alacağı tutum" tebliği KHK tarafından sunuldu.

Ardından 12 Haziran genel seçimlerini konu alan tebliğ sunumuna geçildi. Tebliğ sunumunda kurultaya seçim oyununun karşısında sınıfın bağımsız mücadele hattının ortaya çıkarılacağı bir çalışma yapılması önerilerek, 1 Mayıs için hazırlık komitelerinin oluşturulması çağrısı yapıldı..

Siyasal mücadele ve örgütlenme çağrısı

Söz alan **BDSP** temsilcisi kurultaylarla işçi ve emekçilerin mücadelenin ve direnişin içinden gelecek bir çıkış yolu aradığını, ileriye yönelik adım attığını vurgulayarak, bugün tek tek mevzilerde süren sınıf mücadelelerinin siyasal niteliğine vurgu yaptı. Özellikle ÇEL-MER ve Ontex direnişlerini örnek vererek, bu direnişlerin işçi sınıfının neden siyasal mücadele yürütmesi gerektiğini gösterdiğini vurguladı. İşçi sınıfının bağımsız taban inisiyatifleriyle yarattığı bu iki ileri mevzinin sermaye-polis ve sendika bürokratları işbirliğiyle düşürülmek istendiğini

belirterek bu mevzileri savunma ve sahiplenme çağrısı yaptı.

Konuşmasına işçi sınıfının siyasal mücadele yürütme ve devrimci sınıf partisinde örgütlenme zorunluluğunu vurgulayarak devam eden temsilci, Ortadoğu halk isyanlarına da değinerek, bu mücadelenin de özünde ekmek ve onur mücadelesi olduğunu, ayaklanmalar ne denli çarpıtılırsa çarpıtılsın bu özün değişmediğini vurguladı. Bir kez daha ihtiyacın devrimci parti olduğunu ifade ederek, işçi sınıfı ve emekçilerin korku duvarlarını yıkarak ayağa kalktıklarında zorba rejimlerin tuzla buz olduğunun görüldüğünü, ancak asıl gerekli olanın düzeni temellerinden yıkmak olduğunu vurguladı.

Ortadoğu halklarının isyanlarıyla şimdiden birçok kazanıma imza attıklarını, Türkiye'de yıllarca seçim sandığı kurulduğunu ancak bu sandıklar yoluyla emekçilerin aldatıldığını ve yaşam koşullarında herhangi bir değişimin olmadığını vurgulayan temsilci, gerekli olanın isyanın yolunu tutmak olduğunu belirtti ve seçim oyununu bozmaya, bunun için grev ve direnişleri çoğaltmaya çağırıldı. Son olarak işçi ve emekçileri burjuvazi ve onun oyunlarına kanmamaya, onların peşinden gitmemeye, Ortadoğu halklarının yaptığı gibi tarihin öznesi olmaya, böylelikle geleceği birlikte kurmaya çağırıldı.

Konuşmanın ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi'nin hazırladığı şiir dinletisi ile programa kısa bir ara verildi.

"Söz, yetki, karar işçilere!"

Aranın ardından kurultayın ikinci bölümü direnişçi **Ontex işçisinin** konuşması ile devam etti. Ontex işçisi mücadelelerinin, patronlara ve sendika bürokratlarına karşı olduğunu belirterek taban örgütlülüklerinin oluşturulması gerektiğini belirtti. Ontex ürünlerini boykota çağırarak direnişçi işçi dayanışmayı büyütme çağrısı yaptı. "Söz, yetki, karar işçilere!" denilerek serbest kürsü bölümü ile söz kurultaya katılan işçi ve emekçilere bırakıldı.

Farklı sektörlerden işçiler kürsüyü kullandı

Bu bölümde metal, tekstil, petro-kimya, gıda sektörlerinden işçiler söz aldı. Fabrikalarından örnekler vererek canlı konuşmalar yapan işçiler, kurultay gündemleri üzerine önerilerini sundular. Metal işçileri, metal grevi ve burada ortaya çıkan sendikal bürokrasi engeline işaret ettiler. Taban örgütlülüğünün ifadesi olan MİB'i güçlendirme çağrısı yaptılar. Konuşmalar kurultay katılımcıları tarafından sloganlarla karşılandı.

Serbest kürsü bölümünden sonra Grup Gölgedekiler sahne olarak kurultayı türkü ve marşları ile selamladılar.

Divan tarafından yapılan kapanış konuşmasında Esenyurt'ta infaz edilen Alaattin Karadağ'ın 21 Nisan'da görülecek 3. duruşmasına çağrı yapıldı. Kurultay sonuç bildirgesinin ve önümüzdeki süreçte ortaya konulacak mücadele hattının, kamuoyu ile paylaşılacağı ifade edildi.

Kurultayın ardından 1 Mayıs yürüyüşü!

Kurultay bitiminde "Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'ta alanlardayız! / BDS" pankartıyla yürüyüşe geçen işçiler, Tabela Durağı'nda eylemlerini sonlandırdılar. Eylemde Esenyurt İşçi Kurultayı'ndan alınan güçle 1 Mayıs'ta Taksim alanında olunacağı vurgulandı. Haklarımız ve geleceğimiz için birleşik, kitlesel ve militan bir biçimde 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısı yapıldı. Kızıl bayraklarla yürüyen işçiler yürüyüş ve eylem boyunca coşkulu sloganlar attı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Topkapı-GOP İşçi Kurultayı: Mücadele kararlılığı öne çıktı

Topkapı-GOP İşçi Kurultayı, Eğitim Sen 4 Nolu Şube Toplantı Salonu'nda gerçekleştirildi. Kurultaya tekstil, metal, petro-kimya ve taşeron PTT işçileri başta olmak üzere birçok sektörden işçiler katıldı.

Kurultay, açılış konuşmasının ardından saygı duruşu ve sinevizyon gösterisi ile devam etti.

Sinevizyonun ardından divan oluşturuldu. Divan oluşturulduktan sonra BDSP temsilcisi tarafından açılış konuşması gerçekleştirildi. BDSP temsilcisi konuşmasında, son dönemlerde işçi ve emekçilere yönelik gerçekleştirilen saldırıları ele aldı. Mevzi direnişleri ele alarak, dünya ve Ortadoğu'daki gelişmelere de değindi. İşçi sınıfı ve emekçilerin örgütlü bir güç olarak tarih sahnesine çıkması gerektiğini vurguladı. İşçi sınıfının sendikalarda işyeri komiteleri gibi taban örgütlülükleri oluşturması gerektiğini vurgulayan temsilci, işçi sınıfının devrimci partisi etrafında birleşmesi gerektiğini vurguladı. Katılımcıları selamlayarak konuşmasını noktaladı.

Taban örgütlülüklerine vurgu yapıldı

Açılış konuşmasının ardından tebliğ sunumlarına geçildi. Hazırlanan tebliğler işçiler tarafından sunuldu.

"İşçi sınıfının yaşadığı sorunlar ve nedenleri" başlıklı ilk tebliği PTT direnişçisi Rıza Soylu sundu. "Sınıfın inisiyatifini açığa çıkarmanın araçları taban örgütlülükleri" başlıklı ikinci tebliği ise bir kadın petrokimya işçisi sundu.

İkinci tebliğin ardından, direnişçi Ontex işçisi Gamze Kayhan bir konuşma yaptı. Kayhan konuşmasını taban örgütlülükleri ve sendikal bürokrasi konusunda gerçekleştirdi. Konuşmasında örgütlenme süreçlerine değinen Kayhan, tabanın söz, yetki, karar hakkı istediğinde sendikal bürokrasinin patronla nasıl işbirliği yaptığını vurguladı. Taban örgütlülüklerinin önemine değinen Ontex işçisi direnişlerinin sermayeye karşı olduğu kadar sermayeye kol kola olan sendikal bürokrasiye karşı olduğunu da vurguladı.

Bu konuşmanın ardından ilk bölüm son buldu.

Taşeronlaştırmaya karşı mücadele çağrısı

İkinci bölümdeki ilk sunumu direnişçi PTT işçisi Cafer Kalağ gerçekleştirdi. "Taşeron çalışmaya karşı mücadelenin önemi" başlıklı sunumu gerçekleştiren Kalağ "Taşeron çalışma, kadrolu çalışan işçiler ve kamu emekçileri başta olmak üzere tüm işçi ve emekçileri ilgilendiriyor. Bugün taşeronlaştırmaya karşı güçlü bir mücadele örgütleyemezsek, kısmi haklara sahip olan tüm çalışanlar da bu haklarını kaybedecektir" dedi. Konuşmasında taşeron işçilerin kadrolu çalışanlara karşı kullanıldığını vurgulayan Kalağ, sendikaların taşeron çalışanları örgütlemekten

uzak durduklarını vurgulandı. Kendi iş kollarına giren Haber-İş Sendikası'nın bunun somut bir örneği olduğunu söyledi. PTT önünde gerçekleştirdikleri direnişe de değinen Kalağ buradaki mücadelenin sadece işe iade talebiyle sınırlı olmadığını, taşeron köleliğini hedef aldıklarını ifade etti.

"Fiili-meşru mücadele şarttır"

İkinci bölümün ikinci sunumunu ise Avukat Ümüs Seğmen gerçekleştirdi. "Fiili mücadele ve hukuki süreç" başlığıyla gerçekleştirdiği sunumda işçi sınıfının hak alma mücadelesinin en önemli ayağının fiili-meşru mücadele hattı olduğunu vurguladı. Hukuki sürecin tek başına yetersiz olduğunu vurgulayan Seğmen son geçen yasalarla işçiler lehine olan kısıtlı bir dizi uygulamanın da ortadan kaldırıldığını vurguladı.

Seğmen sunumunun devamında işçi sınıfının sermayenin koyduğu yasalara takılmadan, emeğin haklılığından aldığı güçle sokaklarda mücadeleyi yükseltmesi gerektiğini belirtti. Taban örgütlülüklerinin önemli olduğunu vurgulayan Seğmen işyeri komitelerine ve sendikalara örgütlenme çağrısı yaparak konuşmasını sonlandırdı.

1 Mayıs'a çağrı

Ardından 1 Mayıs gündemiyle hazırlanan tebliğ geçildi. Bir tekstil işçisi tarafından okunan tebliğde 1 Mayıs'ın tarihsel-toplumsal önemine değinildi. 2011 1 Mayıs'ın güçlü geçmesi ve her yerin 1 Mayıs alanına dönüştürülmesi için tek tek fabrikalarda ve sanayi havzalarında komiteler kurularak hazırlıklar yapılması gerektiği vurgulandı.

Kurultay Hazırlık Komitesi tarafından hazırlanan halk ayaklanmaları ve seçimler gündemli sunumlar zaman darlığından ve açılış konuşmasında iki konunun da üzerinde kapsamlı durulması nedeniyle gerçekleştirilmedi. Tebliğ ve sunumların bitmesiyle önergeler bölümüne geçildi.

Önergeler ve canlı tartışmalar

Bu bölümde 3 tane önerge sunuldu. Bir tekstil işçisi tarafından sunulan ilk önergede, tekstil sektöründe yaşanan temel sorunlara karşı kapsamlı bir çalışmanın örgütlenmesi gerektiği vurgulandı. Tekstil işçileri birliği oluşturulması için gerekli adımların atılması gerektiği dile getirildi ve önergede sunulan talepler gündemiyle toplantı çağrısı yapıldı.

2. tebliğ ise 1 Mayıs gündemliydi. 1 Mayıs'ın bölgedeki tüm emek örgütleri ile ortak örgütlenmesi, işyerleri ve sanayi havzalarında 1 Mayıs hazırlık

komiteleri kurularak geniş katılımlı 1 Mayıs'ın örgütlenmesi için gerekli adımların atılması talep edildi. Bunun için en kısa sürede toplantı çağrısı yapılması önerildi.

3. tebliğde yerel kurultayların İstanbul İşçi Kurultayı ile taçlandırılması gerektiği vurgulandı. Yerel yoğunlaşmaların merkezileştirilmesi için bunun önemli olduğu vurgulandı. Topkapı-GOP İşçi Kurultayı'nın 2. İstanbul İşçi Kurultayı çağrısında bulunması talep edildi.

Kürsü işçilerindi!

Önergelerin sunulmasının ardından serbest kürsü konuşmalarına geçildi. Bu bölümde farklı sektörlerden toplam 10 işçi konuştu.

Serbest kürsüden ilk konuşmayı LC Waikiki-Meha direnişçisi gerçekleştirdi. Meha direnişinin kazanımla sonuçlanmasının arkasındaki en önemli nedenin komiteye dayalı olması ve fiili meşru bir mücadele hattında ilerlemesi olduğunu vurguladı.

İkinci konuşmayı RSA işçisi gerçekleştirdi. Patronlarının ücretlerini birkaç ay gecikmeli ödediği dönemler yaşadıklarını ifade eden RSA işçisi bu sorunu üretimden gelen güçlerini kullanarak çözdüklerini ifade etti.

İşçi sınıfının en önemli silahının üretimden gelen güçleri olduğunu vurguladı. Bu gücü kullanmak için tabandan birlik sağlanması gerektiğini vurguladı.

Ardından konuşan PTT'de çalışan taşeron işçisi PTT'de yaşanan ağır ve kölece çalışmadan bahsetti. Taşeron olmanın tam bir kölelik olduğunu vurgulayarak taşeron çalışmaya karşı kadro talebiyle mücadeleyi büyütme gerektiğini vurguladı.

Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği Başkanı Uğur Parlak, bürokrasiden bu kadar bahsedildiği yerde sendikalarda örgütlenme çağrısı yapmanın çelişkili bir durum olduğunu ifade etti. Tekstil işçilerini derneklerinde örgütlenmeye çağırdı.

Bir metal işçisi ise, konuşmasında devrimci işçilerin tabandan birliğinin sağlanması için gerekli adımların atılmasını vurguladı. Önceki konuşmaya da cevap veren metal işçisi derneklerin, sendikaların ve diğer sınıf örgütlerinin birbirinin yerine ikame edilmemesi gerektiğini ifade etti.

Ardından konuşan bir matbaa işçisi ise, matbaa sektöründe yaşanan güvencesiz geleceksiz yaşam koşullarına değindi. Matbaa da çalışan işçilerin büyük bir kısmının sigortalarının dahi olmadığını söyleyerek, sigortasız, güvencesiz, düşük ücretle çalışmaya karşı mücadelenin önemini vurguladı.

PTT de taşeron olarak çalışan kadın bir işçi ise taşeronda çalışan kadın işçilerin yaşadığı sorunları anlatarak konuşmasına başladı. PTT direnişi başlayana kadar hiçbir haklarının verilmemesini ifade etti. Şimdi ise bir dizi haklarının olduğunu ve alacaklarını ifade etti.

Meslek lisesi öğrencisi ise meslek liselerindeki staj sömürüsüne değindi. Son çıkan torba yasayla meslek lisesi öğrencilerinin aldığı üç kuruşa dahi göz diktiklerini vurguladı.

Bir kez daha söz alan PTT direnişçisi Rıza Soylu konuşmasında taşeronluğun neden tercih edildiğine değindi. İşçi ve emekçilere dayatılan bu köleliğe karşı mücadeleden başka seçenek olmadığını vurguladı. Soylu son olarak "ortak komite-ortak direniş" çağrısında bulundu.

Serbest kürsü bölümünde son olarak şair Rahime Henden bir şiirini okudu.

Serbest kürsü konuşmalarının tamamlanmasının ardından kapanış konuşması gerçekleştirildi. 10'un üzerinde fabrika ve atölyeden işçilerin katıldığı kurultaya, başından sonuna kadar coşku hakimdi. Mücadele ve örgütlenme kararlılığı kurultayın öne çıkan en belirgin özelliği oldu.

İşçi kurultayları geleceğe kurulan köprüdür

K. Ali

İşçi kurultayları, işçilerin kendi kurtuluşları yolunda atılmış tarihsel adımlardır. Direnişteki işçilerin de bu kurultaylarda yer almaları, yaşadıkları özdeneyimlerini sınıf kardeşleriyle paylaşarak, kendi sorunlarını ülke sorunlarıyla birlikte ele alarak tartışıp sonuçlar çıkartarak toplumsal hayata taraf olarak müdahil olmalarının sınıfsal anlamı ve önemi büyüktür. Bazen kişiler tarih yaptıklarının farkında olmasalar da bu kurultaylarda işçiler kendi tarihlerini yapmaktadırlar. Ekmeği elinden alınarak, yoksulluğun pençesine atılmak istenen işçilerin biraraya gelerek kurultaylarını örgütleyip sorunlarını tartışıyor oluşları, işçiler bakımından tarihsel bir zafere gidişin habercisidir.

İşçiler üretimde gösterdikleri sebat ve yaratıcılıklarıyla kapitalistlerin kasalarını fazlasıyla dolduruyorlar. Buna karşılık onların paylarına ise hep sefalet düşmektedir. Yarın korkusu yakalarına yapışan en sadık dostları olmaktadır. Ekmek fabrikasında çalışan bir işçi günde onbinlerce ekmek üretirken evine ekmek götürememenin korkusunu yaşıyor. Lüks binalar diken inşaat işçisi, kalabalık nüfusuyla en berbat koşullarda barınmaktadır. Tersane işçisi, yaptığı ve yüzdürdüğü gemiye bir kez olsun binememektedir. Metal işçisi ürettiği beyaz eşya, bilgisayardan ulaşım araçlarından insanca yararlanamamaktadır. Turizm cenneti olduğu söylenen ülkemizin bu olanaklarından diğer işçiler gibi turizm işçisi de yararlanamamakta, dahası onun payına da dolap beygiri gibi günde 14-16 saat koşuşturma düşmektedir. Yarımada olan ülkemizin yoksul insanları denizi görmeden ve ondan faydalanmadan ölüp gitmektedir. Liste böyle uzayıp gidiyor. Bir yanda vurguncular, soyguncu ve sömürücüler, ülke nimetlerini hoyratça yağmalayanlar, diğer yanda ise hep çalışıp da sefaletten kurtulamayanlar...

İşçi kurultayları, işçiler tarafından bu "kötü kadere" atılmış bir tokattır. Kurultaylarda yanyana gelerek kendi politikalarını ve mücadele hatlarını oluşturma çabaları bu gidişe son vermenin yolunu bizlere göstermektedir.

"İşçilerin kurtuluşu kendi eseri olacaktır" tarihsel deneyimlerin defalarca kanıtlandığı bu gerçek, işçi kurultayları aracılığıyla da ülkemizde ete kemiğe bürünmeye başlamıştır. Son yıllarda Yunanistan, Portekiz, İtalya vb. ülkelerde yaşanan grev ve genel grevler emeğin kurtuluş mücadelesinin zaferiyle sonuçlanamadıysa, burada asıl eksik olan geleceğe hazırlanamamaktadır. Yine Mısır ve Tunus'ta diktatörlerin iktidardan uzaklaşmasını sağlayan görkemli halk ayaklanmaları, kendi zaferlerini

sağlayamadıysa bunların da nedenlerini aynı yerde aramak gerekir.

Kavgaya tutuşmak önemlidir ancak ondan daha önemli olan, bu kavgayı zaferle sonuçlandırmasını bilmektir. Kavganın başlaması için çok özel bir çabaya çoğu zaman gereksinim yoktur. Sefalet-zenginlik kutuplaşması bu kavganın başlamasının koşullarını kaçınılmaz olarak olgunlaştırmaktadır. Bir işçinin asıl özel çaba vermesi gereken alan, kaçınılmaz olarak başlayan veya başlayacak olan bu kavgayı zaferle götürecek olan kendi öz araçlarını yaratmak olmalıdır. İşçi kurultayları da bu çok yönlü hazırlığın araçlarından biri olarak zaferi elde etmede üzerine düşen tarihsel rolünü oynayacaktır.

İşçilerin dolayısıyla da işçi kurultaylarının işi zordur. Kolay olan ne var ki? İşsiz kalmak ya da çalışırken bile gelecek korkusuyla yaşamak, ekonomik zorlukların bizlere dayattığı sonuçlara katlanmak daha mı kolay? Aşağılanıp horlanmak daha mı kolay?

İşçilerin hayatı zaten zorluklarla dolu. Sermayenin köleleştirme koşullarına son vermek için de sermayeyi yenmek zorundayız. Bunu da ancak işçiler, öz politik-ekonomik örgütleri aracılığıyla başarabilir. Bir grevi başlatıp hak alma mücadelesini başarıya ulaştırabilmemiz için bile kendi kaderimizi kendi elimize almaktan başka seçeneğimizin olmadığını kendi öz deneyimlerimizden biliyoruz. TEKEL işçilerinin görkemli ve kararlı direnişlerini sermayeden çok sendika bürokrasisinin yenilgiye uğrattığını yakın tarihimizden biliyoruz. Tek Gıda-İş'in sendika bürokratları direniş çadırlarını söktükleri zaman buna karşı çıkan işçiler, sınıf kardeşleri tarafından yalnız bırakılmasaydı, kendi komitelerinin etrafında saf tutsaydı, sendikayı da arkalarından sürükleyerek direnişlerini zaferle sonuçlandırabilirlerdi.

Ontex işçileri de bu ihanetin bir diğer örneğini yaşadılar. Onlar bu deneyimlerden de öğrenerek tutulması gereken yolu gösterdiler. Demek oluyor ki; işçiler işçi kurultayları vb. araçlar etrafında örgütlenip, kendi kaderlerini ellerine aldıkları zaman, kendi politikalarını yapmayı başardıkları zaman bu ihanet şebekelerini yerle bir edebileceklerdir. Grevleri örgütleyip öncülük edebilecekleri gibi ayaklanmaları da zafere taşıyacaklardır. TEKEL direnişinde eksik olan buydu. Mısır'da ve diğer genel grev ve halk ayaklanmalarında da eksik olan buydu. İşçi kurultaylarının tarihsel anlamı ve önemi burada yatmaktadır.

Yaraşır'ın İzmir kurultayına mesajı...

"Sınıfsal öfke ve kini bütün şiddetiyle açığa çıkarmalıyız!"

Merhaba arkadaşlar,

Kurultayınıza çok istememe rağmen, programım dolayısıyla katılamıyorum. Ama aklım ve yüreğim sizlerin yanındadır.

Kurultayınızı tarihsel bir momentumda gerçekleştiriyorsunuz. Kapitalizmin yapısal krizinin derinleştiği bu koşullarda, sınıfsal kutuplaşma da küresel düzeyde şiddetlendi. 2009 ve 2010 yılında Avrupa'nın Akdeniz havzası ayağa kalktı. Yunanistan'da 13 ayda 10 genel grev ve yaygın sektörel grevler gerçekleşti. Fransa'da uluslararası sınıf tarihine geçecek pratikler yaşandı. Bir buçuk ayda yedi genel grev yapıldı. İtalya'da 1 milyon kişi ayağa kalktı. Portekiz'de 24 yıl sonra genel grev gerçekleşti. Akdeniz havzası sınıf mücadelesinin odağına dönüştü. 2011 yılı mücadeleyi karşı kıyıları taşıdı. Kuzey Afrika'da Arap halkları ayağa kalktı. Tunus ve Mısır isyanla sarsıldı. İsyen ve ayaklanma dalgası tüm Kuzey Afrika ve Ortadoğu'ya yayıldı. Arap halkları kendi kaderlerinin hakimi olmak için arayış içine girdi. Bu süreç Libya'ya yapılan emperyalist müdahaleyle bloke edilmeye çalışılıyor. Arap devrimlerinin bastırılıp, kapitalist stabilizasyon doğrultusunda Libya'da emperyalist bir savaş gündeme getiriliyor.

Türkiye'de de kapitalizmin yapısal krizinin etkileriyle işçi hareketi geliyor. Bugün Konak Belediyesi, Casper, DESA, Bat, ÇEL-MER ve PTT işçileri ayakta. Ontex direnişi hem sermayeye, hem sendikal bürokrasiye karşı gösterdiği dirençle öne çıkıyor. Metal grevi ise işçi sınıfına umut veriyor. Bugün Türkiye'nin işçi havzalarında sınıfsal öfke ve kin birikiyor. Bu direnişler ve grevler bozkırda yanan ateş gibi sınıfa ışık saçıyor. Arap isyanları ve ayaklanmalarını yaratan koşullar Türkiye'de de yaşanıyor. Tunus'ta Bouazizi'yi yaratan şartlar Ontex'te Çağatay'ları yaratıyor, yani militan diyalektik işliyor. Artık Avrupa'nın Akdeniz havzasından Kuzey Afrika'ya, Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'ya ve oradan Anadolu topraklarına kadar her alan isyan, ayaklanma, direniş ve eylem alanıdır. Artık bölgesel devrimleri, hatta Önasya devrimini tartışacağımız günleri yaşıyoruz. Sizler de bu koşullarda kurultayınızı gerçekleştiriyorsunuz. Unutmayın Çiğli'den ya da Bakırçay'dan yaratılacak bir kıvılcım tüm havzayı, tüm kenti tutuşturabilir. Bu bilinçle daha fazla yüklenmeliyiz, daha fazla gayret etmeliyiz. Sınıfsal öfke ve kini bütün şiddetiyle açığa çıkarmalıyız. Daha fazla Ontex'ler ve ÇEL-MER'ler yaratmalıyız. Bu yol bizi Tunus ve Mısır'daki isyan ve ayaklanmalarla, Yunanistan ve Fransa'daki genel grevlerle buluşturacaktır. Yolumuz Ontex'lerin, ÇEL-MER'lerin yoludur. Yani yolumuz işçi sınıfının yoludur. Başarılar diliyorum.

Volkan Yaraşır

Casper işçileri direnişle kenetlendi

Ümraniye’de bulunan Casper Bilgisayar fabrikasında, sendikalı oldukları için işten atılan işçiler direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Sendikalaşmaya tahammülsüzlüğünü sürdüren Casper patronu ise işçilere saldırılarını da sürdürüyor.

Geçen hafta, bir yıllık sözleşmesinin bitmesi gerekçesi ile işten çıkarılan Fatma Erdoğan da direniş katıldı. 20 yaşındaki kadın işçi, işten çıkarılmasının asıl sebebinin sendika üyesi bir öncü işçi olması olduğunu söylüyor. Fatma Erdoğan’ın direniş katılmasıyla, Casper’da hukuksuz olarak işten çıkarıldığı için direnen işçi sayısı 8’e ulaştı. Fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçilere, üretimde çalışan arkadaşları destek veriyor. Direniş alanında ve üretimde bulunan işçiler birlikte karar veriyor, birlikte hareket ediyorlar. Casper işçileri, içerde ve dışarıda direnen işçilerden oluşan komitenin toplantılarını da düzenli olarak sürdürdüklerini, geçen hafta yaptıkları toplantı ile direniş sürecini değerlendirdiklerini, eksikliklerini tamamladıklarını ifade ediyorlar.

Casper’da ayak oyunları

%70’i Birleşik Metal-İş’e üye olan Casper işçilerinin örgütlü hareket etmesi Casper patronunu zora sokuyor. İşçilerin örgütlülüğünü dağıtmak umuduyla baskılarını arttıran patron, türlü ayak oyunlarına başvuruyor. Burjuva medyayı reklam ve ilan vermemekle tehdit ederek, Casper direnişinin medyada yer bulmamasına uğraşiyor. İşçilerin servis güzergahlarını değiştirerek işe gelişi zorlaştırıyor. Direnen işçilerin deyimi ile “fabrika içinde karargah kuran avukatı” aracılığıyla işçilere baskı yapıp gözdağı vermeye çalışıyor.

Nisan’da açıklanan zamlarda sendika üyesi işçilere 15-50 TL arası zam yapılırken sendika üyesi olmayan işçilere 100-120 TL arası zam yapılıyor. Sendikalı olup sözleşmesi bitmek üzere olan işçilere ise hiç zam yapılmıyor. Patron, bazı işçileri tehdit, baskı, hakaret ile yıldırıma çalışıp sendikadan istifaya zorlarken bazı işçilere de sendikadan istifa karşılığında zam ve iş garantisi vaadediyor. Patronun baskıları sonuçsuz kalıyor. İşçiyi yıldırma, bölme, caydırma çabalarına rağmen Casper’da sendikadan istifa eden bir tek işçi yok. Direnişçi işçiler fabrikada büyük oranda örgütlü olduklarını, sendikaya üye olmaktan çekinen bazı işçilerin de kendileri ile dayanışma içinde olduğunu

belirtiyorlar.

İçeriden destek var

Casper’da üretimde çalışan işçiler geçen hafta pazartesi, salı günleri yemek boykotu yaparak direniş destek verdiler. Sendikalı olma hakları için yemek boykotuna çıkan işçiler, pazartesi günü yemekhanede alkışlarla ve boş tabakları birbirine vurarak protesto eylemi gerçekleştirdiler. Casper patronu ise, “Komşuları gürültü yaparak rahatsız etmek”, “Komşu olan Renault fabrikası patronunun şikayetine sebep olmak” gerekçesiyle işçiler hakkında tutanak tutturmaya çalıştı. Salı günü ise üretimdeki işçiler yemekhane boykotunu sürdürerek öğlen yemeklerini direnişteki arkadaşları ile birlikte direniş alanında yediler. Aynı gün öğleden sonra Birleşik Metal-İş’te örgütlü Mert Akışkan işçileri Casper direnişine dayanışma ziyareti gerçekleştirdiler. Mert Akışkan işçilerinin ziyareti sürerken paydos eden Casper işçileri de sloganlarla direniş alanında yerlerini aldılar.

Patronun tahammülsüzlüğü

Direniş alanında sergilenen örgütlülük ve dayanışmaya tahammül edemeyen Casper patronu, servisleri işçileri almadan kaldırmaya çalıştı. İşçiler servislerin önünü keserek eylem sonuna kadar fabrika önünde beklettiler.

İşçilere baskı yapan, hakaret eden patron yalakası bir işçinin direnişçi işçiler tarafından uyarılmasını fırsat bilen patron, asılsız iddialarla, sırayla Ümraniye Emniyet Md., İl Emniyet Md. ve valiliğe şikayette bulundu. Devletin kolluk güçlerini yardıma çağırarak patronun bu çabası umduğu sonucu doğurmadı. Fakat, direniş alanı sürekli sivil ve resmi polisler tarafından “ziyaret ediliyor”.

Casper işçileri, örgütlü bir şekilde ve kararlılıkla direndiklerini, direnişlerini mutlaka zaferle sonuçlandıracaklarını ifade ediyorlar. “Ekonomik daralma” bahanesiyle işten çıkarılan işçiler bunun açık bir yalan olduğunu, Casper patronu Altan Aras Fakılı’nın bir apartman dairesinde otururken Kandilli’de yalı aldığını, geçtiğimiz aylarda eşine BMW aldığını söylüyorlar. Sendikalı olma haklarını sonuna kadar savunacaklarını belirtiyorlar.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kampana işçileri destek bekliyor

Deri-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için işten atılan işçilerin Kampana Deri fabrikası önünde başlattıkları direniş kararlılıkla sürüyor. İşçilerle direnişin 16. gününde konuştuk.

- Kampana Deri’de son süreçte neler yaşandı?

Bugün direnişimizin 16. günü ve toplam işten atılan işçi sayısı ise 16’dır. Bizler de işten atmalara karşı mücadelemizi ve sendikal mücadelemizi sürdürmeye devam ediyoruz.

Hepimiz işten 25/2’den atılmış durumdayız. İşten atmaların son bir haftada artmasının temel nedeni atılan işçileri geri aldırma amacıyla içeride yapılan iş yavaşlatma eylemidir. Son dönemlerde mücadelemiz daha da sertleşti. Bizler burada dururken içeriye kaçak işçi sokulmaya çalışıldı ve bizler de buna karşı kapı önünde oturarak kaçak işçileri sokamayacağımızı bildirdik. Ardından üzerimize ve özellikle önde duran kadın işçilerin üzerine araba sürüldü. Daha sonra bizler burada üzerimize araba sürülürken taşeron firma bizim hakkımızda savcılığa şikayette bulunmuş. Daha sonra Deri-İş Sendikası yöneticileri ve biz Kampana işçileri saatler boyunca ifade verdik. Bizler de taşeron firmadan şikayetçi olduk.

Bu saatten sonra bizler yarından itibaren ölümümüzü ezselerde kaçak işçiyi sokmayacağız ve gereken ne varsa onu yapacağız. Çünkü son günlerde çok az bir sayıda olsa da içeri kaçak işçi sokulup çalıştırılıyor. Bütün işçileri mücadelemize destek vermeye davet ediyoruz. Onun dışında kendi sürecimizle ilgili geçen hafta yaklaşık 500 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yaptık ve geçtiğimiz hafta sonu ise direnişimizi Ankara’ya taşıdık.

- Sınıf dayanışması ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

Deri-İş Sendikası’na üye arkadaşlarımız haftanın her günü sabah, öğlen ve akşam olmak üzere yanımızdalar. Bizleri hiçbir şekilde yalnız bırakmıyorlar. Onun dışında bizler, daha önce direnişe çıkmış ve bizlerin şu an yaşadığı deneyiminden geçmiş olan Rimaks, KDS, UPS işçileri bizleri ziyaret ettiler. ÇHD üyesi bazı avukatlar bizleri ziyaret ettiler. Onun dışında BDSP, ESP, Özgür Gelecek Gazetesi, Limter-İş, UID-DER ve Hayat Tv ziyaret etti. Ancak alanımızda ve çevre fabrikalarda sendikalı olan fabrikalardan hiçbir şekilde ziyaretler gerçekleştirilmedi ve bu duyarsızlığı anlamış değiliz. Bizler bu fabrikaların yanındayız.

Kızıl Bayrak / Tuzla

BTS'den oturma eylemi

“Kadrolaşmaya ve hukuksuz atamalara son!”

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyeleri, Ankara'da TCDD Genel Müdürlüğü, diğer illerde de bölge müdürlükleri önünde gerçekleştirdikleri oturma eylemleriyle, kurumda son dönemde yapılan hukuksuz atamaları ve siyasi kadrolaşmayı protesto etti.

Ankara

Ankara'daki eylemde basın açıklamasını okuyan **BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol**, TCDD yönetiminin demiryolu güvenliğini hiçe sayan haksız ve adaletsiz atamalara devam ettiğini söyledi.

Kamu yönetimindeki atamaların kariyer ve liyakat dikkate alınarak yapılması gerektiğini vurgulayan Demirkol, “Son dönemde atamalarda aranan özellik ise siyasal yandaşlık ve AKP'ye yakın sendika üyeliği gibi kamu yönetiminde olmaması gereken özellikler” diye konuştu.

TCDD'nin bir şirket olmadığını, kurum bürokratlarının ise şirket yöneticisi olmadığını dile getiren Demirkol, “Sendikasının genel kurulunda seçimi kaybeden bir sendika başkanını önceki ünvanı olan büro şefliğinden, Eğitim ve Öğretim Dairesi Başkan Yardımcılığına atamada sakınca görmeyen TCDD yönetimi yeni kurulan Trafik Dairesinin yapılanmasındaki uygulamaları keyfiliğin ve hukuk tanımazlığın somut göstergesidir” dedi. Haksız olduğuna inandığı bazı atamalara yönelik de örnekler veren Demirkol, bu atamaların sona ermesi talebini dile getirdi.

KESK Genel Başkanı **Döndü Taka Çınar** ise hükümetin adalete sığmayan uygulamalarının devam ettiğini söyledi.

Atamalarda liyakat ve kariyere önem verilmesi

gerektiğini belirten Çınar, “TCDD yönetimini çalışanlara mobbing yapmaktan vazgeçmeye davet ediyoruz” diye konuştu. Ardından genel müdürlük binası önünde oturma eylemi gerçekleştirildi.

İzmir

BTS İzmir Şube üyeleri TCDD 3. Bölge Müdürlüğü önünde oturma eylemi gerçekleştirdi. “Direne direne kazanacağız / BTS İzmir Şube” pankartının yanısıra KESK ve BTS flamalarının açıldığı eylemde “Dikkat kaza geliyor diyor”, “Atamalar hukuki, kazalar takdiri ilahi değildir”, “TCDD babanızın çiftliği değildir”, “Siyasi kadrolaşmaya son” yazılı dövizler taşındı. Basın metnini BTS Şube Sekreteri Tufan Ergüneş okudu. Açıklamada, AKP'nin 9 yıllık iktidarı boyunca siyasal kadrolaşma çalışmalarının hız kesmeden sürdürdüğü bunun son örneğinin de demiryollarında yaptığı atamalarla olduğu söylendi.

Açıklamada hukuksuz atamalar ve siyasi kadrolaşma şu sözlerle ifade edildi: “Sendikasının genel kurulunda seçimi kaybeden bir sendika başkanını önceki ünvanı olan büro şefliğinden eğitim ve öğretim dairesi başkan yardımcılığına atamada sakınca görmeyen TCDD yönetiminin yeni kurulan trafik dairesinin yapılanmasındaki uygulamaları keyfiliğin ve hukuk tanımazlığın somut göstergeleridir. Trafik dairesi başkanlığına, Ulaştırma Memur-Sen Genel Başkanını atayan TCDD yönetimi tarafından bu dairenin taşra teşkilatının da aynı mantıkla oluşturulması demiryolu güvenliği açısından kaygılarımızı kamuoyu ile paylaşma zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır”

Kızıl Bayrak / Ankara - İzmir

Emekliler haklarını istiyor

DİSK/Emekli Sen Sincan ve Etimesgut şubeleri 6 Nisan günü Sincan Lale Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Emeklilere eksik ödenen alacakların herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın ödenmesi için imza kampanyası başlatan Emekli-Sen üyeleri basın açıklamasında hak gasplarına ve emeklilerin maaşlarının düşüklüğüne değindiler. Hak gaspları son bulana dek mücadeleyi büyütme çağrısı yapılırken açıklamada şunlar söylendi: “Kazanılan mahkeme kararlarına rağmen SSK ve Bağ-Kur

emeklilerinin TÜFE alacakları ödenmedi, kamu çalışanlarına verilen ek ödemeler Emekli Sandığı emeklilerine verilmedi. 5510 sayılı yasayla sağlık özelleştirildi. Dolayısıyla sağlık kurumlarında muayene ücreti, ilaç parası ve katılım payı gibi ödemek zorunda kaldı”

Mücadelelerini sürdüreceklerini belirten Emekli-Sen üyeleri, taleplerini duyurmak için çeşitli araçlar kullanacaklarını belirttiler. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

DESA'da ırkçı propagandaya tepki

ÇHD, 31 Mart günü Sultanahmet'teki İstanbul Adliyesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla DESA patronunun, işçileri kıskırtmak için yürüttüğü ırkçı karalama kampanyasına karşı suç duyurusunda bulundu.

Deri-İş üyesi işçiler ve ÇHD adına basın metnini okuyan ÇHD üyesi **Zeycan Balcı Şimşek** DESA patronunun yürüttüğü ırkçı propagandaya dikkat çekti.

Patronun, sendikada eğitim uzmanı olarak çalışan **Eren Korkmaz** hakkında 'bölücü' ve 'Ermeni' şeklinde ırkçı propaganda yaptığını belirten Şimşek, geçtiğimiz sene sendikayla imzalanan protokole rağmen fabrikada baskıların sürdüğünü hatırlattı.

“Örgütlü işçilerden korktuğu kadar başka hiçbir şeyden korkmayan Desa patronu bu sefer de şovenizmin zehrini işçiler arasında yayarak sendikal örgütlenmenin önüne geçmeye çalışıyor” diyen Şimşek, sendika eğitim uzmanı Eren Korkmaz'ın katıldığı çeşitli etkinliklerdeki fotoğraf ve görüntülerini el altından işçilere dağıtarak ırkçı propaganda yürütüldüğünü belirtti. Şimşek, Desa patronunun her gün arttırdığı baskıya ve propagandaya karşı sendikali işçilerin her geçen gün arttığını söyleyerek, patronun asıl tahammül edemediği şeyin bu nokta olduğunu söyledi.

DESA patronunun yıldırma kampanyasıyla suç işlediğini vurgulayan Şimşek, ÇHD olarak sendikal faaliyetin önündeki engellerin kaldırılması için mücadele etmeye devam edeceklerini duyurdu. Açıklamanın ardından, hazırlanan suç duyurusu dilekçesi İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na sunuldu.

Bericap direnişi 100. gününde

Petrol-İş üyesi Bericap işçilerinin, sendikal örgütlenmenin tasfiyesine ve işçi kıyımına karşı başlattıkları direniş 100. gününü geride bıraktı. Direnişin 100. gününde Petrol-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu adına Genel Başkan **Mustafa Öztaşkın** bir mesaj yayınladı.

90 Bericap işçisinin işveren baskı ve yıldırma politikalarına boyun eğmeyerek kışın ortasında direnişe geçtiklerini belirten Öztaşkın, Bericap'taki sendikal örgütlenme mücadelesini anlattı.

Toplu sözleşmenin ardından fabrikadaki baskıların sona ermediğini belirten Petrol-İş Genel Başkanı, Bericap işçilerinin, “işten çıkartılan arkadaşlarının geri alınması”, “işyerinde taşeron sistemine son verilmesi”, “işçilere sendikaya üye olmaması yönünde baskı yapılmaması” talepleriyle mücadele ettiklerini dile getirdi.

Bericap işçilerinin, talepleri kabul edildiği takdirde işbaşı yapmaya hazır olduklarını söyleyen Öztaşkın, bu direnişin sona ermesi için “diyaloga açık” olduklarını belirtti.

Sağlık emekçileri grevle kazandı!

Sağlık emekçileri greve yürüyor

Sağlıkta özelleştirmelere karşı nitelikli sağlık hizmeti talebiyle 13 Mart'ta "Çok Ses Tek Yürek" olan sağlık örgütleri greve hazırlanıyor. 16 sağlık örgütünün organizasyonu ile düzenlenen Ankara mitinginin ardından eylemlerine ara vermeyen sağlık emekçileri 19 Nisan'da başlamak üzere en az 2 günlük grev kararı aldı.

TTB, SES ve Dev Sağlık-İş'in de aralarında bulunduğu birçok sağlık örgütünün temsilcileri 6 Nisan günü düzenledikleri basın toplantısında 19-20 Nisan tarihlerinde sağlık hizmeti sunmayacaklarını kamuoyuna duyurdular. Önümüzdeki dönemki programlarını açıkladılar.

Ortak basın açıklamasını okuyan TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, 9 Eylül Üniversitesi'nde grevlerini kazanımla sonlandıran asistan hekimlerin mücadelesini selamladı. Asistan hekimlerin 19-20 Nisan tarihlerinde gerçekleştirilecek etkinliklere katılacaklarını bildirdiklerini söyleyen Bilaloğlu, "5 Nisan Asistan Hekim Bayramı olsun" çağrısı yaptı.

Sağlık çalışanlarının talepleri neler

"Türkiye'de yaşayan herkesle ortak: insanca yaşamak istiyoruz; piyasaya düşürülmüş bir sağlık hizmetinin 'oyuncusu', düşük ücretle/güvencesiz/uzun süre çalıştırılan bir 'elemanı' değil, topluma adanmış mesleklerin onurlu üyeleri olarak görevimizi gelecek kaygısı olmadan yapmak istiyoruz" diyen Bilaloğlu, taleplerini dile getirdi. Sağlığın bir hak olduğu kabulüyle herkese sağlık, güvenli gelecek istediklerini belirterek öncelik sırası olmaksızın; iş güvencesi, gelir güvencesi, can güvencesi, mesleki bağımsızlık, her türlü katkı-katılım payının kaldırılmasını istediklerini söyledi.

Etkinliklere çağrı

"19-20 Nisan'da kamu-özel bütün sağlık kuruluşlarına gelmeyecek, illerde duyurulan yerlerde yapılacak etkinliklere katılarak sağlık hakkına, herkese sağlık güvenli gelecek talebine, kendileri için iş güvencesi, gelir güvencesine sahip çıkmalarını arzu ediyoruz" diyen Bilaloğlu duyarlı kamuoyuna çağrı yaptı.

Bu eylemin gerçek anlamda sorunları görmeyen, duymayan, algılamayanlara etkili bir uyarı olacağını belirterek, acil hizmetlerin ise verileceğine dikkat çekti.

Dayanışmanın önemine vurgu yapan Bilaloğlu, dayanışma, birliktelik, sağduyu ile sürecin başarıyla sürdürülebileceğini belirtti.

Sağlık emekçileri 19 Nisan'da başlayacak grev öncesinde provayı İzmir'de yaptı. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1 Nisan günü tam gün iş bırakarak eylem yapan yüzlerce sağlık emekçisinin grevi kazanımla sonuçlandı. Taleplerinin karşılanmaması üzerine 4-5 Nisan tarihlerinde grevlerine devam eden sağlıkçılar Sağlık Bakanlığı'na dize getirdi. Asistan hekimler öncülüğünde "performans sistemine" karşı başlatılan grevin ikinci kez hayata geçirildiği 4 Nisan günü hastane bahçesinde grev çadırı kuruldu.

1 Nisan: "Grevdeyiz"

Hastanenin kilit noktalarındaki çalışanların büyük bölümü, sabah saatlerinde Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi girişinde toplandı. SES Dokuz Eylül Üniversitesi İşyeri Temsilciliği, İzmir Tabip Odası Asistan Hekim Komisyonu pankartlarının açıldığı yürüyüşün en önünde "İstifa" pankartıyla asistan hekimler yürüdü.

Başhekimlik önüne kadar süren yürüyüşün ardından burada SES İşyeri Temsilcisi Sevilay Aydoğdu ve Asistan Hekimler adına Anıl Tanburoğlu sağlık emekçilerine seslendiler. Başhekimle görüşülene dek bina önünde nöbet tutulacağını söylediler. Başhekim Prof. Dr. Eyüp Hazan ise sendikaların, hemşirelerin, asistan hekimlerin temsilcileriyle görüşmeyi kabul etti. Görüşmede, performans uygulamasıyla ilgili tepkiler dile getirildi. Başhekimin, bu sıkıntıların yönetsel değil sistemsel olduğunu dile getirerek "performansa ben de karşıyım" dediği öğrenildi.

4 Nisan: Grev çadırları kuruldu

Sağlıkçılarının grevi 4 Nisan günü grev çadırlarının kurulmasıyla devam etti. Üniversite hastanesinin çeşitli

bölgelerine ve duvarlara "Grevdeyiz" yazılı pankartlar asıldı. Hastane bahçesine kurulan platformda çeşitli müzik grupları sahne alırken sağlık emekçilerinin mücadele coşkusu dikkat çekti.

Hastanenin servis giriş kapısı önünde yapılan basın açıklamasını SES İzmir Şube Başkanı **Dr. Veli Atanur** okudu. Sağlık çalışanları olarak sağlıkta dönüşüm programının bir parçası olan performans sistemine, çalışma saatlerinin belli olmadığı esnek ve angarya çalışmaya karşı eylemde olduklarını belirten Atanur, performans sisteminin toplum sağlığını tehdit ettiğini söyledi. Eylemde, SES MYK üyesi Dr. Köksal Aydın da bir konuşma yaptı. Sağlık emekçilerinin grevine TTB Merkez Konsey Başkanı Eriş Bilaloğlu da destek verdi. Başhekimliğin ise, greve katılan sağlık emekçilerini tehdit ettiği belirtildi.

5 Nisan: Grev kazanımla sonuçlandı

DEÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Füzün'ün çağrısıyla 5 Nisan Salı akşamı gerçekleştirilen toplantıda; Sağlık Bakanı Recep Akdağ bu eylemi gerçekleştiren Asistan Hekim Temsilcilerini dinledi. Bu toplantıya, İzmir Tabip Odası, Asistan Hekim Komisyonu temsilcileri de katıldı.

Bu toplantıda asistan hekimlerin talepleri değerlendirildi. Toplantı sonunda tüm taleplerin haklı olduğu kabul edilirken bu taleplerin karşılanması kararlaştırıldı. Taleplerin, hastanedeki tüm sağlık emekçileri için geçerli olacağı belirtildi.

Toplantıda varılan anlaşmaya göre; sağlık emekçilerinin ücretleri, performans sistemi öncesine göre ödenecek. Çalışanlar hakkında üniversite yönetimi soruşturma açmayacak. İçinde çalışanların da olduğu bir komisyon kurularak, çalışma şartlarının iyileştirilmesi için adımlar atılacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

"GREV sözünü canlı tutacağız"

KESK Manisa Şubeler Platformu "İş güvenceli kadrolu çalışma" talebiyle Manisa Merkez Efendi Hastanesi önünde basın açıklaması yaparak imza standı açtı.

KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Serpil Deniz'in okuduğu basın açıklamasında güvencesiz-esnek çalıştırma, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma politikaları eleştirildi.

Serpil Deniz, "Emeğimize, geleceğimize, iş güvencemize yönelik saldırılar sürerken bu saldırılara karşı emek cephesi olarak birleşik bir mücadele örgütlememiz gerekir. Bu mücadeleyi

yaratmak adına 1 Mayıs'a kadar, 13 Mart'ta 'Çok Ses Tek Yürek' olarak Ankara'da verdiğimiz 'GREV' sözünü de canlı tutacağız" diyerek basın açıklamasını bitirdi.

Eylemde "Alana, eyleme, özgürleşmeye!", "Sözleşmeli köle olmayacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları atıldı.

Çeşitli dernek, sendika ve siyasi partilerin destek verdiği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Basın açıklaması sırasında Kamu Emekçileri Bülteni dağıtımı da yapıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Manisa

Arap halkları saldırı, savaş ve gericilik kışkıracısından çıkış yolu arıyor

Arap dünyasındaki halk isyanlarına karşı ilk kapsamlı saldırı Bahreyn'de başladı. Libya'da emperyalistlerin askeri saldırısı halini alan karşı taarruzu, Yemen'de ise katliamlar ile Suudi Arabistan merkezli dış müdahaleler şeklinde cereyan etti.

Halk isyanları sadece diktatörlere değil, onların arkasındaki emperyalist-siyonist güçlerin bölgesel planlarına da darbe vurduğu için, gelinen aşamada gerici güçlerin ortak saldırılarına uğruyor. Gerici saldırıların aldığı boyut, demokrasiden, insan haklarından, özgürlüklerin genişletilmesinden yana olduklarını söyleyen emperyalist güçler ile Türk devleti gibi işbirlikçilerinin iğrenç ikiyüzlülüğünü tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor.

Pek çok kez vurguladığımız gibi, emperyalistler ile işbirlikçi rejimler, diktatörlere tam destek vermiştir, vermektedir. Zira emperyalist-siyonist güçlerin bölge politikaları ancak diktatörler eliyle yürütülebilir. Dolayısıyla diktatörlere karşı her mücadele, özelden emperyalist-siyonistlerin, genelde tüm gerici güçlerin çıkarlarını da zedelemektedir.

Bahreyn, Yemen ve Libya'daki halk isyanları karşısında sergilenen tutum, gerici güçlerin maskelerini paramparça etmiştir. Bu ülkelerdeki hareketlere karşı farklı tutumlar alan gerici güç odakları, bunu sadece ikiyüzlülükten değil, bölgesel çıkarlarını her şeyin üstünde tuttuklarından dolayı yapıyorlar.

Sivil halkı katletmek için Suudi Arabistan ordusunu Bahreyn'e gönderenler, sivil halkı korumak adına Libya'ya vahşi bir saldırı başlattılar. Yemen'de halkı katleden diktatöre destek veren gerici güç odaklarının her üç ülkedeki amaçları aynı; halk hareketini ezmek veya yozlaştırmak.

Bahreyn ve Yemen'de diktatörden yana, Libya'da "diktatöre karşı" tutum alan emperyalistlerin bölgesel politikası riyakarlıkta sınırlanmadıklarını gösterse de, aynı amaca hizmet ediyor. Onlar ne pahasına olursa olsun, işbirlikçi zorba rejimlerin işbaşında kalmasını sağlama derdindedir.

Yemen'de katliamlar diktatörü kurtarmaya yetmeyecek

Haftalar önce halk ayaklanması boyutuna varan Yemen'deki hareket, azgın devlet terörüne maruz kalıyor. Amerikancı diktatör Ali Abdullah Salih'e bağlı kolluk kuvvetleri ve kiralık katiller ortalığa salınırken, geçtiğimiz Cuma (1 Nisan) günü gerçekleşen kitlesel eylemde 50'yi aşkın eylemci, keskin nişancılar tarafından katledildi. Katliam Libya saldırısının gölgesinde bırakılsa da, isyan eden halkı sindirmek olası görünmüyor. Katliamlara rağmen eylemlere devam eden yüzbinler, diktatörü barışçı yollarla devirene kadar mücadeleye devam edeceklerini ilan ediyorlar. Başkent Sana, Teaz ve diğer kentlerdeki eylemler, genç kuşaklarla emekçilerin mücadeledeki kararlılığını gösteriyor.

Vahşi katliamları izleyen emperyalistler, Abdullah Salih ve çetesinin işbaşında kalması için çabalıyorlar. Örneğin ne diktatöre ne etrafındaki tetikçilerine karşı herhangi bir yaptırım sözkonusu. Emperyalistlerin açıktan yaptıkları tek şey, silahsız halka karşı aşırı şiddet kullanılmaması şeklindeki vaazlardan ibaret.

Aktif dış müdahale ise, bölgesel gericiliğin kalesi Suudi Arabistan tarafından yapılıyor. Tarafları barıştırmaya çalışan Suudi rejimi, Abdullah Salih'i kurtarma çabasında. Elbette emperyalistlerin onayıyla...

Bu aynı rejim, Bahreyn'e işgalci güç göndermiş, Libya'yı hedef alan saldırının başlatılması için yoğun çaba harcamış, devrilen Tunus ve Mısır diktatörlerini son ana kadar desteklemiştir.

İsyan eden Yemenliler de, Suudi Arabistan rejiminin halklara düşman, emperyalizme ve diktatörlere dost olduğunu biliyorlar. Bundan dolayı Değişim Meydanı'ndaki gençler, taleplerinin açık ve net olduğunu, diktatör Abdullah Salih yönetimi bırakana kadar mücadeleye devam edeceklerini ilan ettiler.

Gerilimin arttığı Yemen'de rejim silahlı çatışmaları kışkırtıyor. Askeri açıdan avantajlı olduğunu bilen despot rejimin şefleri, olayların bu noktaya varması için provokasyonlar düzenliyor. Oyunun farkında olan emekçiler bundan kaçınmaya çalışıyorlar.

Rejimin provokasyonları boşa düşürülebilirse, hem emperyalistlerin Suudi Arabistan eliyle gerçekleştirmeye çalıştıkları gerici müdahale boşa düşürülecek hem de diktatör defolup gitmek zorunda kalacaktır.

Bahreyn'de azgın devlet terörü halkın iradesini kıramayacak

El Cezire kanalı dahil medya tekellerinin Bahreyn'deki saldırılara gözlerini yumması ve emperyalistlerin tam desteği, el Halife despotu ile onun hamisi ve suç ortağı olan Suudi Arabistan'ı iyice pervasızlaştırdı.

Vahşi bir şiddetle İnci Meydanı'nı boşaltan Bahreyn ve Suudi Arabistan orduları, katliam, tutuklama, gözaltında kaybetme, işten atma ve diğer zorbalık yöntemleriyle isyan eden halktan intikam almaya çalışıyor. Ülke genelinde tam bir sıkıyönetim uygulayan rejim, isyana katılan işçi, memur, gazeteci ve büyük şirket çalışanlarını toplu bir şekilde işten atıyor. Siyasi parti, sendika, dernek ve diğer

örgütlerinin yöneticilerini zindanlara dolduruyor. Yanısıra isyana destek veren öğretmenler, avukatlar, doktorlar, yazarlar, gazeteciler, sanatçılar ve Şii din adamları da sürekle avının hedefi durumundalar.

Halen zindanlara kapatılmayan siyasi eylemciler ile insan hakları savunucuları, bu vahşi sürekle avının despot rejime, Amerikancı Suudi Arabistan'a ve emperyalistlere duyulan öfkeyi günden güne arttırdığını, hiçbir saldırının Bahreyn halkının iradesini kıramayacağını ifade ediyorlar. Muhalefet Cuma günü için eylem çağrısı yapmış bulunuyor.

Sürekle avı ile halkı sindirmeye çalışan despot kral el Halife ve Riyad'taki Suudi Kralı Abdullah diken üstündeler. Zira bu Amerikancı despotlar halkın taleplerinden vazgeçmediğinin farkındalar.

Suriye rejimi ayakta durmanın yollarını arıyor

Halk hareketini zorbalık ve tavizlerle durdurmaya çalışan Beşşar Esad yönetimi, destekçilerini sokaklara döktü. Kayda değer bir kitle tarafından desteklenen rejim, tavizlere rağmen halk isyanları dalgasını savuşturmanın kolay olmadığını farkındadır. Bundan dolayı ekonomik, siyasi, sosyal reformlar vaadedilen Esad, halka karşı şiddet uygulanmasına karşı olduğunu iddia etmeye devam ediyor.

Her resmi açıklamada halkın korunmasını telkin eden ifadeler kullanan Baas yönetimi, çeşitli manevralar deniyor. Son olarak Dera'da gerçekleşen genel grev sırasında halka doğrudan saldırmayan kolluk kuvvetleri, havaya ateş açarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Haseki kentindeki Kürt ileri gelenleriyle bizzat görüşen Beşşar Esad, hareketin yayılmasını önlemeye çalışıyor. Kürtlere belli vaatlerde bulunan Esad, bu konuda somut adım atma cesareti gösterebilirse, Kürt halkının harekete etkin katılımını önleyebilir.

Vaadedilen reformların gerçekleştirilip gerçekleştirilmeyeceği belli değil. Vaadlerle ilgili somut adımların atılmaması, katliamlardan sorumlu olanlardan hesap sorulmaması durumunda, Baas yönetiminin hareketin yayılmasını önlemesi zor görünüyor.

ABD, İsrail, Suudi Arabistan gibi gerici güçlerin Esad rejiminin yıkılmasını istemeleri, Baas yönetiminin elini kısmen de olsa güçlendiriyor. Nitekim dış güçlerin komplosundan söz etmeye başlayan Esad, bu girişimin siyonizme karşı direnişlerini kırmak için başlatıldığını

iddia ediyor.

Halk hareketinin başlamasını dış güçlerle açıklamak boş bir iddia olsa da, Müslüman Kardeşler örgütünün Suudi Arabistan'la ilişkisi dikkate alındığında, gerici güçlerin ortaya çıkan hareketi yönlendirmek için el ovuşturduklarından şüphe edilemez. Nitekim siyonist cumhurbaşkanı Şimon Perez'i Beyaz Saray'da ağırlayan ABD başkanı Obama, Suriye'de kurulacak yönetimin İsrail'le barış yapacağını umduğunu açıklamış bulunuyor.

Bu girişimlerin ne boyutta olduğu belli değil, ancak Golan Tepeleri İsrail işgali altındayken, emperyalist-siyonistlerle işbirliği yapacak bir gücün Suriye haklarının çoğunluğu tarafından desteklenmesi de olası değil.

Gösterilerde duyulan mezhepçi sloganlara karşı, Esad yanlısı gösterilerde mezhepsel ayrıma karşı şiarlar öne çıkarıldı. Bunun üzerine açıklama yapan Müslüman Kardeşler, mezhepsel değil ulusal temele dayalı bir yönetimi savunduklarını ilan ettiler.

Göründüğü kadarıyla Suriye'deki hareket henüz yönünü çizmiş değil. Kesin olan ise, Baas rejiminin eskisi gibi yola devam etmesinin mümkün olmadığıdır.

Essen'de nükleer karşıtı eylem

Almanya'da nükleer karşıtı eylemler artarak sürüyor. Nükleer enerji üreten en büyük tekellerden biri olan RWE'nün merkezinin bulunduğu Essen'deki eylemler önemli bir yerde duruyor.

Bu eylemlerden biri de 2 Nisan günü gerçekleştirildi. Eylem için Willy Brand Meydanı'nda toplanılarak RWE binasının önüne yüründü.

Yürüyüşe geçtiğimiz haftalardan daha yoğun bir katılım sağlandı. Sıradan insanların bizzat kendi imkanlarıyla hazırladıkları çok sayıda renkli döviz ve pankartlar ayrıca dikkat çekiciydi. Eylem oldukça canlı ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşti.

BİR-KAR taraftarları eyleme kızıl bayraklar dövizlerle katıldılar. Eyleme katılan çeşitli liberal çevreler BİR-KAR'ın taşıdığı dövizlerden rahatsız oldu. Bu çevrelere gereken yanıt verildi.

Her hafta binlerce insanın katıldığı bu gösterilere devrimci güçler oldukça zayıf bir katılım sunuyorlar. Katılımın ezici çoğunluğunu da Greenpeace gibi örgütler sağlıyor.

Emperyalistler petrolün peşinde!

Halk isyanı başlayana kadar Kaddafi rejimiyle yaptıkları anlaşmalarla Libya petrolünü yağmalayan petrol şirketleri, bu yağmayı olduğu gibi sürdürme derdinde. Bu amaçla da "rejim muhalifleri"yle, yani Kaddafi rejiminin yerini doldurmaya aday burjuva muhalefiyle petrol pazarlığı yaptıkları ortaya çıktı.

İngiliz Financial Times gazetesinin haberine göre, bu pazarlığın sonucunda Libya'daki muhalefet güçleri petrol sevkiyatına hazırlanıyor. Gazetenin haberine göre, Liberya bandıralı Equator adlı tankerin Tobruk Limanı'na ulaşması bekleniyor. Gazetenin haberine göre ayrıca, İtalya'nın muhaliflerle petrol görüşmesi yaptığı açığa çıktı. Avrupa Birliği'nden bir heyetin de önümüzdeki günlerde daha iyi şartlarda anlaşma yapmak için direnişçilerle görüşeceği bildirildi.

İsyanlıların denetimindeki Agoco petrol şirketinin günde 100 bin varil petrol ürettiği ve Tobruk'ta depolanmış yaklaşık bir milyon varil petrolün olduğu belirtiliyor.

Ontex enternasyonal dayanışma!

2 Nisan 2011 | Bielefeld

büyüyor. İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Almanya'nın Bielefeld şehrinde stand faaliyeti başlattı.

BİR-KAR çalışanları imza kampanyasının yanısıra Ontex firmasının ürünlerini satan marketlerin önünde ve kitlelerin yoğun olarak bulunduğu merkezlerde boykot çağrısını yükseltiyorlar.

Boykot çağrısı yayılıyor

Ucuz emek sömürüsünün yoğun olduğu ülkelerde üretim yapmasıyla gündeme gelen ve aynı zamanda Ontex ürünlerinin de satıldığı Lidl ve Aldi önünde stand açıldı.

30 Mart günü ilk olarak saat 17:00-19:00 arası Lidi'nin önünde stand açan BİR-KAR çalışanları stand faaliyeti sırasında, Ontex firması hakkında bilgi veren ve Ontex işçilerinin işten atılmasını anlatan bildirimleri kullanarak imza topladılar. "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Ontex işçileri yalnız değildir", "Yaşasın sınıf dayanışması!" ve "Ontex ürünlerine boykot!" yazılı Almanca ve Türkçe şiarlı dövizleri kullanan BİR-KAR çalışanları, yoldan geçen ve alışveriş yapmak isteyen insanların standı yönelik yoğun ilgiyle karşılaştılar.

Bu ilgiyi farkederek Lidl yöneticileri stand faaliyetinden rahatsız oldular. BİR-KAR çalışanlarını Lidl önünden uzaklaşmaları için ikna etmeye çalışan yöneticiler, uzaklaşmadıkları koşullarda polis çağıracağını söyleyerek tehditler savurdular. Yöneticilerin tehditlerine prim vermeyen ve standı açık tutmaya devam eden BİR-KAR çalışanları ikinci standı 2 Nisan günü Bielefeld'in en merkezi yeri olan Jahnplatz'da açtılar. Bu sefer görsel olarak daha etkili olması için Ontex işçilerinin resimleri ile "Ontex ürünlerine boykot", "Ontex işçileri yalnız değildir", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Ucuz işgücü neredeyse, tekeller orada!", "Tekeller düşük ücret, uzun çalışma saatleri, yaşam garantisinin olmaması demektir!" şiarlı dövizler kullanan BİR-KAR çalışanları megafonla kısa açıklamalar yaparak insanları destek olmaya, imza atmaya çağırdılar. Faaliyet sırasında bildiriler de yoğun olarak kullanıldı.

Kızıl Bayrak / Göppingen -Bielefeld

Göppingen BİR-KAR'dan dayanışma

Direnişçi Ontex/Canbebe işçileriyle dayanışma amacıyla yurtdışında başlatılan destek kampanyası sürüyor. BİR-KAR çalışanları Almanya'nın Göppingen şehrinde dayanışmayı yükseltiyorlar. Göppingen BİR-KAR'ın dayanışma mesajında şu ifadeler yer aldı:

"Direnişinizin politik desteğin yanısıra maddi desteğe de ihtiyacı olduğunu biliyoruz. Bunun için biz de Göppingen/BİR-KAR olarak direnişinizi coşkuyla karşılıyor ve tam bir dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz. Bulduğumuz ülkede dayanışma çabalarımıza hız kazandırdık. Elimizdeki tüm imkanları değerlendirmeye çalışıyoruz. Haklı ve onurlu direnişinizin politik siyasal boyutunu buradaki yerli ve göçmen işçi ve emekçilere anlatarak maddi destek talebinde bulunuyoruz. Ayrıca, haklı direnişinizi bölgemizdeki bir düğüne taşıdık. Direnişinizin duyurusunu yaparak 312 Euro topladık. Bu parayı en kısa zamanda size ulaştıracağız. Bundan sonra da çalışmalarımız devam edecektir."

Ontex direnişinin sesi Bielefeld'de

Ontex işçileriyle uluslararası sınıf dayanışması

Fildişi Sahili'ne emperyalist müdahale

Libya'da devam eden emperyalist saldırının başını çeken ABD-Fransa ikilisi, Batı Afrika ülkelerinden Fildişi Sahili Cumhuriyeti'nde de işbaşında. Fransa doğrudan, ABD ise Birleşmiş Milletler "Barış Gücü" adı altında bu ülkeye askeri müdahalede bulunuyor.

BM şemsiyesi altında Fildişi Sahili'nde konumlanan işgalci asker sayısı 10 bin civarındadır. Eski sömürge gücü Fransız Licorne askerlerinin sayısı ise -yeni yapılan takviye ile- 1600'e ulaştı. Öte yandan Türk devleti de 18 polisle BM işgal gücüne destek veriyor.

Fransa ile BM katliamların suç ortaklarıdır

Bu işgalci güçler, Fildişi'deki gerici odaklar arasında devam eden çatışmada fiilen yer alıyor. Geline aşamada hem ABD hem Fransız emperyalistleri, 26 Ekim 2000'den bu yana cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturan Laurent Gbagbo'ya karşı süren savaşa katıldılar. Fransız birlikleri ile "barış gücü" askerleri, Gbagbo'ya son darbeyi indirmek için başkanlık sarayını da bombalıyorlar. Nitekim, Gbagbo'nun ülkeden kaçması ya da yakalanmasının an meselesi olduğunu bildiriyorlar.

Fransa, savaşa katılmasını Gbagbo güdümündeki güçlerin sivilleri katletmesiyle gerekçelendirirken, BM şefi Ban Ki Moon da saldırı talimatını sivillerin korunması gerekçesiyle verdiklerini, bunun Gbagbo'ya karşı bir savaş ilanı anlamına gelmediğini iddia etti. Gbagbo'ya bağlı kuvvetlerin sivillere karşı havantopu, roket atar, bazuka ve ağır makineli tüfek gibi silahlara başvurduğunu belirten BM şefi, ABD emperyalizmi adına katliamlara ortak olmalarını, bu söylemlerle gerekçelendirmeye çalışıyor.

Son haftalarda yoğunlaşan çatışmalarda 1500'ü aşkın kişi öldürülürken, 1 milyonu aşkın kişi de yerinden yurdundan edildi. Gerici güçlerin savaşı arasında sıkışan halk, savaşın faturasını ödemek durumunda kalıyor.

Fransa-ABD ikilisinin bu ülkeye müdahale etmesi, yıllarca süren iç çatışmaların patlak vermesinde de etkili olmuştur. Fransa, eski sömürgesi olan Fildişi üzerindeki egemenliğini sürdürmek için çabalarken, ABD emperyalizmi ise, maden zengini ülkenin yağmasından pay alabilmek için, yıllardan beri kirli manevralar çeviriyor.

Fildişi Sahili'ndeki olaylar, emperyalistlerin elinin değdiği yerin kan gölüne döndüğünü bir kez daha kanıtlamaktadır.

Emperyalistler petrol ve maden kaynakları peşinde

"Demokrasi ve özgürlük" ihraç etme zırvalarını terk eden emperyalistler, son dönemde "sivilleri koruma" söylemini öne çıkartmaya başladılar. Riyakarlığın daniskası olan bu söylemin de ezilen halklar nezdinde zerre kadar değeri bulunmuyor. Zira 100 yılı aşan deneyimleri ezilen halklara, emperyalistlerden hayır gelmeyeceğini binlerce kez göstermiştir.

Aynı durum Fildişi Sahili halkları için de geçerlidir. 7 Ağustos 1960'da Fransa'dan bağımsızlığını ilan eden bu ülke, gelinen yerde, emperyalistlerle işbirlikçilerinin gerici çıkar çatışmalarının arenası durumundadır.

Resmi dili Fransızca olan 18 milyon nüfuslu Fildişi Sahili'nde, halen -sömürgecilik döneminden kalan- 12 bin Fransız yaşamaktadır. "Vatandaşlarını koruma" bahanesini de kullanan Fransa, "eski sömürgeyi yeni sömürgeye" çevirme konusunda belli bir başarı kazanmıştır. ABD'nin de kanlı ellerini bu ülkeye atması işleri karıştırırsa da, Fransa sefil çıkarlarını koruma konusunda kararlı görünüyor.

Günde 32,900 varil petrol üreten Fildişi Sahili'nin toplam 220 milyon varil petrol rezervine sahip olduğu tahmin edilmektedir. Ülkenin en önemli doğal kaynakları petrol, doğal gaz, elmas, mangan, demir cevheri, kobalt, boksit, bakır, altın, nikel, tantal olarak sıralanıyor. Ayrıca Fildişi Sahili, kakao üretiminde dünyada ilk sırayı alıyor ve ülkenin iklimi, tarımsal üretime de elverişlidir.

İşte emperyalistlerin Fildişi Sahili'ne "yakın ilgi" göstermelerinin esas sebebi, bu zenginliğin yağmasından daha büyük payı almaktır.

Halk gerici iktidar savaşları arasında kaldı

Bağımsızlık ilanından sonra nispeten istikrarlı bir dönem yaşayan Fildişi Sahili, 1999'da gerçekleşen darbe ile

iç çatışmalar sürecine girdi. Müslümanların çoğunlukta olduğu Kuzey ile Hıristiyanlar'ın çoğunlukta olduğu Güney şeklinde bölünen ülkede, gerici güçlerin iktidar savaşı tırmandı.

Güneyin egemenliğine karşı 2002'de kuzeyde başlayan isyan bölünmeyi daha da derinleştirdi.

8 yıldan beri ülkede iki başlı yönetimin bulunması, sorunları daha da karmaşık hale getirdi. Başkent Abidjan'da, ayrı ayrı devlet başkanı olarak yemin eden ve hükümetlerini kuran Gbagbo ve Ouattara'ya bağlı güçler arasında çatışmalar, o dönemden beri sürmektedir. Ülke ekonomisini çökerten, işsizlik ve yoksulluğu arttıran, sağlık ve eğitim hizmetlerini dramatik bir şekilde aksatan çatışmaların, Kasım 2010'da gerçekleştirilen seçimlerle aşılabacağı varsayılıyordu.

Oysa tam tersi oldu. Zira 2005'te görev süresi dolmasına rağmen, seçimlerin tarihini erteleyerek bugüne kadar koltuğunda oturmayı başaran Laurent Gbagbo, Bağımsız Seçim Komisyonu'nun açıkladığı sonuçlara göre seçimi kaybetmesine karşın tahtını terk etmeyi reddetti. Bu ise çatışmaları daha da alevlendirdi.

Bağımsız seçim komisyonu, eski başbakan ve IMF yetkilisi Alassane Ouattara'nın oyların 54.1'ini alarak seçimi kazandığını ilan etmesinden sonra Gbagbo yönetimini tanımayan muhalefet, çatışmalarda üstünlük sağlamasına rağmen, başkenti ele geçirmeyi başaramadı. Bu aşamada kullanım süresi dolan, eski işbirlikçileri Gbagbo'yu çöpe atmaya karar veren emperyalistler, IMF yetkilisi Alassane ile yola devam etmeye karar vermiş görünüyorlar.

Bu gerici çatışmaların ağır faturasını ödeyenler, çatışmaların doğrudan tarafı olmayan Müslüman/Hıristiyan işçiler, emekçiler ve yoksul köylülerdir.

Yansıyan bilgiler, Fildişi Sahili'nde emekçileri temsil eden güçlü bir siyasal parti veya örgütün bulunmadığına işaret ediyor. Oysa etnik/dinsel aidiyeti ne olursa olsun, işçi ve emekçilerin çıkarlarını, ancak emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele eden parti veya örgütler savunabilir. Fildişi Sahili emekçileri, kendi örgütlülüğünü inşa edene kadar yazık ki, gerici çatışmaların faturasını ödemekten kurtulamayacaktır.

“Polis-idare-faşist işbirliğine son!”

Kocaeli’de polis terörü

Kocaeli Üniversite öğrencileri, Büyükşehir Belediyesi’nin otobüs ve minibüs taşıma ücretlerine yaptığı zam ile seyahatlerde kart zorunluluğu getirilmesini 6 Nisan günü protesto etti.

Umuttepe Yerleşkesi Sosyal Tesisleri önünde biraraya gelen öğrenciler, Gazanfer Bilge Caddesi Atatürk Bulvarı’na yürüdü. “Ulaşım hakkımızı kazanacağız! Üniversitenin ve belediyenin ulaşım soygununa ‘hayırlı işler’ demiyoruz! / Kocaeli Üniversite Öğrencileri” pankartının arkasında yürüyen yaklaşık 200 öğrenci İzmit kent merkezine ulaştı. Öğrencilerin önü çevik kuvvet tarafından kesilirken, polis caddenin trafiğe kapatıldığını ileri sürerek öğrencilere saldırdı.

Polisin tehditlerine karşın yoldan ayrılmayan öğrenciler önce çevik polis tarafından çembere alınarak yolun dışına çıkartılmaya çalışıldı. Bu sırada çemberin dışına çıkan bazı öğrenciler, polise taş ve sopa attı. Polis ise öğrencilere biber gazıyla saldırdı. 11 öğrenci gözaltına alındı.

İÜ’de faşist-polis saldırısı

5 Nisan günü MHP’li faşistlerin eli kanlı katil Alparslan Türkeş’in ölümü ile ilgili “İstanbul Üniversitesi Ülkücüleri” imzasıyla bildiri dağıtmaları ilerici ve devrimci güçler tarafından engellendi. Bunun üzerine, üniversiteye girerek öğrencilere saldıran çevik kuvvet solcu öğrencilerin kararlı tutumu karşısında kampüsü terk etti.

Faşistlerin ana kapıda bildiri dağıtmaya başladığı haberi gelmesi üzerine Merkez Kampüs’te 50 kadar solcu öğrenci kapıya giderek bildiri dağıtımını engellemeye çalıştı. Kapıya yaklaşıldığında atılan “Beyazıt faşizme mezar olacak!” sloganı üzerine MHP’liler kapıdan ayrılarak çevik kuvvetin arkasına sığındı.

İlerici ve devrimci öğrenciler kendilerine soda atan faşistlere ve önlerinde duvar örmüş polisler anladıkları dilden karşılık verdi. Solcu öğrencilerin bu müdahalesi

sonrasında kalkanlarla öğrencileri iterek üniversiteye giren polis, öğrencileri copladı. Öğrencilerin dağılmaması üzerine üniversiteyi terk etti. Polislerin ardından dışarı çıkan öğrenciler Beyazıt Meydanı’nda 15 dakika boyunca polisi ve devlet terörünü teşhir ederek 1 Mayıs çağrısı yaptı. Konuşmalara fakültelerde de devam edildi.

Devrimci öğrenciler faşistlerin bir kez daha bildiri dağıtmaya başlaması üzerine yeniden ana kapıda toplandı. Bunu görerken faaliyetlerine son veren 15 kadar faşist, çeviğin gerisinde beklemeye başladı. İlerici ve devrimci öğrenciler polis ve faşistler alanı terkedene kadar bekleyişlerini sürdürdüler. Ardından sloganlarla toplu çıkış gerçekleştirildi.

DTCF’de faşist provokasyon

31 Mart Perşembe günü DTCF’de faşistlerin bir yurtsever öğrenciye küfür ederek saldırması üzerine ilerici ve devrimci öğrenciler faşistleri geri püskürttü. Daha sonra refleks bir şekilde faşistlerin bulunduğu arka kantine gidilmeye çalışıldı. Arka kantinin önüne gelindiğinde adeta etten bir duvar örecek barikat kuran ÖGB’lerden de cesaret alan faşistler küfürler ve tehditler savurdu. İlerici ve devrimci öğrenciler ise sloganlarla karşılık verdi. Aşağıya inme cesareti gösteremeyen faşistler, devrimci öğrencilerin oradan ayrılmasının ardından dışarıdan getirdikleri faşistlerle birlikte toplu çıkış yaptılar. Devrimci ve ilerici öğrenciler de faşistlerin çıkışından bir süre sonra DTCF’den Yüksel Caddesi’ne kadar sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdi. Yüksel’de yapılan basın açıklaması sonucu eylem son buldu.

1 Nisan günü ise konuyla ilgili dekanla görüşme yapıldı. Faşistlerin bu saldırıları karşılıksız kaldığı sürece öğrencilerin de kendi çözümlerini üreteceği vurgulandı. Ayrıca ÖGB, polis ve faşist çetelerin işbirliği teşhir edilerek bundan sonra ÖGB’lerin öğrencilerin yaşam alanlarında gezmesinin istenmediği söylendi. Olayın takip edileceği söylenerek görüşme sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi - DTCF

Liseliler şenlikte buluştu

2 Nisan 2011 | Ankara

bizim!” şiarıyla örgütlenen liseli şenliği 2 Nisan Cumartesi günü gerçekleştirildi.

Bakış Kültür Sanat Merkezi’ndeki şenlik “hoşgeldiniz” konuşmasıyla başladı, devrim ve sosyalizm şehitleri için saygı duruşuyla devam etti.

Kızıldere şehitlerinin de anıldığı etkinlikte yapılan konuşmada, siper yoldaşlığı ve devrimci dayanışmanın önemi vurgulandı. DLB şiir topluluğunun da şiir dinletisi sunduğu etkinlikte söz alan bir liseli YGS eleme sınavına değindi. Etkinliğin serbest kürsü bölümünde ise eleme sınavları ve eğitim sistemi tartışıldı. Bu bölümde söz alan bir liseli sınava hazırlanırken yaşadığı çevre ve aile baskısını anlattı.

“Üniversite liseliler için kurtuluş mu?”, “DLB’de neden örgütlenmeli?” başlıklarının da tartışıldığı toplantıda DLB’nin yürüttüğü mücadelenin arka planı anlatıldı.

Ekim Gençliği okurlarının da, üniversitelerde yaşanan sorunları anlattığı etkinlik Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE) Müzik Topluluğu’nun seslendirdiği türkü ve halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ankara’da Devrimci Liseliler Birliği (DLB) tarafından “Eleme sınavlarınız sizin olsun Gelecek

Ekim Gençliği’nden söyleşi

Ankara Ekim Gençliği, 31 Mart Perşembe günü “Neden sosyalist devrim diyoruz?” konulu bir söyleşi gerçekleştirildi.

Söyleşi Mahirler nezdinde devrimci siper yoldaşlığına vurgu yapan ve sosyalizm mücadelesine çağrı yapan bir konuşma ile başladı. Söyleşinin önemine değinilerek ve Mahirleri anmanın onların mücadelesini ileriye taşımaktan geçtiği vurgulandı.

Ekim Gençliği temsilcisinin 60’lardan günümüze sosyalizm mücadelesinin gelişimini anlatması ile devam eden söyleşide, komünist hareketin nasıl bir süreçte ve hangi amaçla ortaya çıktığı vurgulandı. Ardından daha geniş bir sunuma geçildi.

Devrimin karakterinin neden “sosyalist devrim” olarak tanımlandığı anlatıldı. Konuşmanın devamında Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının mücadelesine de değinildi. Soru-cevap şeklinde ilerleyen bu bölümde canlı tartışmalar yapıldı.

Söyleşi, son olarak sosyalist devrim tezini savunun diğer yapılarla olan farkın açıklanması ile son buldu.

Etkinliğe ODTÜ, Hacettepe, Gazi ve Ankara Üniversitesi’nden öğrenciler katıldı.

Önümüzdeki günlerde yapılacak 1 Mayıs söyleşisiyle, etkinlikler devam edecek.

Çalışmalardan...

Ekim Gençliği üniversitelerde yürüttüğü çalışmalarla işçi sınıfının sesini kampüslere taşımaya devam ediyor. Bununla beraber emperyalist haydutların saldırganlığı da teşhir ediliyor.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü ve DTCF’de BDSF’nin Ontex ürünlerini boykota, direnişe desteğe çağırın afişleri yaygın bir şekilde kullanıldı. Ontex işçilerinin mücadelesi öğrencilere anlatıldı.

YTÜ’de ise Ortadoğu’daki güncel gelişmeleri ve sermaye devletinin NATO’yla yaptığı kirli ve kanlı işbirliğini teşhir eden duvar gazeteleri ve gençliğin güncel taleplerini içeren afişler, yaygın bir şekilde Tonoz Kantin, yemekhane ve fakültelerde kullanılıyor.

Ekim Gençliği / Ankara - İstanbul

Öğrenci Kurultayı'na doğru

16 Mart süreci kapsamında gerçekleştirilen 'Öğrenci Forumu'nun ardından toplantı bileşenlerinin aldığı karar ile İstanbul'da 'Öğrenci Kurultayı' çalışmalarını başlandı.

YTÜ

YTÜ'de Öğrenci Kurultayı Hazırlık Komitesi'nin hazırladığı "5 yıl sonra kendini nerede görüyorsun" başlıklı bildiri ile başlayan çalışmalar 25 Mart Cuma

günü alınan ilk açık toplantı ile değerlendirilmişti. Açık toplantıda yapılan tartışmalar ile gündeme alınan rekabet, kariyer ve kişisel gelişim gibi kavramlar üzerinden bu hafta bir anket çalışması başlatıldı. Anket aracılığıyla gerçekleştirilen sohbetlerde nükleer felaket, basın özgürlüğü, Kürt sorunu, kadın sorunu, geleceksizlik, işsizlik gibi güncel başlıklar öne çıkarken bu tartışmaları kurultaya taşıma çağrısı yapılıyor.

1 Nisan günü yapılan ikinci açık toplantıda çalışma değerlendirilerek anket sonuçları üzerine çeşitli yorumlar yapıldı. Genel olarak öğrenci gençliğin gelecek konusunda bir güvensizlik içinde olduğu, ancak bunun karşısında mücadeleyi bir alternatif olarak değerlendirmedeği öne çıktı.

İTÜ

"Kendini 5 yıl sonra nerde görüyorsun?", "Rekabet bu oyunu kim kazanır?" sorularının yazılı olduğu afişler kullanıldı ve geride kalan 5 yıl içerisinde üniversitelerde nelerin değiştiğini kısaca anlatan el ilanları 75 YY. yemekhanesinde dağıtıldı.

Ayrıca 'Üniversite neden okunur?', 'Ders notu paylaşılır mı?', 'Rekabet?', 'Kariyer günleri hakkında ne düşünüyorsun?', '5 yıl sonra kendini nerede görüyorsun?' sorularının yer aldığı anket çalışması gerçekleştirildi. Anket öğrencilerin ilgisini çekti.

Ekim Gençliği / YTÜ - İTÜ

HKMO Çalıştayı hazırlık etkinliği

"İstanbul Haritacıları Sosyal Çalıştayı 2011'e Doğru"

Harita Kadastro Mühendisleri Odası'nın her yıl gerçekleştirdiği İstanbul Haritacıları Sosyal Çalıştayı'nın ön ayağını oluşturan bir etkinlik Öğrenci Komisyonu tarafından düzenlendi. Etkinlik, 3 Nisan günü Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde yapıldı.

Sosyal Çalıştayı'nın amacı, hayatın monotonluğuna, asosyallığına ve tekdüzeliğine karşı birlikte üretmek ve paylaşmanın önemini vurgulamaktır. Etkinlikte, çalıştayı forum atölyesinin YÖK, Bologna süreci, anadilde eğitim, sosyalist ülkelerdeki deneyimler ve özerk üniversite ile ilgili yaptığı çalışmalardan anadilde eğitim ve Bologna süreci başlıkları ele alındı.

Birinci bölümde anadilde eğitim sorununun çıkış noktaları, dünyadaki dil politikaları, toplum üzerindeki psikolojik etkileri ve çözüm yolları tartışıldı. Yapay sorunlar ve yapay korkular

üzerinden bu sorunun varlığını sürdürdüğü vurgulandı. İkinci bölümde ise Bologna süreci ile birlikte "Nasıl bir üniversite istiyoruz?" tartışıldı. Sermayenin, küresel olarak dolaşımını sağlamak için oluşturulan Bologna sürecinin, akreditasyon adı altında üniversitelerde kendine hizmet edecek bireyleri yetiştireceği söylendi. Üniversitelerin toplum için bilimsel çalışmaların yapıldığı bir kurum olmasının yerine, sermayenin arka bahçesi olan kurumlara dönüştürülmesinin doğuracağı sonuçlar ele alındı. Bunun karşısında neler yapmak gerektiği konuşuldu.

Canlı ve akıcı tartışmaların yürütüldüğü etkinlik Teoman Öztürk belgeseli, müzik ve dans atölyeleriyle devam etti. Etkinlik saat 19.30'da son buldu.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Öğrencileri

Genç-Sen Temsilciler Meclisi gerçekleşti

Genç-Sen Temsilciler Meclisi 3 Nisan Pazar günü Ankara'da toplandı. Üniversitelerden gelen yaklaşık 45 temsilci ve MYK Üyesi'nin katılımı ile gerçekleşen Temsilciler Meclisi gündemlerin belirlenmesi ile başladı.

İlk gündem olarak belirlenen MYK aktarımı, kongre değerlendirmesi ile başladı. Ardından MYK'nın yeni döneme ilişkin gerçekleştirdiği ilk toplantı üzerine konuşuldu. Bunun ardından şubelerden aktarımlara geçildi.

Şubelerden aktarımda ODTÜ, Pamukkale, Dokuz Eylül, Marmara, Hacettepe, Ankara, Anadolu, Okan, Osmangazi, Tunceli, Çanakkale 18 Mart, Mersin, İstanbul, Uludağ, 19 Mayıs, Hatay Mustafa Kemal, Yıldız Teknik, Gazi, Kültür, Dumlupınar, Ege, Yalova Üniversitelerinden gelen temsilciler Genç-Sen çalışmalarından bahsettiler. Yapılan aktarımlardan pek çok üniversitede şube toplantılarının geçtiğimiz dönemlere göre daha düzenli bir şekilde alındığı ve düzenli bir pratik faaliyet örme kaygısı ile hareket edildiği anlaşıldı. Ancak pek çok yereldeki çalışmanın rektörlükle muhattabiyet kurma üzerinden gerçekleştiği gözlemlendi.

Önergeler tartışıldı

Şubelerden aktarımların ardından Genel Kurul'da tartışılmayan önergelere geçildi. İlk olarak YTÜ ve Anadolu Üniversitesi'nin hazırlamış oldukları soruşturma, ceza ve gençliğe yönelik saldırılara karşı mücadele önergeleri tartışıldı ve bu önergelerin birleştirilmesine karar verildi. Ardından YTÜ'nün ÜSF'ye yönelik hazırlamış olduğu önergeye geçildi. Bu dönem ÜSF'yi gerçekleştirmek gibi bir imkan olmadığı belirtilerek önerge 2011-2012 eğitim yılının ilk Temsilciler Meclisi'ne ertelendi. Ardından birleşik mücadele kapsamında hazırlanan önergelerin tartışılmasına geçildi. Genel Kurulda kabul edilen Genç-Sen'in birleşik mücadele politikası Temsilciler Meclisi'nde yapılan tartışmalarla son haline getirildi.

Kampanya şiarları belirlendi

Politik hat kapsamında önerilen önergelerin birleştirilmesi üzerine yapılan tartışmalarla Genç-Sen'in yeni dönem politik hattının "YÖK ve geleceksizlik" olması netleştirildi. Ayrıca bu kapsamda 1 Mayıs şiarı ve çalışma biçimi de tartışıldı. 1 Mayıs ana sloganı olarak "Söz, yetki, karar, gelecek gençliğindir!" şiarı belirlendi. "YÖK'ü kaldıralım, söz hakkımızı alalım!" ve işsizlikle ilgili belirlenecek bir sloganın da alt sloganlar olarak kullanılması kararlaştırıldı. 1 Mayıs çalışmalarının yerellerdeki özgün koşullar gözetilerek belirlenecek çalışma yöntemi ile gerçekleşmesi, bu kapsamda yerellere özgü sloganların kullanılması gerektiği tartışıldı.

Önergeler gündeminin ardından mali gündem, üyelik kampanyası ve Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nin HES'lerle ilgili önerdiği gündem üzerine yapılan tartışmaların ardından Temsilciler Meclisi sonlandırıldı.

Devrimci Genç-Senliler

Edirne'de ulaşım eylemlerinde yaşanan ayrışma üzerine...

Edirne Belediye Meclisi'nin Kasım 2010'da aldığı karar doğrultusunda Edirne şehir içi toplu taşıma işini yapan Serhat Birlik firmasının araçları için yeni güzergahlar belirlendi ve bu doğrultuda yeni bir uygulamaya geçme kararı alındı. Mart ayında başlayan yeni uygulamada artık midibüslere binerken kentkart kullanılması zorunlu tutuldu ve ulaşım ücretlerine yaklaşık yüzde 33'lük bir zam yapıldı. Ayrıca öğrencilerin daha ucuza toplu taşıma hakkından yararlanması için özel kentkart zorunluluğu getirildi. Özel kentkart alabilmek için ikametgahlarını Edirne'ye taşımaları zorunlu tutuldu ve 7.5 TL'lik bir ücret karşılığında kişiye özel indirimli kentkartlarını alabilecekleri duyuruldu. Ulaşım ücretlerinde zam yapılması yetmiyormuş gibi bir de bu durumla karşı karşıya kalan ve ikametleri şehir dışında bulunan binlerce üniversite öğrencisi için durum içinden çıkılmaz bir hale geldi.

Bunun üzerine biraraya gelen ilerici, devrimci ve yurtsever öğrenciler soruna müdahale etmek noktasında bir dizi toplantı yaparak eylem planı çıkardı. Bu plan çerçevesinde öncesinde yaygın bir ön çalışma ile 25 Şubat günü Fen-Edebiyat Fakültesi önünde yaklaşık 500 kişilik bir eylem yapıldı. Buradan belediye önüne yürümek isteyen kitle D-100 karayolunda polislin kurduğu barikatla karşılaştı. Barikat önünde yürüme iradesi gösteren, sloganlar atan ve oturma eylemi yapan kitleyle polis arasında gerginlik çıkması ve arbede yaşanması üzerine TKP-EMEP ile Öğrenci Kolektifleri polislerle yaptıkları pazarlık sonucunda kendi kitlelerinin kaldırımından yürüyeceğini belirterek alandan ayrıldılar. Böylelikle polis barikatına karşı direnen coşkulu kitleyi böldüler. Bu durum yerel basında, "öğrenci eylemi kaldırımcular ve yolcular olarak ikiye bölündü" şeklinde yer aldı.

Yaşanan bu durum sonrasında eylemin diğer bileşeni olan Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu (Ekim Gençliği, Devrimci Gençlik Birliği, TÖP, DYG, DGH, SÖZ, Devrimci Hareket, Kaldıraç, Gençlik Derneği) böylesi meşru bir eylemde polislerle yaşanan gerginlik sonrasında alanı terk eden ve kaçan örgütlerle ortak iş yapmama kararı alarak soruna müdahale yoluna gitti.

Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu'nun ikinci eylemi 3 Mart günü Ayşe Kadın Yerleşkesi'nden belediye önüne yürümek olacaktı. Kitle Ayşe Kadın Yerleşkesi önünde kortejler oluştururken polis kitleye azgınca saldırdı. Uzun süren çatışmanın ardından öğrenciler 4 km'lik yolu yürüyerek Saraçlar Caddesi'nde basın açıklaması yaptılar. Açıklamada hem ulaşım sorununa vurgu yapıldı hem de polis terörü teşhir edildi.

Bu süreçte "kaldırımcular" da Belediye meclis toplantısına girerek burada söz almak istediler fakat burada da özel güvenliklerin müdahalesi sonucu toplantıdan zorla atıldılar. Daha sonra ise Ayşe Kadın Yerleşkesi önünden Belediye önüne "kaldırım" bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Örgütledikleri her eylemin ön duyurusunu yaparken de bu eylemin hiçbir siyasi amacı olmadığını, hiçbir siyasi temsilcisi olmadığını vurgulamaya özen gösterdiler.

Edirne'de eylemli süreç hala devam etmektedir. Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu ve Gençlik Derneği ulaşım sorunuyla ilgili eylemlerini aksatmadan sürdürmektedir. Buna karşın düzen cephesi de boş durmayıp iki eylem de katılan yaklaşık 60 öğrenciye disiplin soruşturması açmış ve bu öğrencilerden savcılıkta ifade vermelerine ilişkin tebligatlar gönderilmiştir. Ama "kaldırımcular" burada da tutumlarını sürdürerek savcılık ifadelerinde "biz kaldırım"dan yürüdük, yol kapatmadık. Yolu kapatanlar diğerleriydi hatta biz kaldırım"dan yürüdük diye bizi yuhaladılar" gibi beyanlarda bulundular.

Bu durum gösteriyor ki kendine "komünist, devrimci, sosyalist" diyen bu grup, liberal reformizmin batağına saplanmış. İnsanların sistemle yaşadığı en küçük çelişkinin bile siyasal bir sorun olduğu gerçeğini görmezden gelmekte ve apolitizme sürüklenmektedirler. Somut durum bunun en açık göstergesi ve ifadesidir. Bu durum liberal reformistlerin ilk defa yaptığı bir şey değildir. Biz bunları 2004 yılındaki NATO eylemlerinden, işçi sınıfının direnen kazanmak için çaba sarfettiği Taksim 1 Mayısları'ndan hatırlıyoruz. Yerelimizde yaşadığımız bu durum bu yüzden bize hiç yabancı gelmiyor.

Biz komünistler biliyoruz ki sadece polisle çatışmak tek başına devrimcilik kavramının içini doldurmaya yetmez. Tek başına polisle çatışmak olsa olsa maceracılık olur. Devrimcilik teorik, politik ve pratik tutarlılık gerektirir. Tüm bunlar bizim eylemlerimizin ana hattını oluşturmaktadır. Bu biçimiyle bir eylem yaparken eylemin tüm yönleriyle nasıl bir hatta olması gerektiği bizim için ilkesel bir konudur. Bu bağlamda Edirne özgülünde önümüze barikatlar kurulmuş olsa da biz ve bizim gibi düşünen devrimci siper yoldaşlarımız alanı terk etmeyip polisle çatışma pahasına kararlılıklarını korumuşlardır. Düzen karşısında net bir tutum alınmıştır. Bundan sonraki süreçte de bu gibi tutumlarla karşılaşacağımızın bilinciyle hareket ederek sorunlara birleşik kitlesel devrimci bir bakış açısı ve fiili-meşru militan mücadele yoluyla müdahale edeceğiz.

Edirne'den genç komünistler

19 Aralık katliam planı ortaya çıktı...

Planlı ve organize katliam!

Gerçekleştirildiği sırada "Hayata dönüş" olarak adlandırılan 19 Aralık katliamına ilişkin belgeler günyüzüne çıkarken, operasyonun asıl adının da "Tufan" olduğu anlaşıldı. Jandarma arşivlerinden çıkan operasyon planına göre, katliam günler öncesinden planlanırken, operasyonu gerçekleştirecek timlere de sınırsız öldürme yetkisi tanınmış.

Planda kullanılan şu ifadeler bunu yoruma yer bırakmayacak biçimde kanıtıyor: *Mahkumlara karşı tereddütsüz, misliyle mukabelede bulunulacak, zor ve silah kullanılacak!*

Planda ayrıca "Operasyonun can kaybıyla bitebileceği" de özel olarak vurgulanarak katliam taburlarına gereğini yapın denilmiştir.

Hazırlıklar aylar öncesinden başladı

Operasyonun da komutanı olan dönemin Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Engin Hoş'un imzasını taşıyan plan, Jandarma Genel Komutanlığı'nın 11 Ekim 2000 tarihindeki emri üzerine hazırlanmış. Yani daha açlık grevleri başlamadan günler öncesinde devlet operasyon hazırlığına başlamış.

Devletin zirvelerinden gelen emirler doğrultusunda hazırlanan plan 15 Aralık 2000 tarihini taşıyor. Yani plan kanlı operasyondan dört gün önce netleşmiş. Bu tarihte ise devrimci tutsaklarla devlet arasındaki pazarlıklar da devam ediyordu. Yani bu göstermelik pazarlıklar kanlı operasyon planını gizlemek için yapılmıştır.

Organize katliam

Katliam sırasında DSP-MHP ve ANAP koalisyonu hükümetteydi. 19 Aralık 2000 tarihinde, 20 cezaevinde eş zamanlı yürütülen kanlı operasyon sonucunda 30 devrimci tutsak katledilirken yüzlercesi de yaralanmıştı. Helikopter destekli operasyonlarda cezaevi duvarları delinerek tutsakların üzerine kurşun sıkılmış, yanıcı ve boğucu sayısız kimyasal madde kullanılmış, bombalar atılmıştı. Katliamın ardından "Sahte oruç, kanlı iftar" gibi başlıklar kullanan medya da operasyonun dolaysız ortağı olmuştu.

10 yıl sonra açılan dava

Katliamla ilgili olarak ise dava süreci uzun süre sürüncemede bırakıldıktan sonra, Bayrampaşa Cezaevi ile ilgili olarak 10 yıl aradan sonra dava açılmış ve ilk duruşma 23 Kasım günü görülmüştü. 6 Nisan günü davanın ikinci duruşması görüldü.

AKP'nin Alevi raporu açıklandı...

Asimilasyon ve inkara devam!

AKP hükümeti tarafından başlatılan Alevi çalıştaylarının sonuç raporu açıklandı. Bu rapor AKP'nin Alevi açılımının içeriğinin de özeti oldu.

Çalıştay sonuç raporu dört temel başlıktan oluşuyor. Bu başlıklar **"bağlam ve konsept"**, **"referans ve sabitler"**, **"kimlik sorunları"**, **"değerlendirme ve öneriler"** olarak sıralanıyor.

Birinci bölümde AKP hükümetinin Alevilerin sorunlarına yönelik olarak attığı adımlara ilişkin övgüler diziliyor. Alevi çalıştaylarının önemini altı çiziliyor.

İkinci bölümde Alevilerin tarihsel geçmişi ele alınıyor. Bu tarih yaşanan haksızlıklardan ve baskılardan soyutlanarak değerlendiriliyor.

Üçüncü bölümde Alevilerin yaşadıkları kimlik sorunlarına ilişkin vurgulara yer veriliyor. Alevilerin karşılaştıkları katliam ve baskılar, tüm bu sorunların kaynağı olan Osmanlı İmparatorluğu ve Türk devletinin rolü yadsınarak ele alınıyor.

Dördüncü bölümde AKP hükümetinin kırmızı çizgileri ile uyumlu bir tarzda Alevilerin esasa ilişkin olmayan sorunları sıralanıyor. AKP hükümetinin ve sermaye devletinin hassasiyetlerini gözetken bir tarzda, çözüme ilişkin öneriler ortaya konuyor.

Raporda bir yandan Aleviliği tanımlama görevinin Alevilere ait olduğu belirtilirken öte yandan ise tam bir ikiyüzlülük örneği sergilenerek Aleviliğin inanç alanları ile ilgili bir netliğinin bulunmadığı, bu nedenle Aleviliğin tanımlanamayacağı vurgusu öne çıkarılıyor.

Raporda; Alevilerin, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın sunduğu olanaklara sahip çıkmaları gerektiği belirtiliyor. Alevilere bu olanaklardan yararlanma önerisinde bulunuluyor. Böylece Alevi inancını ve Alevileri Diyanet İşleri Başkanlığı içine alarak boğma faaliyetlerine onay veriliyor.

Raporda zorunlu din dersleri uygulamasına ilişkin olarak da çeşitli görüşler ileri sürülüyor. Din dersi kitaplarının Alevilerin hassasiyetlerini içerecek şekilde düzenlenmesi gerektiği vurgulanıyor. Zorunlu din derslerinin kaldırılmasına ise karşı çıkılıyor, zorunlu din dersi uygulamasının sürmesi gerektiği belirtiliyor.

Alevi raporunda **"yasal statüye sahip olmayan yapılanmaların önündeki engellerin kaldırılması"** denilerek **"Alevi açılımı"** adı altında, siyasi İslamcı cemaatlere kamusal alanda meşruiyet kazandırılıyor. Cemaatleri devlet eliyle besleme çizgisi ise daha fazla güçlendiriliyor.

Rapor açılımın sınırlarını netleştirdi...

Açıklanan rapor Alevilerin eşitlik ve özgürlük taleplerini yok sayıyor. Raporun diline ve çözüm önerilerine Alevilere yönelik tektipleştirici devlet anlayışı damgasını vuruyor. Raporda özelde AKP'nin genelde sermaye devletinin kırmızı çizgilerine uygunluk eksenini temel alıyor. Alevi raporu aynı zamanda AKP'nin dinci gericiliği besleyen anti-laik kamu kurumlarını ve ideolojilerini (Sünni Türk İslam Sentezi) güçlendirmeyi ve Alevileri bu anlayış içinde asimile etmeyi hedefliyor.

Alevi raporu cemevlerine yönelik devletin hukuksal ayrımcılığının süreceğinin açık göstergesidir. Alevi köylerine zorla cami yapılması anlayışı devam edecektir. Alevi raporu, Alevi emekçilerinin kanayan yarası olan Sivas katliamına onay veren ve Madımak Otel'i'nin müze olması taleplerine gözlerini kapatan AKP hükümeti'nin açılımının sınırlarını netleştirmiştir.

Asimilasyona devam!

Sermaye devleti dünden bugüne Alevi gerçeğini kabul etmedi. Sünnileştirme politikasına sürekli olarak kan taşıdı. Alevilerin yaşadıkları köylere cami yapmayı temel bir tutum olarak benimsedi. Aleviler üzerindeki toplumsal baskıyı süreklileştirdi. Ramazan orucu tutmayan Alevileri horladı. Alevilerin devlet memuru olmaması için çaba gösterdi. Devlet memuru olmayı başaran Alevilerin görevlerinde yükselmelerini ise sürekli olarak engelledi.

Raporu hazırlayanlar Alevileri Sünnileştirme, bu mümkün değilse Şiileştirme politikasına kan taşıyorlar. Alevilerin egemen din anlayışına sahip olmamalarına yönelik düşmanlıklarını sürdürüyorlar. Bu rapor Alevilere yönelik düşmanlığın ve düşünsel kıyım sürecinin son örneğidir. Rapor, Alevilere yönelik asimilasyon politikasının süreceğinin açık göstergesidir.

AKP hükümeti, dini duyguların istismarına dayalı siyaset üzerinden sermayeye hizmet konusundaki yeteneklerini ispatladı. Şimdi aynı şeyi Alevi emekçileri istismar ederek düzene bağlama konusunda göstermek istiyor. Alevi çalıştayları bu amaçla gündeme getirildi. Hazırlanan Alevi raporu da bu anlayışı güçlendirme temelinde şekillendirildi.

Alevi raporu ne AKP hükümetinin, ne de sermaye devletinin Alevilerin demokratik istemlerine yanıt vermek kaygısı taşımadığına açıklık kazandı. Alevi raporunun amacının Alevi emekçilerinin asimile edilerek düzene bağlanması olduğu bütün açıklığı ile ortaya çıktı. Bu nedenle Alevi raporu özelde AKP'nin genelde sermaye devletinin samimiyetsizliğinin yeni bir örneğidir.

Alevi emekçileri mücadeleyi büyütmelidir!

Türk devletinin kendi Alevisini yaratma yaklaşımı sürüyor. Alevi raporuna bu anlayış yön vermiştir. Alevi emekçileri kendilerine dayatılan bu rapora boyun eğmemelidirler. Devletin ve onun yürütme organı olan AKP'nin inançlarını tanımlama çabasını boşa çıkarmalı, Alevileri Sünnileştirmeyi içeren politikalara karşı uyanık olmalıdırlar.

Zorunlu din dersi öğretiminin son bulması, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın dağıtılması, devletin dinsel kurumlara yaptığı her türden maddi yardımın kesilmesi, gericilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıkların kaldırılması taleplerinin önündeki engel burjuva sınıf iktidarı ve onun devletidir. Alevi emekçileri bu taleplerin kazanılması için mücadele bayrağını yükseltmelidirler. Ancak kararlı ve militan bir mücadele ile alevi emekçilerinin sorunlarının çözümü yolunda mesafe alınabilir.

Nükleer pişkinlik sürüyor

Gericici çıkarları gereği milyonlarca emekçinin hayatını tehlikeye atarak nükleer santral ısrarını sürdüren düzen sözcüleri, bu hamlelerini pişkince açıklamalarla "gereçlendirmeye" devam ediyorlar.

Sermaye devleti, Japonya'da geçtiğimiz haftalarda meydana gelen depremin ardından ortaya çıkan nükleer felakete rağmen nükleer ısrarından vazgeçmiyor.

Türkiye'de kurulacak nükleer güç santrallerinin riskinin eleştirildiği kadar yüksek olmadığını ifade eden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, ABD'de yapılan bir araştırmayı referans göstererek "becarlığın nükleerden daha tehlikeli olduğunu" söyleyebildi. Yıldız, araştırmaya göre ABD'de bekarların evlilere göre 6 yıl daha az yaşadıklarının tespit edildiğini söyleyerek, "Sigara ortalama insan ömrünü 2.3 yıl, yoksulluk 700 gün, alkol 130 gün, kalp 2100 gün öne çekiyor. Uçak kazaları ise ABD'de ortalama insan ömrünü bir gün öne çekiyor. Nükleer santrallerin ortalama ömür kaybı ise sadece 0.03 gün olarak tespit edilmiş" dedi.

Düzen partileri aynı safta

Nükleer santral konusu, seçim vesilesiyle

birbirleriyle "dövüşü" arttıran düzen partilerinin aslında aynı safta olduğunu da yeniden gösterdi.

Öyle ki Yıldız aynı konuşmasında, diğer düzen partilerine nükleer konusunda hemfikir olmaları gerekçesiyle teşekkür etmeyi ihmal etmedi. Kılıç, "Sayın Kılıçdaroğlu'na teşekkür etmeliyim. CHP ve MHP seçim beyannamesinde, nükleer güç santrallerinde beraber olacaklarını söylediler. Nükleer konusunda detaylı bilgi almak isteyen siyasi parti başkanları ziyaret edebilirim" ifadelerini kullandı.

Üçüncü nükleer santral yolda!

Öte yandan, sermaye devletinin yakın zamanda yeni bir nükleer santral yapımı için ihale açacağı yönünde basına bilgiler de sızıyor.

Reuters'a bilgi veren Enerji Bakanlığı'ndan bir yetkili, Türkiye'nin enerji çeşitliliği ve arz güvenliği için 2023 yılına kadar toplam 15,000 MW kapasiteli üç nükleer santrali devreye sokmayı hedeflediğini anımsatarak, "Nükleer santralin yapılacağı üçüncü yer için birkaç yer ön plana çıkıyor. Bunların başında da Trakya Bölgesi'ndeki İğneada bulunuyor" dedi.

Mücadele Postası

“Çeliğe su verenlerle elele” kampanyası üzerine...

“Mütevazi ama anlamlı bir adım attık”

**wernicke
korsakofflularla
dayanışma
konseri
İZMİR**
*direnmenin
türküsünü söylemeye
devam...*

Geçen yıl Eylül başında “Çeliğe su verenlerle elele” kampanyası çalışanları Balıkesir-Burhaniye Ören’de bir yaz kampı gerçekleştirdi. Kampa Wernike Korsakoflu biri olarak ben de gittim. Buraya daha çok dinlenmek amacıyla gitmiştim. Buraya gitmeden önce ÖO gazisi olmama karşın, Wernike Korsakoflularla dayanışmadan uzaktım. Bu da düşüncede de onlardan uzaklaşmama yol açıyordu. Ola ki düşündüğümde de ailesinin yanından ayrılmayanları suçlayarak içimi rahatlatıyordum.

Kampta 11-12 Korsakoflu bulunuyordu. Kampın ilk günü neredeyse yiyeceği yemeği bile tercih edemeyenler vardı. 1-2 gün sonra ise, yemek konusunda bile tercih yapamayan kişi, kendi yemeğini kendi almaya başladı. Yürüme bozukluğu yaşadığı için zorunlu olmadıkça yürümekten uzak duran kişi, kampta koşmaya çalıştı.

Bu gelişme kamptaki dayanışma sayesinde olmuştu. Düşerim, çevredekiler güler diye yürümekten çekinen arkadaş, var olan dayanışma sayesinde, düşse bile kimsenin gülmeyeceğini bilmenin rahatlığıyla koşmaya dahi çalıştı. Arkadaşın koşmaya çalışması, gerçekten komik bir görüntü ortaya çıkarıyordu. Ama gülmek bir yana herkes ona hayranlıkla bakıyordu. Bunun nedeni kişilerin erdemi değil, dayanışmanın o an ortaya çıkardığı insani duygulardı. Kamptan sonra, daha önce evden çıkmakta bile zorlanan birkaç Korsakoflu bir işte çalışmaya başladı. Abartı değil; aslında kelimenin tam karşılığı yaşamaya başladı.

Kamptan hemen sonra aynı çalışmayı İzmir’de de başlattık. Çalışmanın eksikliği gediği fazlasıyla var. Oldukça mütevazi, ancak son derece anlamlı bir adım attık. Adımımızı biraz daha güçlendirmek amacıyla da bir gece düzenledik. Gecenin adını “*Direnmenin türkülerini söylemeye devam...*” olarak belirledik. Gece 3 Nisan’da saat 19.30’da Tepekule Kongre Merkezi’nde yapıldı.

Wernike Korsakof rahatsızlığının ve kampanyanın anlatıldığı kısa bir konuşmayla başlayan gece, Tuncel Kurtiz’in video konuşmasıyla devam etti. Ardından sırasıyla ben ve Fatime Akalın birer konuşma yaptık. Geceye katılan müzik gruplarının üçüncü de İzmir’deni. İlk olarak Sokak Orkestrası sahne aldı ve salonun coşkusunu söyledikleri ezgilerle katladılar. Ardından Hilmi Yarayıcı, Yakuza Müzik Topluluğu ve peşisıra Yapıcıların Türküsü sahne aldılar.

Yaklaşık 600 kişinin katıldığı gece oldukça coşkulu geçti. Gecenin sonunda ve etkinlik boyunca 9 Nisan’da İzmir Barosu toplantı salonunda yapılacak forumun duyurusu yapıldı. Forumda bu çalışmayı “doğal sınırları”na oturtmayı amaçlıyoruz. Başka bir ifadeyle attığımız mütevazi adımı daha da güçlendirmeyi amaçlıyoruz.

M. Kurşun

Tersanelerde 143. cinayet; Cemil Kaya

Yalova tersaneler bölgesinde faaliyet gösteren Kalkavanlar sermayesine ait Beşiktaş Group tersanesi Yalçın Denizcilik taşeronunda çalışan 28 yaşındaki **Cemil Kaya** 29 Mart günü iş cinayetine kurban gitti.

Tersanelerde yaşanan 143. ölümle ilgili açıklama yapan **Tersane İşçileri Birliği Derneği** (TİB-DER), tersane patronu ve taşeronun tutuklanmasını talep etti. “Taşeronluk kaldırılmalı, önlem alınmalı, Ölümler durdurulsun!” dedi.

Palmali isimli tankerin inşası sırasında menhol kapağında ambara düşen Kaya’nın boynunun kırılması sonucu yaşamını yitirdiğinin belirtildiği 31 Mart tarihli TİB-DER açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Tersanelerde işçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerini üst seviyeye çıkardık” diyenler, “tersaneler artık diğer tüm sektörlerden daha güvenli” açıklamalarını peş peşe yapanlar. Yalovada yaşanan 143. iş cinayetini nasıl açıklayacaklar?

Yalova, Tuzla tersanelerinden sonra iş cinayetlerinin en yaygın yaşandığı tersaneler bölgesidir. Yalovayı iş cinayetleri konusunda Zonguldak tersaneleri izlemektedir. Basında gerek devlet adına yapılan, gerekse de tersane patronları tarafından yapılan “İşçinin burnunun kanamaması için her şeyi yapacağız” açıklamaları samimiyetten uzaktır. Tersane patronları aşırı kar hırsıyla davranmakta, önlem almamakta, yeni cinayetlerin önünü açmaktadırlar.

Son dönemlerde peşi sıra ölümlerin yaşanmamasını “önlem aldık” palavrasıyla kamuoyunu yanıltmaya çalışanlar, işçi katletmeye devam ediyor. Peş peşe ölümlerin yaşanmamasının nedeni sektörde ciddi oranda üretimin azalmasıdır. Eğer üretimde bir artış olursa iş cinayetleri yeniden seri bir hal alacaktır. Zira tersanelerde sorun yapısalıdır. Taşeronluk sistemi kaldırılmadan, gerçekten işçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri üst seviyeye çıkarılmadan, işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarılmadan ölümleri önlemek mümkün değildir.

Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak tüm basını ve kamuoyunu tersanelerdeki cehennem koşullarına karşı yürüttüğümüz mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz.”

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Direnen işçilerle dayanışma gecesi

**23 Nisan
Cumartesi
17.00-23.00**

**Haldun Dormen
Sahnesi**

Cumhuriyet Mh.
Ergenekon Cd.
İdil Pasajı No:98 Şişli

* Bulutsuzluk Özlemi

* Derya Köroğlu (Yeni Türkü)

* Metin Kahraman

* Erdal Bayrakoğlu * Bayar Şahin

* Hasan Sağlam * Emeğe Ezgi

* Devinim Tiyatro Atölyesi

* Rahime Henden

* Esenyurt İKE Şiir Topluluğu

Direnişçi Ontex-PTT

ÇEL-MER işçileri (0544 734 14 08)